INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA, IN USUM REGIÆ SCHOLÆ *Westmonasteriensis.*

In usum studiosæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & scripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solent.

Scientiarum janitrix Grammatica

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus*, Regius in *Latinis, Græcis* & *Hebraicis* Typographus.
1667.

Studium Grammatices omni-
bus eſſe neceſſarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ'.
Τῶν ἱστοριῶν συναγωγὸς τυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, καὶ μέτροις ἐφιστάνω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Literarum nexus, qui in initio hu-
libri antehâc poſiti fuêre, in hac e-
tione commodiùs in fine libri
poſtponuntur.

Græcorum Literæ.

Figura.	Nomen.		Poteſtas.
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ ꞅ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ ᵭ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἒ ψιλὸν	Epſilon	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ϱ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ ς	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ꞇ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὖ ψιλὸν	Ypſilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	O mega	O magnum

Ex literis ſeptẽ ſunt vocales, φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonantes, σύμφωνα.

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακρά, η, ω. Breves, βραχέα, α, ε, ο. Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ. }

Vocales { Mutabiles, μεταβολικά, ε, ο. Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω. }

Vocales { Præpositivæ, προτακτικά, α, ε, η, ο, ω. Subjunctivæ, ὑποτακτικά, ι, υ. }

Diphthongi { Propriæ, κύριαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Impropriæ, καταχρηστικαί, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ. }

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι. Immutabiles, ει, ευ, ου. }

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλά, π, κ, τ. Medias, μέσα, β, γ, δ. Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ. }

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ. κ, γ, χ. τ, δ, θ. }

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλά, ζ, ξ, ψ. Liquidæ vel immutabiles ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ. }

σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres; acutus ὀξεῖα gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, antepenultimâ: Circumflexus in ultimâ & penultimâ. Gravis tantùm in ultimâ signatur, sed in omni syllabâ intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omnis

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τὶς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo sunt; lenis, ψιλὸν, asper, δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ρ aspirantur. Sed si medio ρ geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut ἔῤῥωσο vale.

Apostrophe est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum [’].

Rejiciuntur per Apostrophen vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ’ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ’ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres. Singularis, ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις, sunt quinque. Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accusativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria. Masculinum, ἀρσενικόν. Fœmininum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

Articulus.

Articulus duplex. Præpositivus, προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Singular. N.G.D.A.	N.A.G.D. Dual.	Plural. N.G.Dat.Acc.
Masc. ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν,	τὼ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς,
Fœm. ἡ, τῆς, τῇ, τὴν,	τὰ, ταῖν,	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς,
Neut. τὸ, τοῦ, τῷ, τό.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τά.

Articulus Subjunctivus.

	Singular. N.G.D.A.	Dual. N.A.G.D.	Plural. N. G. Dat. Acc.
Masc.	ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν,	ὥ, οἷν,	οἵ, ὧν, οἷς, οὕς,
Fœm.	ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν,	ἅ, αἷν,	αἵ, ὧν, αἷς, ἅς,
Neut.	ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ὥ, οἷν.	ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Declinationes, κλίσεις, sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini; ut ὁ Αἰνείας, Æneas, ὁ Χρύσης, Chryses: sed ὁ καὶ ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνεία, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Plur. Nom. οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύση.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσα, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσα.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τοὺς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κριτὴς, Judex. Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτὴν, Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κριτά. Gen. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plural.

Plur. Nom. οἱ κειταὶ, Gen. τῶν κειτῶν, Dat. τοῖς κειταῖς, Acc. τοὺ κειταὶ, Voc. ὦ κειταί.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων. In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata formant Gen. in α, ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poëticè sæpè usurpatur pro Nominativo.

Nomina in	της, ut μητιέτης consiliarius, Gentilia, ut Σκύθης Scytha, Poëtica in πης, ut κυνώπης impudens, Composita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τρίβω tero,	formant vocativũ in α brevi, ut ὦ μητίετα, ὦ σκύθα.

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα, musa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ. In reliquis, ut μοῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat. τῇ

τῇ θαλάσσῃ, Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ θάλασσα, Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.
Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.
Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.
Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμά.
Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.
Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & Dativum in ᾳ· sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μνᾶ mina, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur cùm vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ robori; & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut θύρα janua, θύρηφι.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes, ος & ους masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.
Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. No. Ac. Vo. τὼ καρπὼ, Gen. Da. τοῖν καρποῖν.

Plural. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγγέλω, Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plural. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοπαθῆ *tertiæ Declinationis.*

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ cum acuto, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc τὰ ξύλα

Poëticè Dativus & Accusativus singularis & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum; ut παρθένι *pro* παρθένῳ, ἄστρασι *pro* ἄστροις, σάββασι *pro* σαββάτοις' *pauca patiuntur Apocopen, ut* ἔρι *pro* ἔριον, *lana: & nonnullis* φι *&* φιν *adjungitur, ut* στράτοφι *pro* στρατος, *exercitus.*

Quarta declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes, ως & ων' ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων, fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.

Dual. Nom. & Acc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων. Voc. ὦ μενέλεω.

Plur. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεως, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.

Sing. Nom. τὸ ἔυγεων, Gen. τοῦ ἔυγεω, Dat. τῷ ἔυγεῳ, Acc. τὸ ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεων.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ἔυγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἔυγεῳν, Voc. ὦ ἔυγεω.

Plur. Nom. τὰ ἔυγεω, Gen. τῶν ἔυγεων, Dat. τοῖς ἔυγεῳς, Acc. τὰ ἔυγεω, Voc. ὦ ἔυγεω.

Quinque nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω, uti ἄθως, ἄθω, Atho mons, ἕως, ἕω, aurora, κέως, κέω, Ceos insula, κῶς, κῶ, Cos insula, λαγὼς, λαγὼ, lepus.

Veteres Attici ν finalem ex Accusativo removerunt, ut ἀγήρω pro ἀγήρων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis, τὸ χρέως debitum.

Quinta Declinatio imparisyllabica.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ τιτὰν, Gen. τοῦ τιτᾶνος, Dat. τῷ τιτᾶνι, Acc. τὸν τιτᾶνα, Voc. ὦ τιτάν.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τιτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν τιτάνοιν, Voc. ὦ τιτᾶνε.

Plur. Nom. οἱ τιτᾶνες, Gen. τῶν τιτάνων, Dat. τοῖς τιτᾶσι, Acc. τοὺς τιτᾶνας, Voc. ὦ τιτᾶνες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα

Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Accusativus desinit in α.

Excipiuntur

Gravitona in ις & υς pura in genitivo, quæ formant accusativum in ιν & ων, ut ὁ ὄφις serpens, τὸν ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρων.

Gravitona in ις & υς non purè declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις contentio, τὴν ἔριδα & ἔριν· ὁ νέηλυς advena, τὸν νεήλυδα & νέηλων.

Nomina in αυς & ους formant accusativum in αυν & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν, βοῦς bos, βοῦν, Poëticè βόα. Sed ποῦς pes habet πόδα, & ὀδοὺς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur

Quæ declinantur per εντος in genitivo, & adjectiva in ην & εις, vocativum enim formant in εν, ut ὁ καὶ ἡ τέρην, ὦ τέρεν tener; ὁ χαρίεις gratiosus, ὦ χαρίεν & ὦ χαρίει.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ· & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ἀνὴρ, vir, σωτὴρ, salvator, ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ευς & ους abjiciunt σ, ut βασιλεύς, rex, ὦ βασιλεῦ· præter ποῦς pes, ὦ ποῦς, & ὀδοὺς, dens, ὦ ὀδοὺς, ad differentiam adverbii ποῦ ubi, & ὁδοῦ, obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ, ὄφις serpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ, puer. Excipe Σαλαμίς.

Quædam polysyllaba composita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ Arabs, Ἄραψι· βασιλεὺς rex, βασιλεῦσι· κόραξ corvus, κόραξι.

Cùm penultima Dativi singularis sit longa positione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο, ut τιθέντι τιθεῖσι, λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur formant dativum pluralem in ασι, *ut* πατὴρ πατράσι. *Sed in Acc. Sing.* πατέρα *&* μητέρα *tantum leguntur, quia* πάτρα *patriam &* μήτρα *matricem significant.*

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari mutando ος *in* εσι *vel* εσσι· *ut* ἥρωος, ἡρώεσι, *&* ἡρώεσσι, *heros :* ἔπεος, ἐπέεσσι, *verbum.*

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος *additur syllaba* φι *vel* φιν, *ut* στῆθος, *pectus,* στήθεσφι· μελεδὼν, *cura,* μελεδόνοφι· *suntque indeclinabilia.*

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus : ut in Nominativo, τὸ σκέπα *pro* σκέπασμα, *tegmen. In genitivo,* τοῦ αἴαν *pro* αἴαντος. *In Dativo* τῇ δαΐ *pro* δαΐδι, *pugnæ ;* παρακοίτι *pro* παρακοίτιδι, *uxori ;* τῷ ἱδρῷ *pro* ἱδρῶτι, *sudori. In Accusativo,* τὸν Ἀπόλλω *pro* Ἀπόλλωνα· τὸν ἱδρῶ *pro* ἱδρῶτα, *sudorem. In Vocativo,* ὦ Λαοδάμα *pro* Λαοδάμαν, *Laodamas ;* Αἶα *pro* Αἶαν, *Ajax.*

Nominibus & verbis in ι *vel* ε *desinentibus* ν *additur, si vocalis vel diphthongus sequatur : ut* λέουσιν ἐκείνοις· τύπτουσιν ἐκεῖνον· ἔτυπτεν αὐτόν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales & consonantes sunt ante ος *Genitivi, quæ hic subjiciuntur.*

α. τὸ γράμμα, τος, *litera.*	εν. τὸ τέρεν, ενος, *tenerum.*
ι. τὸ μέλι, τος, *mel.*	τὸ χαρίεν, εντος, *gratiosum.*
υ. τὸ γόνυ, υος, *genu.*	ην. ὁ ἕλλην, ηνος, *Græcus.*
τὸ ἄστυ, εος, *urbs.*	ὁ ποιμὴν, ένος, *pastor.*
ω. ἡ λητὼ, όος, *Latona.*	ιν ἡ ἀκτὶν ῖνος, *radius.*
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος, *Pæan.*	ον. τὸ μεῖζον, ονος, *majus.*
τὸ τύψαν, αντος, *quod verberaverit.*	τὸ τύπτον, οντος, *verberans.*

ων. τὸ δίπουν, οδος, bipes.
τὸ τυπτοῦν, οῦντος, verbera-
turum.
υν. ὁ μόσυν, υνος, turris.
τὸ ζευγνῦν, νυῦντος, jungens.
ων. ὁ κλῶν, ωνὸς, ramus.
ἡ χελιδὼν, όνος, hirundo.
ὁ Ξενοφῶν, ῶντος, Xenophon.
ὁ δράκων, οντος, draco.
ξ. ὁ θώραξ, ακος, thorax.
ὁ ἄναξ, ακτος, rex.
ὁ ἅρπαξ, αγος, rapax.
ἡ θρὶξ, τριχὸς, capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος, ala.
ὁ ὄνυξ, υχος, unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκος, vulpes.
ρ. ἡ δάμαρ, αρτος, uxor.
τὸ ἧπαρ, ατος, hepar.
ὁ φθεὶρ, ειρὸς, pediculus.
ἡ χεὶρ, χειρὸς, manus.
ηρ. ὁ σκὴρ, ηρὸς, vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος, servator.
ὁ αἰθὴρ, έρος, æther.
ὁ ἀνὴρ, έρος & ἀνδρὸς, vir.
ορ. τὸ ἦτορ, ορος, cor.
υρ. ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρος, testis.
ωρ. ὁ φῶρ, ωρὸς, fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος, Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος, aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντος, Ajax.
ὁ μέλας, ανος, niger.
ἡ μονὰς, άδος, unitas.
τὸ γῆρας, ατος, senectus.
αις. ἡ δαὶς, αιτὸς, convivium.
ὁ καὶ ἡ παῖς, αιδὸς, puer, puella.
αυς. ἡ ναῦς vel νηῦς, αὸς vel
νηὸς, navis.

εις. ὁ κτεὶς, ενὸς, pecten.
ὁ χαρίεις, εντος, gratus.
ἡ κλεὶς, ειδὸς, clavis.
ευς. ὁ βασιλεὺς, έος, rex.
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτος, vestis.
ὁ τιμῆς, ῆντος, honoratus.
ὁ Κλήμης, εντος, Clemens.
ὁ Δημοσθένης, εος, Demo-
sthenes.
ις. ὁ ὄφις, ιος, serpens.
ὁ Πάρις, ιδος, Paris.
ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος, avis.
ος. τὸ τεῖχος, εος, murus.
τὸ τετυφὸς, ότος, verbe-
rans.
ους. ὁ καὶ ἡ βοῦς, οὸς, bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντος, placen-
ta.
ὁ ὀδοὺς, όντος, dens.
ὁ ποῦς, οδὸς, pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς, auris.
υς. ὁ μῦς, μυὸς, mus.
ὁ πέλεκυς, εος, securis.
ἡ χλαμὺς, ύδος, chlamys.
ὁ ζευγνὺς, ύντος, jungens.
ἡ κόρυς, υθος & υος, galea.
ως. ὁ γέλως, οτος, risus.
ἡ αἰδὼς, όος, pudor.
ὁ Τρὼς, ωὸς, Trojanus.
λς. ὁ ἅλς, ἁλὸς, sal.
ἡ ἅλς, ἁλὸς, mare.
νς. ἡ ἕλμινς, νθος, tinea.
ρς. ὁ καὶ ἡ μάκαρς, ρος, beatus.
ψ. ὁ ὢψ, πὸς, vultus.
ὁ Ἄραψ, βος, Arabs.
ἡ κατῆλιψ, φος, scala.

Quinque

Quinque Declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur è quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit, cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ serventur, ut τείχεϊ, τείχει· vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutetur, ut τείχεα, τείχη.

Prima Declinatio Contractorum

Tres continet terminationes: in ης masculini, fœmini, & communis generis, ut ὁ Δημοσθένης, ἡ τριήρης, triremis, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus; in ες & ος neutrius, ut, τὸ μέλος, membrum, τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένεος, ους, Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, ει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, η, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένεε, η, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν, Voc. ὦ Δημοσθένεε, η.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, εις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, ῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τοὺς Δημοσθένεας, εις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, εις.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος. ους, Dat. τῷ τείχεϊ, τείχει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν οῖν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, τείχη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος, οῦς, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθέϊ, εῖ, Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ῆ, καὶ τὸ ἀληθὲς, Voc. ὦ ἀληθὴς, καὶ ἀληθές.

Dual. Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε, ῆ, Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc. ὦ ἀληθέε, ῆ.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα ῆ, Gen. τῶν ἀληθέων, Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα ῆ, Voc. ὦ ἀληθέες εῖς, & neut. ἀληθέα ῆ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἔτος, *in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur; ut* ὁ Ἀριστοφάνης, τὸν Ἀριστοφάνην; Aristophanes: ὁ ἑπταέτης, τοὺς ἑπταέτας.

Nomina quæ desinunt in ης *purum contrahuntur Atticè in Accusativo in* α. *ut* ὁ καὶ ἡ εὐφυής, *ingeniosus, Accus.* τὸν καὶ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes: ις masculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις, civitas; & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφιε, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφιε.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπιϊ, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπιε, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν, Voc. ὦ σινήπιε.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Regula.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in ευς, ut ὁ βασιλεύς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέος, Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, λῆ, Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.
Plural. Nom. οἱ βασιλέες, εῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm; ut ἡ Λητὼ, Latona, ἡ αἰδὼς, verecundia

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς, Dat. τῇ λητόϊ, οῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητώ.

Plural. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητοὺς, Voc. ὦ λητοί.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur : Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας, generis neutrius : ut τὸ κρέας, caro, τὸ κέρας, cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, Voc. ὦ κέρατε, κέραε, κέρα.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.
Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέραος.

Nomi-

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

Ὁλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς mens; ῥόος ῥοῦς fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex; διπλόος διπλοῦς duplex; σάος salvus, σῶς Att. & σῶν Acc.

2 χρύσεος χρυσοῦς aureus, ἀργύρεος ἀργυροῦς argenteus, χάλκεος χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.

3 Σιμόεις, σιμοῦς, σιμόεντος, σιμοῦντος. πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.

4 ὁ τιμῆς, τιμῆντος, à τιμήεις honoratus.

5 In ηρ circumflexa, ut κῆρ κῆρος, à κέαρ, cor; & παῖς παιδὸς, à πάϊς, puer.

6 ὁ μωσῆς, τοῦ μωσοῦ· ὁ μωϋσῆς, τοῦ μωϋσοῦ· ὁ μωσεὺς, μωσέως· ὁ μωϋσεὺς, μωϋσέως.

7 ὁ θαλῆς, θαλοῦ· ὁ θάλης, θάλητος. Οἰδίπους Οἰδίποδος· Οἰδιπόδης Οἰδιπόδου, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦν, Gen. έου, οῦ, Dat. έῳ, ῷ.

'Ολιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur: ea sunt vel

1 Substantiva Barytona in ις, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in ις, ut ἐριννύες ἐριννῦς, furiæ.

2 Imparisyllabica in ους, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. & Voc. plur. in ους, ut βόες boves, βοῦς, Dor. βῶς.

3 Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plu. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδὺς, ἡδέος, ἡδέϊ, ἡδεῖ.

4 Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nominat. Acc. & Voc. plurali; ut Accus. μείζονα, μείζοα, μείζω, Nom. μείζονες, μείζοες, μείζους, Acc. μείζονας, μείζοας, μείζους, Voc. τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in pluralia neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμὰ, ἐρετμὸς remus, τὰ ἐρετμὰ, ζυγὸς jugum, τὰ ζυγὰ, κύκλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύχνα, μοχλὸς vectis, τὰ μοχλὰ, νῶτος dorsum, τὰ νῶτα, σταθμὸς statio, τὰ σταθμὰ, τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα, ἡ δίφρος currus, τὰ δίφρα· *quibus addi potest*, ὁ καὶ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini; ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε, ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ, cum compositis, ἡ πόλις civitas, τὼ πόλιε, ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptôta sunt {
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα, domus; τρόφι pro τρόφιμον, nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας, poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκας torpor, δῶς donum, &c.

Monoptôton tantùm unum est, ὦ 'τὰν, ô amice, vel amici, ab ἔτης.

Diptôta, ἄμφω, ἀμφοῖν· οἱ φθοῖες, τοῖν φθοίαις, placentæ: ἄττα pro ἄτινα, quædam, Nominat. & Accusat. plural.

Triptôta, ἀλλήλων, λων, λων· ἀλλήλοις, αις, οις· ἀλλήλους, λας, λα. τοῦ ἀρνὸς, τὸ ἄρνα, οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, agnus. His adde sanctum nomen, Ἰησοῦς, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ῦς, ut ὁ δἰονῦς, baculus, Gen. τοῦ ῦ. Dat. τῷ ῦ. Acc. τὸν ῦν. Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare, γῆ terra, ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria. Singulari carent, ἄλφιτα, ἐπιτίμια, μέγαρα, ἀθῆναι, θῆβαι, ὀνείρατα, & festa deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam sunt neutra in αρ quæ à nominibus in αις genitivum mutuantur; ut φρέαρ puteus, ἧπαρ jecur. ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἤματος. His addi potest γάλα lac, γάλακτος· γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεῦς, Jupiter, decem habet rectos; Δεῦς, Βδεῦς, Ζὴν, Ζὰν, Ζῆς, Ζὰς, Δὶς, Δὶν, Δὰν, Gen. Ζηνὸς vel Διὸς, Dat. Ζηνὶ vel Διΐ, Acc. Ζῆνα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κάρα, κάρηνον, κὰρ, indeclinabile, κρᾶς, κρατὸς, κράατος, κράατος, caput· ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ, ὁ υἱεῦς, τοῦ υἱέως, ὁ υἷις, τοῦ υἷιος, υἱὸς, filius· ἡ ναῦς νηῦς, navis, Gen. ναὸς & νηός· μάκαρ, μάκαρες, μακάριος, felix : ἡ ἀκτὶς καὶ ἀκτὶν, radius : ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna : ὁ δένδρος, καὶ τὸ δένδρον, lignum: μάρτις, μάρτυς, μάρτυρος, testis : ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ : ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, misericordia : τὸ δάκρυ καὶ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρου, Δάρεως, Δάρητος, Dares : γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu : ὁ λᾶας, lapis, λάαος, & Crasi λᾶος.

λᾶος· ὁ λᾶος, τοῦ λάου· ὁ λάας, τοῦ λάα· τὸ λᾶος, τοῦ λάιος· ὁ λάϊς, τοῦ λάϊος· ὁ λᾶς, τοῦ λαός. Μίνως, Μίνωος, Μίνω, Minos: γέλως, γέλωτος, & γέλω, risus: δόρυ hasta, δόρυος & δουρὸς per Metathesin, & δόρας, δόρατος, δόρατι, Poët. δορί· δούρας, δούρατος· δόρος, δόρεος, δόρους.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - *In* ίδης, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in* ίδης, *ut* Πηλέως, Πηλεΐδης, *per Synæresin* Πηλείδης, *per Epenthesin* Πηληϊάδης, *& Ionicâ prod.*
  - *In* άδης, *cùm nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βορέας, Βορεάδης· *vel desinat purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - *In* ις *vel* ας, *quæ fiunt à Masculinis removendo* δη, *ut* Νησοείδης, Νησοεὶς· ἡλιάδης, ἡλιάς.
  - *In* ίνη *vel* ώνη, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in* ίνη *vel* ώνη, *ut* Ἄδραστος, Ἀδράστου, Ἀδραστίνη· Ἰκάριος, Ἰκαρίου, Ἰκαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ίων, *ut* Κρονίων, Πηλείων, Ἀτρείων.

Diminu-

Diminutiva varias habent terminationes.

- in Masc. in
  - ων, μωρίων, stultulus.
  - αξ, λίθαξ, lapillulus.
  - σκος, νεανίσκος, juvenis.
  - λος, ναυτίλος, nautila.
- Fœm. in
  - ις, κρηνὶς, fonticulus.
  - σκη, παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbecula.
- Neutra in
  - ιον, γνωμίδιον, sententiola
  - πολίχνιον, urbecula.

Possessiva terminantur in

- κος, ut μουσικὸς, musicus à μοῦσα.
- ιος, ut οὐράνιος, cœlestis, ab οὐρανός.
- νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidosus, à λίθος.
- ος purum, ut πατρῷος, paternus, à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & ρος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, sanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, όη, οον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο ἄλλος, τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος· & tria pronomina, οὗτος, αὐτὸς, ἐκεῖνος.

Adjectiva in		formant fœmin. per		neutrum per	
	υς		εια		υ
	εις		εσσα		εν
	ους		ῆ		οῦν

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χάριεν, gratiosus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, simplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ, Acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ, Poët. πολλὸν, Gen. πολέος, Dat. πολέϊ. Plural. Nom. πολέες, Gen. πολέων, Dat. πολέσι, Acc. πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος. τάλας, τάλαινα, τάλαν, miser, Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε, Gen. & Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.

Plural. Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata desinunt in		& formant neutrum per	
	ης		ες
	ις		ι
	υς		υ
	ους		ουν
	ην		εν
	ων		ον

ut
ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, verus.
ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ εὔχαρι, gratiosus.
ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, sine lachrymis.
ὁ καὶ ἡ πολύπους, καὶ τὸ πολύπουν, multipes.
ὁ καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν, tener.
ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὔδαιμον, felix.

Sic ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ τινὸς, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ τινὶ, Acc. τὸν καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τὶ, &c. τίς, τί, τίνος; quis, quæ, quid?

Quædam sunt trium generum, ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ felix, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt ordinalia, quædam cardinalia.

Cardi.

Cardinalia sunt, εἷς unus, δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέσσαρες, quatuor, quæ sic inflectuntur.

Masculino εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα unus.

Fœminino μία μιᾶς μιᾷ μίαν una.

Neutro ἓν ἑνὸς ἑνὶ ἓν unum.

Eodem modo declinantur composita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδὲν, μηδέν.

Δύο, Atticè δύω, duo, Genitivo & dativo δυοῖν, & δυεῖν Atticè, Dativo δυσὶ Poëticè.

Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur.

Plur. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usq; ad centum non declinantur numeralia ut πέντε quinque, ἓξ sex, ἑπτὰ septem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέσσαρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἰκοσιεὶς viginti unus, εἰκοσιδύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τεσσαράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα septuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐννενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum Quænumerū centenarium sequuntur declinabilia sunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta· τριακόσιοι trecenti, τετρακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννακόσιοι· χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & sic deinceps, &c.

Ordinalia sunt quæ interrogationi πόσος, quotus, aptè respondent; ut πρῶτος primus, δεύτερος secundus τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus,

ἕκτος

ἕκτος sextus, ἕβδομος septimus, ὄγδοος octavus, ἔννατος nonus, δέκατος decimus, ἑνδέκατος undecimus, δωδέκατος duodecimus, τρισκαιδέκατος decimus tertius, τεσσαρεσκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς vigesimus, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐννενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centesimus: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, millesimus, δισχιλιοστὸς, bis millesimus, &c. μυριοστὸς, decies millesimus, δισμυριοστὸς vicies millesimus, &c. Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium significant, τριταῖος tertianus, τεταρταῖος quartanus, &c. id est erumpens, aut aliquid agens die 3, 4, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1. β 2. γ 3. δ 4. ε 5. ϛ 6. ζ 7. η 8. θ 9. ι 10. ια 11. ιβ 12. ιγ 13. ιδ 14. ιε 15. ιϛ 16. ιζ 17. ιη 18. ιθ 19. κ 20. λ 30. μ 40. ν 50. ξ 60. ο 70. π 80. ϟ 90. ρ 100. σ 200. τ 300. υ 400. φ 500. χ 600. ψ 700. ω 800. ϡ 900 ,α 1000.

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in τατος.

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος. ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη. ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον. }

Quæ penultimam habent brevem, mutando ο in ω in comparativo & superlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per ἴστερος & ἴστατος.

τος· sed in ας per ἄντερος & ἄντατος· in υς sæpe per ίων & ιστος, ut

	Θετικὸν	Συγκριτικὸν	Ὑπερθετικὸν	
	Positivus	Comparativus	Superlativus	
In ων	σώφρων	σωφρονέστερος	σωφρονέστατος	modestus.
ας	μέλας	μελάντερος	μελάντατος	niger.
εις	χαρίεις	χαριέστερος	χαριέστατος	gratiosus.
ης	εὐσεβὴς	εὐσεβέστερος	εὐσεβέστατος	religiosus.
ους	ἁπλοῦς	ἁπλούστερος	ἁπλούστατος	simplex.
υς	εὐρὺς	εὐρύτερος & εὐρίων	εὐρύτατος & εὔριστος	latus.

Comparatio irregularis.

Bonus, Ἀγαθὸς, Ἐσθλὸς, Καλὸς	ἀμείνων, melior	optimus.
	ἀρείων	ἄριστος.
	βελτίων vel βέλτερος,	βέλτιστος.
	κρείττων vel κρείσσων,	κράτιστος.
	λωΐων vel λωΐτερος, λῴων	λῷστος.
	καλλίων	κάλλιστος.
	φέρτερος	φέριστος & φέρτατος:

Malus, Κακὸς	κακότερος, κακίων, χείρων, χερείων	pejor	κάκιστος, χείριστος	pessimus.

Parvus, Μικρὸς	μικρότερος	μικρότατος, minimus.
	μείων minor	
	ἥττων, ἥσσων	
	ἐλάττων, ἐλάσσων	ἐλάχιστος.

Μέγας, μείζων & μάσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
Ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλτατος, Poët. multus.

Attici formant multa per ίστερος & ίστατος, & nonnulla per έστερος & έστατος, à positivis in ος.

Λάλος,

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam

Substantiva: ut κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος.
κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.

Pronomen: αὐτὸς, αὐτότατος.

Verbum: Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος.
Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος

Adverbia:
Ἄνω suprà, ἀνώτερος, ἀνώτατος.
Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα.
Κάτω infrà, κατώτερος, κατώτατος.
Πόῤῥω longè, πορρώτερος, πορρώτατος.
Πέρα ultrà, περαίτερος, περαίτατος.
Ἔξω extrà, ἐξώτερος, ἐξώτατος.
Ἐγγὺς, propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος.

Præpositiones:
Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, per Sync. ὕπατος.
Πρὸ antè, πρότερος, πρώτατος, πρόατος, πρῶτος.

Participium: Ἐῤῥωμένος robustus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος.

Pr nomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, οὗ sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς vel ἑὸς suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt, ἐμαυτοῦ meiipsius, σεαυτοῦ tuiipsius, ἑαυτοῦ suiipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μέ.
Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νὼ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῷν.
Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῶ, σφῶϊν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

οὗ sui.

Sing. Nom. caret, Gen. οὗ, οἷ vel ἑοῖ, ἕ. Dual. σφωὲ, σφὲ, σφωῒν, σφίν. Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν.	οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον.	ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον.	αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
σὸς vel τεὸς, σὴ, τεὴ, σὸν, τεόν.	ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον.	σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ.
ἑὸς vel ὃς, ἑὴ vel ἣ, ἑὸν vel ὃν.	ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.	

Sing. Nom οὗτος, αὕτη, τοῦτο Gen. τούτου, ταύτης, τούτου. Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ. Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω. Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. Gen. τούτων. Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις. Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum δεῖνα.

Ὁ δεῖνα vel δεῖς, τοῦ δεῖνος & δείνατος, τῷ δεῖνι & δείνατι, τὸν δεῖνα.

Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος, τῇ δεῖνι, τὴν δεῖνα.

Τὸ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim; sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur, ut accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω vel ομαι. Sed in πτ, κτ, μν, prior litera est Characteristica.

Characteristicæ Conjugationis

Primæ	π τέρπω	τέρψω	τέτερφα	Delecto.
	β λείβω Fut.	λείψω Præt.	λέλειφα	Sacrifico.
	φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα	Scribo.
	πτ τύπτω	τύψω	τέτυφα	Verbero.
Secundæ	κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα	Plico.
	γ λέγω Fut.	λέξω Præt.	λέλεχα	Dico.
	χ τρέχω ξω	θρέξω χα	τέτρεχα	Curro.
	κτ τίκτω	τέξω	τέτεχα	Pario.
Tertiæ	τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præ.	ἤνυκα	Perficio.
	δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾖκα	Cano.
	θ πλήθω	πλήσω	πέπληκα	Impleo.
Quartæ	σσ πλάσσω Fu.	πλάσω Præ.	πέπλακα	Fingo.
	ττ ὀρύττω σω &	ὀρύξω κα &	ὤρυχα	Fodio.
	ζ * φράζω ξω	φράσω χα	πέφρακα	Dico.
Quintæ	λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα	Psallo.
	μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα	Distribuo
	ν φαίνω Fu.	φανῶ Præt.	πέφαγκα	Ostendo.
	ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα	Sero.
	μν τέμνω	τεμῶ	τετέμηκα	Scindo.

Sexta ω purum, τίω, Fut. τίσω, Præt. τέτικα, Honoro.

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut οἰμώζω, οἰμώξω, & alia in σσω habent σω & ξω.

In

In Activo Medio octo sunt tempora. Præsens, χρόνος ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος. Plusquam perfect. Ὑπερσυντελικός. Aoristus primus & secundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Passivo additur Paulò post Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi Ἐγκλίσεις

Quinque, ut apud Latinos; Indicativus Ὁριστική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima persona Pluralis exit in μεν, prima dualis deest: Cum tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem est cum secunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præsens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει· *Verbero.*
D. τύπτετον, τύπτετον·
P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε· *Verberabam.*
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην·
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Futurum prius.

S. τύψω, τύψεις, τύψει· *Verberabo.*
D. τύψετον, τύψετον·
P. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoristus primus.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε· *Verberavi.*
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην·
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfe-

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε· *Verberavi.*
D. τετύφατον, τετύφατον·
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει· *Verberaveram.*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην·
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoristus secundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· *Verberavi.*
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην·
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum secundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ· *Verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον·
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω· *Verbera.*
D. τύπτετον, τυπτέτων·
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoristus primus.

S. τύψον, τυψάτω· *Verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων·
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

S. τύπε, τυπέτω· *Verberato tu.*
D. τύπετον, τυπέτων·
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω· *Verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων·
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι· *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην·
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι· *Verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην·
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι· *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην·
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus:

S. τύψεια, τύψειας, τύψειε· *Verberaverim:*
D. τυψείατον, τυψειάτην·
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι· *Verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην·
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι· *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην·
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ· *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην·
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ· *Si verberem, vel verberarem.*
D. τύπτητον, τύπτητον·
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

** Iones addunt in tertiis personis singularibus, ut τύπτῃσι pro τύπτῃ.*

Aoristus primus, ἐὰν

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ· *Si verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον·
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus, ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ· *Si verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον.
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & plusquam perf. ἐὰν

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ· *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον·
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoristus primus, τύψαι.
Perfect. & plusquam, τετυφέναι.
Aoristus secundus, τυπεῖν.
Futurum secundum, τυπεῖν.

Participium.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος· *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης·
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος· *Verberaturus.*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης·
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος·

Aoristus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος·
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης·
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfect.

Perfectum & plusquam perf.

M. { ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος· *Qui verberavit.*
F. { ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας·
N. { τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoristus secundus.

M. { ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος· *Qui verberavit.*
F. { ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης·
N. { τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum secundum.

M. { ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος· *Verberaturus.*
F. { ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης·
N. { τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Plusq	ἐτετύφειν					
Fut. α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. β	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. β	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præs.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Plusq	ἐλελέχειν					
Fut. α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. β	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. β	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικώς
Plusq.	ἐπεπείκειν					
Fut. α.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθών
Fut. β.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imperf.	ἔφραζον					
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφρακέναι	πεφρακώς
Plusq.	ἐπεφράκειν					
Fut. α.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. α.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Aor. β.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδών
Fut. β.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Plusq.	ἐσπάρκειν					
Fut. α	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. α	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor. β	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut. β	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκὼς
Plusq.	ἠκούκειν					
Fut. α	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. α	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor. β	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut. β.	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex; Syllabicum, αὔξησις συλλαβική, & Temporale, χρονική. Syllabicum augmentum est ε, cum verbum incipiat à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici præfigunt ε, ut ὁράω, ἑώραον, videbam.

Poëtæ præponunt ε Aoristis sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ post ε, ut ῥίπτω, ἔρριπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cum verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt, α, ε, ο. α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam; ἐλεύθω, ἤλευθον, veniebam: & ο in ω, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, οι, αυ. αι mutatur in ῃ, ut αἴρω, ᾖρον, tollebam; αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ηὔξανον, augebam; οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immuta-

Immutabiles

Vocales { η, ἠχέω, ἤχεον, sono, sonabam. ι, ἰξεύω, ἴξευον, visco aves capio. υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuriâ afficio. ω, ὠθέω, ὤθεον, impello. }

Diphthongi { οι, οἰκάζω, ὤκαζον, assimilo. ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo. ου, οὐτάζω, οὔταζον, vulnero. }

Atticè tamen ευ *mutatur in* ηυ, εὔχομαι, ηὐχόμην, *oro, orabam : & οἶδα, scio, plusquam perfectum, ᾐδήκειν, per Sync.* ᾔδειν, *& Atticè* ᾔδειν, *sciveram.*

Exceptiones.

Quatuor sunt verba incipientia ab α quæ augmentum non admittunt: ut ἄω, ἆον, spiro: ἀΐω, ἄϊον, audio: ἀηθέσσω, ἀήθεσσον, insuetus sum: ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adsciscunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἑλκω, ἑλκύω, ἑλκύζω, traho: ἕρπω, ἑρπύζω, serpo: ἑστήκω, sto: ἕπομαι, sequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio: ἕζω, sedeo: ἐάω, sino: ἕω, induo: ἐρύω, traho: ἐθίζω, assuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico, quod servat augmentum in omnibus modis: ἔθω, assuesco, præteritum medium εἴωθα, interposito ω.

ε ante ο non mutatur, sed ο in ω vertitur : ἑορτάζω, ἑώρταζον, *festum celebro.*

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδαίνω, οἴδαινον, tumeo: οἰκουρέω, domum custodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, concito: & quædam alia.

De Augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum

- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, philoſophor.
- Præpoſitione quæ non mutat ſignificationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio : vel ſi ſimplicia nullo ſunt in uſu, ut ἀντιβολῶ, ſupplico, ἠντιβόλουν· ἐμμελῶ, ἐμμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμοῦ,& α privativâ particulâ,ut ἀφρονέω,ἠφρόνουν,inſipiens ſum ; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpoſitionem & verbum, ſi

- Præpoſitio mutet ſignificationem verbi, ut καταγινώσκω,κατεγίνωσκον,condemno;ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον.
- Componatur cum δυς & εὖ, δυσαρεστέω,δυσηρέστουν,diſpliceo; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio : niſi conſonans vel immutabilis vocalis ſequatur, ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν, infelix ſum.

Quædam & in principio & in medio augentur,ut ἐνοχλέω,ἠνώχλουν,turbo;ἀνορθόω,ἠνώρθουν,corrigo

Præpoſitiones in compoſitis præfixæ vocalibus ſuam propriam vocalem amittunt, tam in præſenti, quàm in præterito,ut παρακούω,παρήκουον,perperam audio.

Excipe περὶ & πρὸ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφί· πρὸ autem ſæpe contrahitur, ut προέχω, προὖχω, præcedo.

Præpoſitio mutat ſuam tenuem in aſpiratam, ſi verbum incipiat ab aſpirata,ut καθάπτομαι attingo, à κατὰ & ἅπτομαι.

Regula.

Regula.

Iones ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum, ut τύπτε, pro ἔτυπτε.

Futurum primum

Formatur à præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione	Prima	in	ψω.
	Secunda		ξω.
	Tertia		σω.
	Quarta		σσω cum duplici σσ & ττω cum duplici ττ in ξω, sed ζω in σω.
	Quinta		λῶ, μῶ, νῶ, ῥῶ, circumflexa.
	Sexta		σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κρίνω, κρινῶ, judico.

Dissyllaba in έω formant futurum in εύσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω· ῥέω, fluo, ῥεύσω· præter δέω, δήσω, ligo, as.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω à τρέφω, nutrio; θρέξω, à τρέχω, curro; ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam Adverbii ἔξω, extra.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ, & circumflectunt ῶ, ut νομίζω, νομιῶ, arbitror; βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, gradior.

Dores mutant in quarta conjugatione ζω in σδω, ut κωμάσδω pro κωμάζω, lascivio; & futura in σω in ξω, ut βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω· & κλείω, claudo, κλείσω, κλᾳξῶ, & κλᾳσῶ.

Æoles

Æoles efferunt Futurum in ϱῶ per σω, ut ὄρω, concito, ὀρῶ, ὄρσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, ut δήω inveniam, pro δήσω, à δέω· κλεέω, laudabo, pro κλεΐσω· & κέω, seu κείω, cubabo, pro κέσω, à κέω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cum incertum sit an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα, posui, ἔδωκα, dedi, ἧκα, misi, εἶπα dixi, ἤνεγκα tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα, cano: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut pro ἔχευσα, ἔχευα, ἔχεα, à χέω fundo: ἔκαυσα, ἔκηα, à καίω uro: ἔσευσα, ἔσευα, à σεύω moveo: ἤλευα, ab ἀλεύω vito: & ἤκεσα, ab ἀκέω sano.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo mutando in conjugatione	Prima ψω in φα. Secunda ξω in χα. Tertia σω in κα. Quarta ξω in χα, & σω in κα. Quinta λῶ, ϱῶ, ῶ, in κα, μῶ in μηκα, & νῶ in κα. Sexta σω in κα.	Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut τύψω, τέτυφα· vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantum ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.

Cum verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem,

tenuem, ut θύω sacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ρ, geminatur ρ, & ε tantum præfigitur, ut ῥίπτω, præcipito, ἔῤῥιφα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti & imperfecti, ut ἤκουν, ἤκουκα.

Dissyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα, interficio: θύνω, θυνῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, ostendo, πέφαγκα· μολύνω, contamino, μεμόλυγκα.

Γρηγορέω & γνωρίζω tantùm ε præponunt, etsi à muta cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγνώρικα tantùm sunt in usu.

Verba incipientia à πτ, κτ, μν, repetunt primam literam thematis, ut κτάομαι, κέκτημαι, possideo: μνάομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κτείνω, ἔκτακα, occîdo.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω ἤληκα, ἀλήληκα, molo: ἐρίζω, ἤρικα, ἐρήρικα, contendo: & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut λαμβάνω, εἴληφα, accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, sortior, unde εἱμαρμένη, sors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στρέφω, verto, ἔστροφα· κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante; ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoristus

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti, mutando ω in ον, præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut κάμνω laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima Aoristi β ita mutantur.

- ε, η, ω, αι, αυ mutantur in α, ut
  - δέρω, ἔδαρον, excorio.
  - λήβω, ἔλαβον, accipio.
  - τρώγω, ἔτραγον, comedo
  - καίω, ἔκαον, uro.
  - παύω, ἔπαον, sedo.
  - ἔλεγον, ἔβλεπον, ἔφλεγον excipiuntur.
- ευ in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.
- ου in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκοον.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in
  - Dissyllabis in α, ut σπείρω sero, ἔσπαρον.
  - Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω debeo, ὤφελον.

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, cano, ᾖδον· ἕλκω, traho, εἷλκον· & pauca trissyllaba, ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον· πέρθω, devasto, ἔπαρθον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus definit in δον, si in ξω, in γον· φράζω, φράσω, dico, ἔφραδον· τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter.

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ut pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Verba sextæ conjugationis carent plerumq; Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito medio.

Futurum secundum

Formatur ab Aoristo secundo, mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

Præsens.

S. τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται· *Verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον·
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο· *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐσθην·
P. ἐτυπτόμεθα. ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη· *Verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην·
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται· *Verberatus fui, vel verberabor.*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον·
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται· *Verberatus sum.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον·
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

* *Quatuor verba formant secundam personam in* ει, βούλομαι, βούλει· ὄψομαι ὄψει· [οἴομαι, οἴει·] ἔσομαι, ἔσει, *& facta crasi* εῖ.

Unde

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο *Verberatus era[m]*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην·
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò post futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται· *Mox verbera[-]*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον· *bor, vel jam ver[-]*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *beratus su[m]*

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη· *Verberatus fui.*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην·
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται· *verberatus er[o]*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον· *vel verbe[-]*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *rabor.*

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω· *Verberare.*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων·
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & plusquam perf.

S. τέτυψο, τετύφθω· *Verberare.*
D. τέτυφθον, τετύφθων·
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω· *Verberator tu.*
D. τύφθητον, τυφθήτων·
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus β.

S. τύπηθι, τυπήτω· *Verberator tu.*
D. τύπητον, τυπήτων·
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus

Præsens & Imperfectum:

S. τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο· *Verberarer.*
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην·
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & plusquam perf.

S. τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη· *Verberatus essem.*
D. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην·
P. τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoristus α.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη· *Verberatus sim,*
D. τυφθείητον, τυφθειήτην· *vel fuerim.*
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus β.

S. τυπείην, τυπείης, τυπείη· *Verberatus sim,*
D. τυπείητον, τυπειήτην· *vel fuerim.*
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο· *Verberer.*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην·
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum β.

S. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο· *Verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην·
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò post futurum.

S. τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο· *Mox verbe-*
D. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετυψοίσθην· *rabor.*
P. τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται· *Si verberer, vel*
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον· *verberarer.*
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perf. & plusquam perf. ἐὰν

S. τετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ· *Si verberatus sim*
D. τετυμμένω ἦτον, ἦτον· *vel essem.*
P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoristus α, ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ· *Si verberatus sim*
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον· *vel fuerim vel fuero.*
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoristus β. ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ· *Si verberatus fuero.*
D. τυπῆτον, τυπῆτον·
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτεσθαι.

Perf. & Plusquam. τετύφθαι.

Aoristus primus, τυφθῆναι.

Aoristus secundus, τυπῆναι.

Futurum α, τυφθήσεσθαι.

Futurum β, τυπήσεσθαι.

Paulò post fut. τετύψεσθαι.

PARTI-

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου· *Qui verberatur.*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης·
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & plusquam perf.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου· *Verberatus.*
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης·
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoristus α.

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος· *Verberatus.*
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης·
N. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus β.

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος· *Verberatus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης·
N. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου· *Verberandus.*
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης·
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum β.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου· *Verberandus.*
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης·
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulò post futurum.

M. ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου· *Mox verberandus.*
F. ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης·
N. τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. ϐ.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut. ϐ.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Plusq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Aor. α.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
Fut. α.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. ϐ.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. ϐ.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Plusq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. α.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut. α.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθείς
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Plusq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδείς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Plusq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πείρομαι	πείρου	πειροίμην	πείρωμαι	πείρεσθαι	πειρόμενος
Imperf.	ἐπειρόμην					
Aor. β.	ἐπάρην	πάρηθι	παρείην	παρῶ	παρῆναι	παρείς
Fut. β.	παρήσομαι		παρησοίμην		παρήσεσθαι	παρησόμενος
Perf.	ἔπαρμαι	ἔπαρσο	ἐπαρμένος εἴην	ἐπαρμένος ὦ	ἐπάρθαι	ἐπαρμένος
Plusq.	ἐπάρμην					
Paul.p.	ἐπάρσομαι		ἐπαρσοίμην		ἐπάρσεσθαι	ἐπαρσόμενος
Aor. α.	ἐπάρθην	πάρθητι	παρθείην	παρθῶ	παρθῆναι	παρθείς
Fut. α.	παρθήσομαι		παρθησοίμην		παρθήσεσθαι	παρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοείς
Fut. β.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Plusq.	ἠκούσμην					
Paul.p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. α.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς
Fut. α.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

VOX

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva, quorum tria deducuntur ab Activa; { Præsens. Præteritum. Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsenti Activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando μαι in μην, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertia persona Aoristi 2. addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

- Prima { φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda { χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertia { κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quarta { χα in γμαι, ut τέταχα, τέταγμαι. κα in σμαι, ut πέφρακα, πέφρασμαι.
- Quinta { κα in μαι, ut ἔψαλκα, ἔψαλμαι· πέφαγκα, πέφαμμαι.
- Sexta κα in { σμαι, si penultima præteriti sit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι. μαι, cum penultima præteriti Activi sit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι à κρούω, pulso: ἔπταισμαι à πταίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præter. pass. per σμαι, ut μιαίνω inquino, μεμίασμαι: φαίνω appareo, πέφασμαι.

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectũ formatur à perfecto, mutando μαι in μην, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & plusq. perfectum in secunda & tertia persona duali interserunt σ, cum tertia singularis desinit in ται vel το purum: cum verò desinit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσί, ut τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel το, ut ἔψαλται, ἐψάλαται. Verum si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut τέτυπται, τετύφαται· πέπεισται, πεπείθαται· ἐσκεύασται, ἐσκευάδαται. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerumq; corripitur, ut τέθειται, τεθέαται.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti, mutando αι in ην. & tenues in aspiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur:

ἐμνήσθην à μέμνηται, recordatus sum, } quæ adsumũt σ.
ἐῤῥώσθην ab ἔῤῥωται, convalui, }
ἐσώθην à σέσωσται, servatus sum, quod abjicit σ.
εὑρέθην ab εὕρηται, inventus sum, } quæ cum paucis aliis mutãt ηin ε
ἠρέθην ab ἥρηται, sublatus sum, }
ἐτέθην à τέθειται, positus sum, }

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔστραμμαι, ἐστρέφθην· & quæ abjecerant ν, poëticè hic illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi, addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti, posito ομ ante αι, ut τέτυψαι, τετύψομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod saltem nonnulla, & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι, *duco & ducor.*

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis & Futuris Mediis, & Activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτηκα *à* τήκω, *contabui:* σέσηπα *à* σήπω, *computrui:* μέμηνα *à* μαίνω, *insanivi:* ὄλωλα, ἀπόλωλα, *perii, & similia.*

Cognata Tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. ϐ.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. ϐ.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτοπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς
Plusq.	ἐτετύπειν					
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. ϐ.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. ϐ.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογώς
Plusq.	ἐλελόγειν					
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθώς
Plusq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφραδόμην	φραδοῦ	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. β.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφράδοιμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδώς
Plusq.	ἐπεφράδειν					
Fut. α.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. β.	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορώς
Plusq.	ἐσπόρειν					
Fut. α.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. α.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκοόμην	ἀκοοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. β.	ἀκοοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοούμενος
Perf.	ἤκουα	ἤκουε	ἠκούοιμι	ἠκούω	ἠκουέναι	ἠκουώς
Pluf.	ἠκούειν					
Fut. α.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. α.	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος

Formatio

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsenti passivo.
Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in όμην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo, addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in ῦμαι, ut ψαλῶ, ψαλῦμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ῶ in ῦμαι, ut τυπῶ, τυπῦμαι, τυπῆ, τυπεῖται.

Sing. τυπῦμαι, τυπῆ, τυπεῖται. Dual. τυπύμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. Plur. τυπύμεθα, τυπεῖσθε, τυπῦνται.

Excipe πίομαι, bibam: ἔδομαι, edam: φάγομαι, edam, φάγεσαι φάγε(ται): & Poetica illa, βέομαι, ibo: νέομαι, per Crasin νεῦμαι, ibo

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo, assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα. τέτυπα.

In sexta conjugatione tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυα, à λύω.

Jones item tollunt κ è præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut γάω, nascor, γήσω, γέγαα pro γέγηκα: μάω, valde cupio, μήσω, μέμαα pro μέμηκα· unde participia γεγαώς & γεγώς, μεμαώς & μεμώς.

Imperat. Aorist. α.

Sing. τύψαι. τυψάσθω. Dual. τύψασθον, τυψάσθων. Plural. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Optat.

Optat. Aorist. α.

Sing. τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. Dual. τυψαίμεθον, τυψαίσθον, τυψαίσθων. Plural. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.

Regulæ.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultima præteriti activi plerumque.

Sed in penultima præsentis activi { ει, αι, α } mutatur in { οι, η, η }

ut { πείθω, πέποιθα, persuadeo. φαίνω, πέφηνα, appareo. θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando servatur, ut ἔψαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα· & σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, sero.

Cum χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præteritum Activum & præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum plusquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Plusquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoristus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus β.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. β.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Paulò post		τετράψομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf. & plus.	τέτρεφε	τέτραψο	τέτροπε
Aoristus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aoristus β.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Per. & pl.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Aorist. α.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Aorist. β.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμην	τρεψοίμην
Futur. β..	τραποῖμι	τραπησοίμην.	τραποίμην
Paulò po.		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf. & plus.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω
Aoristus α.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Aoristus β.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf. & plus.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Aoristus α.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Aoristus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. α.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò post		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum	Passivum.	Medium.
Præs.& Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf.& plusq	τετροφὼς	τετραμμένος	τετροπὼς
Aoristus α.	τρέψας	τρεφθεὶς	τρεψάμενος
Aoristus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τρεφθησόμενος	τρεψόμενος
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Paulò post		τετραψόμενος	

Verba Circumflexa sive Contracta.

Verba circumflexa sic dicuntur, quia habent circumflex. in ultima syllaba præsentis.

Oriuntur è verbis sextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres sunt circumflexorum conjugationes:

Prima in έω	Fut. in	ήσω	Præt in	ηκα
Secunda in άω		ήσω		ηκα
Tertia in όω		ώσω		ωκα

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω. ηκα & εκα, cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω sapio, φορέω gesto, κορέω satio, τελέω perficio, πονέω, laboro, &c.

Dissyllaba formant futurum in εύσω, scilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in secunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἐάω permitto θεάω specto, κοπιάω laboro; item trissyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, modo immediate præcedat vocalis, non consona; ut περάω transeo, γελάω rideo; & dissyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, etiam præcedente consonâ, ut θλάω tundo, κλάω frango, δράω facio, formant futurum in άσω, &

præte-

præteritum in αχα. Hæc tamen, καίω vel κάω uro, & κλαίω vel κλάω fleo, formant futurum καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω, quæ à nomine descendunt, formant futurum in ώσω, præteritum in ωκα, per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα: reliqua per ο.

Contrahuntur præsens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis solummodo præsens.

Verba circumflexa carent Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum post contractionem desinunt, in prima & secunda conjugatione habent Aoristum secundum, futurum secundum, & præteritum Medium, ut δουπέω, δουπῶ, ἔδουπον, δέδουπα, sono.

In dissyllabis primæ conjugationis, prima singularis, prima quoq; & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In dissyllabis secundæ conjugationis omnes personæ contrahuntur

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { εε, εο } contrahitur in { ει, ου. }

Si vocalis longa aut diphthongus sequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In secunda conjugatione.

Si ο vel ω sequitur α, fit contractio in ω.

Si quavis alia vocalis vel diphthongus sequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις in ῆς, άει in ῆ, & άειν in ῆν, ut ὁράεις, ὁρῆς· ὁράει, ὁρῆ· ὁράειν, ὁρῆν· & Attici in his quatuor, ζῶ, ζῆς, ζῆ, vivo: πεινῶ, νῆς, νῆ, esurio: διψῶ, ῆς, ῆ, sitio: χρῶμαι, χρῆ, χρῆται, χρῆσθαι, utor.

Æoles vertunt in Infinitivo ᾷν in αῖς, ut γελαῖς pro γελᾷν. Poeta

Poëta in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ο, ut κορηκομόωντες, καρηκομόωντες, à καρηκομάω, caput comatum habeo ; & α nonnunquam geminant, ut πμάασθαι pro πμᾶσθαι.

In tertia conjugatione,

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel ου vel ο sequitur ο, fit contractio in ου.

Si quævis alia sequatur vocalis, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in οῦν, ut χρυσόειν, χρυσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ	έε, εῖ		έο, οῦ	έε, εῖ	έου, οῦ
2	βοάω, ῶ	άεις, ᾶς	άει, ᾶ	άε, ᾶ, τον	τον	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	άου, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, οῦ		όο, οῦ	όε, οῦ	όου, οῦ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἐποίεον, ουν	εες, εις	εε, ει	έε, εῖ		έο, οῦ	έε, εῖ	εον, ουν
2	ἐβόαον, ων	αες, ας	αε, α	άε, ᾶ, τον	την	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	αον, ων
3	ἐχρύσοον, ουν	οες, ους	οε, ου	όε, οῦ		όο, οῦ	όε, οῦ	οον, ουν

Imperativus.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ποίεε, ει	εέ, εί		έε, εῖ	εέ, εί		έε, εῖ	εέ, εί
2	βόαε, α	αέ, ά, τω		άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των		άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν.
3	χρύσοε, ȣ	οέ, ȣ́		όε, ȣ͂	οέ, ȣ́		όε, ȣ͂	οέ, ȣ́

Optativus.

	Sing.				Dual.			Plural.		
1	ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ		έοι, οῖ	τlω		έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	βοάοιμι, ῷ μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ		άοι, ῷ τον			άοι, ῷ μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ εν.
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ		όοι, οῖ			όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus. ἐὰν

	Sing.				Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ		έη, ῆ			έω, ῶ	έη, ῆ	έω, ῶ
2	βοάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ		άη, ᾶ, τον	τον		άω, ῶ, μεν	άη, ᾶ, τε	άω, ῶ, σι.
3	χρυσόω, ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ		όη, ῶ			όω, ῶ	όη, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præſens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοάειν, βοᾶν. 3 χρυσόειν, χρυσοῦν. Perfect. & Pluſquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έοντος, ȣ̃ντος	ποιέȣσα, ȣ̃σα	εȣ́σης, ȣ́σης	ποιέον, ποιοῦν.
2	βοάων, ῶν	άοντος, ῶντος	βοάȣσα, ῶσα	αȣ́σης, ώσης	βοάον, βοῶν.
3	χρυσόων, ῶν	όοντος, ȣ̃ντος	χρυσόȣσα, ȣ̃σα	οȣ́σης, ȣ́σης	χρυσόον, χρυσοῦν.

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέο, ȣ̃	έῃ, ῇ	έε, εῖ	εό ȣ́μεθον	έε, εῖ		εό ȣ́	έε, εῖ	έον ȣ̃ν
2	βοάο, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	άε, ᾶ, ται	αό ώμεθον	άε, ᾶ, σθον		αό ώμεθα	άε, ᾶ, σθε	άον ῶν, ται
3	χρυσόο, ȣ̃	όῃ, οῖ	όε, ȣ̃	οό ȣ́μεθον	όε, ȣ̃		οό ȣ́	όε, ȣ̃	όον ȣ̃ν

Imperfectum.

	Sing.		Dual.			Plural.		
1	ἐποιεό, ȣ́ έȣ, ȣ̃	έε, εῖ	εό ȣ́	έε εῖ		εό ȣ́	έε εῖ	έον ȣ̃ν
2	ἐβοαό, ώ, μην, άȣ, ῶ	άε, ᾶ, το	αό ώ, μεθον	άε ᾶ, σθον	σθην	αό ώ, μεθα	άε ᾶ, σθε	άον ῶν, το
3	ἐχρυσοό ȣ́ όȣ, ȣ̃	όε, ȣ̃	οό ȣ́	όε ȣ̃		οό ȣ́	όε ȣ̃	όον ȣ̃ν

Perfect.

Perfect.		Aor. α.		Fut. α.		Paulò post f.	
1	πεποίημαι	1	ἐποιήθην	1	ποιηθήσομαι	1	πεποιήσομαι	Omnia ut in Barytonis.
2	βεβόημαι	2	ἐβοήθην	2	βοηθήσομαι	2	βεβοήσομαι	
3	κεχρύσωμαι	3	ἐχρυσώθην	3	χρυσωθήσομαι	3	κεχρυσώσομαι	

Imperativus Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποίεε, ει	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βόαε, ᾶ	αέ, ά, τω	άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των	άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν.
3	χρύσοε, ȣ̃	οέ, ȣ́	όε, ȣ̃	οέ, ȣ́	όε, ȣ̃	οέ, ȣ́

Optativus Præsens.

	Sing.		Dual.				Plural.		
1	ποιεοί, οί	έοι οῖ	έοι οῖ	οίμεθον	έοι οῖ	οί	εοί οί	έοι οῖ	έοιν οῖν
2	βοαοί, ῴ μην	άοι ῷ, ο	άοι ῷ το	ῴμεθον	άοι ῷ, τον	ῴ, την	αοί ῴμεθα	άοι ῷ, τε	άοιν ῷν, το
3	χρυσοοί, οί	όοι οῖ	όοι οῖ	οίμεθον	όοι οῖ	οί	οοί οί	όοι οῖ	όοιν οῖν

Perfectum Optativi.

	Sing.				Dual.				Plural.		
1	πεποιήμην	πεποιῇο	οἷτο		οιήμεθον	οιῇσθον	οιήσθην		οιήμεθα	οιῇσθε	ῇν
2	βεβοήμην	βεβοῇο	οῇτο		οήμεθον	οῇσθον	οήσθην		οήμεθα	οῇσθε	ῇν, το
3	κεχρυσώμην	κεχρυσῷο	ῷτο		ώμεθον	ῷσθον	ώσθην		ώμεθα	ῷσθε	ῷν

Subjunctivi præsens.

	Sing.				Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃ, ῇ	ῇ		ώμεθον	ῆ		ώ	ῆ	ῶν
2	βοάω, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	ᾶ, ται		ώμεθον	ᾶ, σθον, σθον		ώ, μεθα	ᾶ, σθε	ῶν, ται.
3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	ῶ		ώμεθον	ῶ		ώ	ῶ	ῶν

Perfectum.

1 { πεποιῶμαι { πεποιῇ } πεποιῆται }
2 { βεβοῶμαι { βεβοῇ } βεβοῆται } ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον. ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.
3 { κεχρυσῶμαι { κεχρυσῇ } κεχρυσῆται }

Infinitivus.

Præs. } 1 { ποιέεσθαι, εῖσθαι } 2 βοάεσθαι, ᾶσθαι } 3 χρυσόεσθαι, οῦσθαι.
Perfect. } 1 { πεποιῆσθαι } 2 βεβοῆσθαι } 3 κεχρυσῶσθαι.

Participium.

Participium.

Præſens	1 ποιεόμενος οὐ μενος		μένη, μένον.
	2 βοαόμενος ώ μενος		
	3 χρυσοόμενος οὐ μενος		

Verbum Medium.

Aoriſtus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην.
Subju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι.
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι.
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην.
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι.
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος.

Verba in μι.

Quatuor ſunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis ſextæ conjugationis in

έω	ut à	θέω, τίθημι, pono.
άω		στάω, ἵστημι, ſtatuo.
όω		δόω, δίδωμι, do.
ύω		ζευγνύω, ζεύγνυμι, jungo.

Fiunt verba in μι
- mutando ω ultimam ſyllabam in μι.
- vertendo penultimã in ſuam longam, ſi ſit mutabilis, ut θέω, τίθημι.
- præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex.

- Propria, cum vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δίδωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria, cum ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cum verbum incipiat à ς, ut στάω, ἵστημι.
  - cum verbum incipiat à vocali, ut ἕω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε, geminato μ, ut τίθεμμι, pro τίθημι. Bœoti mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε, πεφίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantum ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἅλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, & Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.			
1	τίθημι	ης	ησι	ετον				εῖ	
2	ἵστημι	ης	ησι	ατον				ᾶ	
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον	τον	μεν	τε	οῦ	σι
4	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον				ῦ	

Imper.

Imperfectum.

	Sing.			Dual.	Plural.
1	ἐτίθην	ης η	ε	τον, την	μεν, τε, σαν.
2	ἵστην	ης η	α		
3	ἐδίδων	ως ω	ο		
4	ἐζεύγνυν	υς υ	υ		

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticé.
2 ἕστακα pro ἕστηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕστηκα præteriti Medii, ab ἑστήκω.
3 δέδωκα.

Plusquam Perfect.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἑστάκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoristus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔστησα. 3 ἔδωκα.

Aoristus β.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	έτην	εμεν	ετε	εσαν
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto quod in Plurali ac Duali vocalem retinet longam: præter ἔθην, ἔδων, & ἧν à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præsens.

1 τίθετι	έ	τω	τον, των,	τε, τωσαν.
2 ἵσταθι	ά			
3 δίδοθι	ό			
4 ζεύγνυθι	ύ			

Aoristus secundus.

1 θὲς, θέτω. 2 στῆθι, στήτω. 3 δὸς, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 τιθείην 2 ἱσταίην 3 διδοίην	ης, η, ητον, ήτην,	ημεν, ητε, ησαν, &	εῖ αῖ, εν. οῖ

Aoristus β.

1 θείην. 2 σταίην. 3 δοίην.

Subjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.		Plural.
1 τιθῶ, ῇς, ῇ 2 ἱστῶ, ᾷς, ᾷ 3 διδῶ, ῷς, ῷ	τον, τον,	ῶμεν	ῆ ᾶ, τε, ῶσι. ῶ

Aoristus β.

1 θῶ, θῇς, θῇ. 2 στῶ, στῇς, στῇ. 3 δῶ, δῷς, δῷ.

Infinitivus.

Præsens.

1 τιθέναι. 2 ἱστάναι. 3 διδόναι. 4 ζευγνῦναι.

Aoristus β.

1 θεῖναι. 2 στῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

Præsens.			Aor. β.
1 τιθεὶς	εῖσα	ἐν	1 θεὶς, θεῖσα, θέν.
2 ἱστὰς	ᾶσα	ὰν	2 στὰς, στᾶσα, στάν.
3 διδοὺς	οῦσα	όν	3 δοὺς, δοῦσα, δόν.
4 ζευγνὺς	ῦσα	ὺν	

Vox Passiva.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τίθεμαι 2 ἵσταμαι 3 δίδομαι 4 ζεύγνυμαι	σαι, ται	μεθον, σθον, σθον	μεθα, σθε, νται.

Imper-

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐτιθέμην			
2 ἱστάμην			
3 ἐδιδόμην	σο, το	μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.
4 ἐζευγνύμην			

Præteritum.

1 τέθειμαι. 2 ἕσταμαι. 3 δέδομαι.

Plusquam perf.

1 ἐτεθείμην. 2 ἑστάμην. 3 ἐδεδόμην.

Aor. α.

1 ἐτέθην. 2 ἐστάθην. 3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 τεθήσομαι. 2 σταθήσομαι. 3 δοθήσομαι.

Paulo post Futurum.

1 τεθείσομαι. 2 ἑστάσομαι. 3 δεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τίθεσο			
2 ἵστασο			
3 δίδοσο	σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
4 ζεύγνυσο			

Perf. & plusq. δέδοσο.

Optativus Præsens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τιθείμην	οῖ		
2 ἱσταίμην	αῖ, ο, το,	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 διδοίμην	οῖ		

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τεθείμην	οῖ		
2 ἑσταίμην	αῖ, ο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 δεδοίμην	οῖ		

Subjuncti-

Subjunctivus.

Præsens.

1 τιθῶ	ῇς, ῇ		
2 ἱστῶμαι,	ᾷ, ᾶ, ται	ώμεθον, σθον, σθον,	μεθα, σθε, νται.
3 διδῶ	ῷ, ῶ		

Perfectum.

1 τεθῶ	ῇς, ῇ	ῆσθον	ῆσθε,
2 ἑστῶμαι,	ᾷ, ᾶ, ται	ώμεθον, ᾶσθον, σθον	ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται
3 δεδῶ	ῷ, ῶ	ῶσθον	ῶσθε.

Infinitivus. *Participium.*

Præsens.

1 τίθεσθαι	1 τιθέμενος	
2 ἵστασθαι	2 ἱστάμενος	νη, νον.
3 δίδοσθαι	3 διδόμενος	
4 ζεύγνυσθαι	4 ζευγνύμενος	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐστησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθέ		
2 ἐστά, μην, σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐδό		

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θέ		
2 στά, σο, σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 δό		

In

In Optativo.

Aoristus β.

Sing.		Dual.	Plural.
1 θεί	ει		
2 σταί, μην, αῖ, ο, το,		μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.
3 δοί,	οῖ		

In Subjunctivo.

Aoristus secundus.

Sing.		Dual.	Plural.
1 θῶ	ῆ, ῆ		
2 στῶ, μαι, ᾷ, ᾶ, ται		ώμεθον, σθον, σθον,	ώμεθα, σθε, ῶνται.
3 δῶ	ῷ, ῶ.		

In Infinitivo. *Participia.*

Aor. β. Aor. β.

1 θέ		1 θέ	
2 στά σθαι		2 στά	μενος, μένη, μενον.
3 δό		3 δό	

Formatio temporum verborum in μι.

De præsenti jam supra dictum est.

Imperfectum

Formatur à præsenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι positione longa, ut τίθημι, ἐτίθην· sed ἵστημι, ἵστην.

Observatio.

Numerus singularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθουν· ἐτίθεες, ἐτίθεις· ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur, ut τίθει, ἵστα, δίδου, pro τίθετι, ἵσταθι, δίδοθι.

Aoristus secundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην· sed ἵστην,

ἵστην,

ἔστην, quod ut præteritum ἕστηκα (quod & ἕσταα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aorist. β. ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ Sum. *Indicativus.*

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs.	εἰμὶ, εἷς vel, εἶ, ἐστὶ ἐμμὶ D. ἔη, ἔει A. ἐντὶ D. ἦμι Æ. ἐσσὶ P.	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί. εἰμὲς D. ἐτὲ P. ἔασι I. ἐμὲν P. ἔντι Æ. εἰμὲν P. ἐντὶ D.
Imp.	ἦν, ἦς, ἦ, ἦν At. ἔα I. ἦσθα Æ. ἦ A. ἔησθα P. ἦα P. ἦες P. ἦε P. ἔην P. ἔης P. ἔην P. ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P. ἔον P. ἔες P. ἦς D. εἶν P. εἶς P ἔη P. ἤην A. ἔησ I. ἤην P.	ἦστον, ἤστην ἦστον, ἤστην Pleon. Pleon. ἔτον, ἔτην Syst. Syst. ἔστον, ἔστην Poet.	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. ἦμες D. ἔσαν Systol. ἔσσαν Poet. ἦν Sync. ἔσκον Poet.

Plusq. ἤμην, ἦσο, ἦτο, || ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην || ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.
Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται || ἐσόμεθον, ἔσεσθον, σθον || όμεθα, εσθε, ονται.
ἔσσομαι P. ἔσσῃ P. ἔσσεται P. ἔσσονται P.
ἐσοῦμαι D. ἔσει A. ἔσται Sync.
ἐσσοῦμαι D. ἔσῃ D. ἐσεῖται D.
ἔσεται I. ἐσσεῖται P.
ἔσσεται P.

Imperativus.

Præs. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω || ἔστον, ἔστων || ἔστε, ἔστωσαν.
ἔσθι P. ἔσσο, ἔσσω P. ἔστων
ἔς Cras. Po. ἤτω D. Atticè
Optat.

Optativus.

Præſ. εἴην, εἴης, εἴη || εἴητον, εἰήτην || εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P. || || εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Syn.
Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο || &c.

Subjunctivus Præſ. ἐὰν

ὦ, ᾖς, ᾖ, ἦτον, ἦτον | ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
εἴω P. εἴης P. εἴη P. εἴητον p. &c. | εἴωμεν p. εἴητε p. εἴωσι A. I.
ἔω I. ἔῃς I. ἔῃ I. ἔητον I. &c. | εἴομεν Syſt. εἴωσι P.
ἦσθα Æ. ᾖσι I. | ἔωμεν I. ἔητε I.
ἔῃσι I. | ὦμες D.

Infinitivus.

Præſ. εἶναι. Com. Fut. ἔσεσθαι.
ἔμεν I.
ἦμεν & ἦμες D.
ἔμεναι A.
ἔμμεναι Æ.
εἴμεναι P.

Participium.

Præſ. ὤν, οὖσα, ὄν. F. ἐσόμενος.
ἐὼν I. ἐοῦσα I. ἐὸν I. ἐσσόμενος P.
εἶς Æ. ἔασσα D. εἶσα Æ.
ἔν Æ.

Εἶμι, Eo & Ibo.

Præſ. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι || ἴτον, ἴτον || ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
εἶσθα Æ. ἴμες, D. ἴασι I.
Imper. εἶν, εἶς, εἶ || ἴτον, ἴτην || ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
ἦον, ἦες, ἦε P. ἴμες D. ἐΐσαν P.
Perf. εἶκα.
Pluſq. εἴκειν, & ᾔκειν Att. Aoriſt. α. εἶσα inuſitatus, unde 3. Dual. εἰσάτην & ἐεισάτην, Att. εἶσαν 3. plural. inde verò ἦσαν & ἤϊσαν, Poet.
Per med. εἶα, εἶας, εἶε || εἴατον, εἰάτον || εἴαμεν, εἴατε, εἶασι.
ἦα, ἦας, ἦε, &c.
ἤϊα, ἤϊας, ἤϊε, I.
Pluſq. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει || ᾔειτον, ᾐείτην || ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν.
ἤεα I. ἦμεν, ἦτε, ἤεσαν At.
Aor. β. ἴον, ἴες, ἴε || ἴετον, ἰέτην || ἴομεν, ἴετε, ἴον.
ἤιον.
Fut. α. εἴσομαι.

Imperat.

Imperativus.

Præs. Ἴθι, vel εἶ, ἴτω. || ἴτον, ἴτων. || ἴτε, ἴτωσαν.

Aor. 2. ἴε, & Craf. εἶ, solummodo in compositis, ut ἔξει, δίει, exi, transi. Optativus & Subjunctivus non sunt in usu.

Infinitivus.

Ἰναι, vel εἶν, & ἰέναι in compositis.
Ἴμεν I. Ἴμεναι D. A.
Ἴεμεν I. Ἰέμεναι A. & D.
Ἴημι, vado, eâdẽ planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantum usurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subj. ἀπιέναι in Infin.

Participium.

Ἰών, ἰοῦσα, ἰόν, ut κιών & ἐών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præs. Ἵημι, ἵης, ἵησι. || ἵετον, ἵετον. || ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι.
ἱέασι I.
ἱᾶσι A.

Imper. Ἵην, ἵης, ἵη. || ἵετον, ἱέτην. || ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.
Ἵεον, ἵουν, ἵεις, ἵει, contracta. ἵεν B.

Perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε, B. Dicitur etiam ἕωκα Attic.

Aor. α. Ἧκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἕηκα Att.

Aor. β. Ἧν, ἧς, ἧ. || ἕτον, ἕτην. || ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.

Fut. α. ἥσω.

Imperativus.

Præs. Ἵεθι, ἱέτω. Aor. 2. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέτω.

Optativus.

Præs. Ἱείην, ἱείης, ἱείη. Aorist. 2. εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præs. Ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ. Perf. εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ. Aor. 2. ὧ, ᾗς, ᾗ.
ἕω, ἕῃς, ἕῃ I. &
P. εἵω, εἵῃς, εἵῃ.

Infinit-

Infinitivus.

Præs. Ἱέναι. Perf. εἱκέναι. Aor. β. εἷναι.
Ἱέμεναι D. ἕμεναι A. D.
Ἵεμεν I. ἕμεν I.

Participium.

Præs. Ἱεὶς, ἱεῖσα, ἱέν. Perf. εἱκὼς, υῖα, ός. Aor. β. εἷς, εἷσα, ἕν.

Vox Passiva. *Indicativus.*

Præs. Ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
Imper. Ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. α. ἕθην, & εἵθην.
Perf. Εἷμαι, εἷσαι, εἷται. εἵμεθον, εἷσθον, σθον. εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται.
ἕνται ἕωνται A.
Plusq. Εἵμην, εἷσο, εἷτο. *Imperativus.* Ἵεσο, ἱέσθω.
Infinit. εἷσθαι. || Aor. α. ἑθῆναι & εἱθῆναι. || P. A. α. ἑθείς.

Vox Media.

Aor. α. Ηκάμην, ἥκω, ἥκατο. Aor. β. Εμην, ἕσο, ἕο, & οὗ, ἕτο.
Imperativus. *Optativus.*
Præs. Εσο, ἕσθω, &c. εἵμην, εἷο, εἷτο.
ἕο I.
οὗ A.
Subjunctivus. *Infinitivus.* *Participium.*
Præs. Εἀν ὦμαι, ᾗ, ἧται.
Aor. β. ἕσθαι. Aor. β. ἕμενος.

Ἵημι, Concupisco,
Eandem habet inflectionem, præterquam quod formant Aor. α. ἧσα, non ἧκα.

Ημαι, Sedeo.

Præs. Ημαι, ἧσαι, ἧται. || ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον. || ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται
ἕαται I.
ἥαται & εἵαται P.
Imper. Ημην, ἧσο, ἧτο. || ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην || ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.
P. ἧστο ἕατο Ion.
ἥατο & εἵατο P.
Imperativus.

Imperativus.

Præf. ἦσο, ἤσθω. *Infinitivus* ἧσθαι. *Participium* ἥμενος.

Κάθημαι, inde compositum.

Præf. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. κάθηαι I. κάθῃ A. Imperf. ἐκαθήμην, καθῆτο & καθῆστο.

Imperativus.

Præf. κάθησο, καθήσθω. Ion. κάθηο, & κάθεο Systol. Att. κάθου.

Κεῖμαι, jaceo.

Præf. κεῖμαι, σαι, ται. || μεθον, σθον, σθον. || μεθα, σθε, κεῖνται κέαται I. κείαται P.

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. 3. Plur. κέατο I. κείατο P. Fut. κείσομαι, σῃ, σεται. κεισοῦμαι & κεισεῦμαι D.

Indicativus.

Ἴσημι, scio.

Præf. ἴσημι, ἴσης, ἴσησι || ἴσατον, ἴσατον || ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασι.

ἴσαμι D. ἴσατι D. | ἴσον, Sync. | ἴσμεν Sync. ἴδμεν D.

Imp. ἴσην, ἴσης, ἴση. || ἴσατον, ἰσάτην || ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν. ἴσαν Sync.

Imperativus.

Præf. ἴσαθι, ἰσάτω. || ἴσατον, ἰσάτων. || ἴσατε, ἰσάτωσαν. ἴσθι, ἴστω, &c. Sync.

Infinitivus.

Præf. ἰσάναι, ἰσάμεναι, & ἴδμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sync.

Participium ἰσάς, ἰσᾶσα, ἰσάν.

Verbum Passivum. *Indicativus.*

Præf. ἴσαμαι & ἵσταμαι, σαι, ται. Comp. ἐπίσταμαι, σαι, &c. ἐπίσῃ A. ἐπίσηαι I.

Imper. ἰστάμην, ἴστατο, ἴστατο. Comp. ἐπιστάμην, ἐπίστασο, ατο. ἠπιστάμην A. ἐπίσταο I. & ἐπίστω A.

Imperativus.

Imperativus.

Ἵστασο. Compositum, ἐπίστασο, ἐπίστασο Io, ἐπίστω Att.

Infinitivus. *Partic.*

Ἵστασθαι. Compositum, ἐπίστασθαι. ἐπιστάμενος.

Εἷμαι, Indutus sum, ab Ἕω.

Perfect. Εἷμαι, εἶσαι, & ἕσσαι P. εἶται & εἶσαι. Tertia P. εἷαται.

Particip. εἱμένος.

Plusq. Εἵμην, εἶσο & ἕσσο, εἶτο & ἕισο & ἕσο. Tertia pl. εἵατο.

Aor. α. Act. Εἷσα, εἷσας, εἷσε.

P. ἕσσα, ἕσσας, ἕσσε.

Infinitivus. Εἷσαι & ἕσσαι, quod etiam est collocare.

Aor. α. me. Εἱσάμην & ἑσσάμην, & ἑεισάμην. Part. Ἑσσάμενος.

Φημὶ, Dico. *Indicativus.*

Præsens.	Φημὶ, φῂς, φησὶ,	φατὸν, φατὸν,	φαμὲν, φατὲ, φασί.
	Φαμὶ D. φατὶ D.		φαντὶ & φατὶ D.
Imperf.	Ἔφην, ἔφης, ἔφη,	ἔφατον, την,	ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν
Aor. 6.	Ἔφην, ἔφης, ἔφη,	ἔφητον, την,	ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν
	φῆσθα Æ.		ἔφαν & φὰν B.

Φῶ, φῇς, φῇ, & ὦ, ῇς, ῇ P.

Futur. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aorist. α. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι.

Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ D.

Optativus.

Præsens. Φαίην. Aorist. α. φήσαιμι. Futur. α. φήσοιμι.

Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infinit.* φάναι, nam φᾶναι, est apparuisse.

Participium. Φὰς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præsens. Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium.* Φάμενος.

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

A prima persona præteriti passivi in
- μα, ut γράμμα, litera.
- μος, ut δεσμὸς, vinculum.
- μη, ut γραμμὴ, linea.
- μων, ut νοήμων, intelligens.

A secunda persona præteriti passivi in
- σις, ut ποίησις, poësis.
- σια, ut δοκιμασία, probatio.

A tertia persona præteriti passivi

Masculina in
- της, ποιητὴς, poëta.
- τος, ἀκουστὸς, audibilis.
- τηρ, χαρακτὴρ, character.
- τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
- κος, κριτικὸς, judicialis.

Fœminina in
- τις, πίστις, fides.
- τυς, ὀρχηστὺς, saltatio.
- τεις, ὀρχηστεὶς, saltatrix.
- τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri pars in qua chorus saltabat.

Neutra in
- τήριον, ποτήριον, poculum.
- τρον, δίδακτρον, Minerval.
- Adverbia positionis in έος, έα, έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.

A præterito Medio in
- ος, λόγος, sermo.
- η, ἐπιστολὴ, epistola.
- ιον, λόγιον, oraculum.
- εύς, τομεὺς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς, candidus, à λεύσσω, video; & ab Aoristo secundo, ut φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat.
Ἀρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit.
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit.

tuit. Infin. δεῖν oportere. Particip. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat, Fut. ἀποχρήσει sufficiet, A. 1. ἀπέχρησε suffecit, Inf. ἀποχρῆν sufficere.

Passiva Impersonalia sunt, ἐνδέχεται accidit, εἵμαρται & πέπρωται in fatis est, à περατόω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solùm usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimã habent vel in ε solum, vel cum immutabili: ut, ῥέμβω, φέρβω, σέβω.

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω· præter θνήσκω, quod facit θνήξω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut κιάθω· έθω, ut πελέθω· ύθω, ut μινύθω· θω cum implicatione consonantis, ut ἄχθω.

Είνω, hyperdissyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdiss. facientia verba in μι, ut κεραννύω, ῥηγνύω, σβεννύω, στρωννύω, στορεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, δάκνω.

Quæ in ω purũ desinunt, præcedente ει diphthongo, ut ἀδείω.

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, ut σπένδω, μέλδω.

Item in είω, derivata à præsenti vel futuro: ut à τελέω, τελείω ἐτέλειον· γαμέω, γαμήσω, γαμησείω· à βρόω, βρόσω, βροσείω· ὄπτω, ὄψω, ὀψείω· πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω. quæ appetentiã cõnotãt, edere, cernere cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐξέω αὐξῶ, αὔξω, ηὖξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἑψέω, ἑψῶ, ἕψω· quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι: ut μένω, μίμνω, ἔμιμνον· τέκω, τίκτω· ἐνέπω, ἐνίσπω· γείνομαι, γίγνομαι. at ἕπω, ἕσπω, ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἕσπετε, σπέσθαι pro ἕσπεσθαι, σπόμενος pro ἑσπόμενος.

Verba Anomala.

A

Miror — Ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι, ab ἀγάζω, aor. ἠγάσθην, aor. α. med. ἠγασάμην.

Ago — Ἄγω, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον.

Sicco — Ἄζω, aor. 1. ἄσθην, & ἀάσθην.

Frango — Ἄγνυμι, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα, inusitat. unde ἔαγα Att. & κατέαγα.

Dico — Ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω, aor. 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω.

Cano — Ἄδω, fut. ᾄσω, aor. 1. ᾖσα. Ἄδω placeo, præt. med. ἧδα & ἕαδα.

Capio — Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aor. 2. εἷλον ab ἕλω inusit.

Eligo — Αἱροῦμαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ᾕρημαι, aor. 1. ᾑρέθην, aor. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inusit.

Sentio — Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, aor. 2. med. ᾐσθόμην, ab αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι, inusit.

Arceo — Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusit.

Erro — Ἀλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.

Tollo — Αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1. ἦρα vel ᾖρα, aor. 2. ᾖρον, præt. ᾖρκα.

Capior — Ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἑάλων Attic. ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participium, ὁ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος.

Consumo — Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco

Pecco	Ἁμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω inuſitato.
Induo	Ἀμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt. ἠμφίεσμαι.
Renuo	Ἀναίνομαι, præt ἀνήνημαι, aor. 1. ἠνηνάμην.
Aperio	Ἀνοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, paſſ. ἀνέῳγμαι, aor. 1. ἀνεῴχθην.
Lego	Ἀναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι, inuſitato.
Odio ſum	Ἀπεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπήχθημαι, aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, οῦμαι inuſitato.
Admoneo	Ἀναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω aor. 1. ἀνεμνήσθην.
Renuo	Ἀπαναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμην.
Perdo	Ἀπολέω, λῶ, & ἀπολύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ ab ἀπόλλω, ἀπολέσω, præt. ἀπώλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt. med. Atticè ἀπόλωλα.
Privo	Ἀπαυράω, ῶ, aor. 1. ἀπηύρα.
Placeo	Ἀρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.
Inhonoro	Ἀτίζω, fut. ἀτίξω.
Ægre fero	Ἄχθομαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.
Augeo	Αὐξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1. ηὔξησα.
Triſtor	Ἄχω, præt. ἤκαχε.

B

Mitto	Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.
Vado	Βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2. ἔβην, à βῆμι inuſit.
Germino	Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor 2. ἔβλαστον.
Vivo	Βιόω, fut. Βιώσω, aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, particip. ὁ βιούς, à βίωμι.
Edo	Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.
Volo	Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι, pluſq. ἐβεβουλήμην, & aor. 1. ἐβουλήθην.
Comedo	Βρώσκω, fut. βρώσω.

Duco ux- Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα.
Gigno Γείνομαι, fut. γενοῦμαι, aor. 1. med. ἐγεινάμην.
Lætor Γήθω, f. γήσω, p. med. γέγηθα. & γηθέω, ῶ, γηθήσω.
Senesco Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηράω, γηρῶ.
Fio, sum Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1. med. ἐγενησάμην, aor. 2. med. ἐγενόμην, à γένομαι inusit. p med. γέγονα, à γένω γενῶ.
Cognosco Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut. γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων, à γνόω & γνῶμι, unde & præt. med. γέγωνα, exauditus sum, pro γέγνωα, per Metath. Eustath.
Vigilo Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, plusquam. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio Δαίω, fut. δαήσω, à δαέω, præt. med. δέδηα, aor. 2. ἐδάην.
Divido Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δαΐω, fut. δαΐσω, præt. δέδασμαι, & δεδάϊημαι, aor. 2. ἐδάην.
Mordeo Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2. ἔδακον, à δήκω.
Oportet Δεῖ, fut. δεήσει, aor. ἐδέησε, imperf. ἔδει vel ἤδει, Infin. δεῖν.
Timeo Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδεικα, med. δέδοικα, Ionicè δέδια, plusq. ἐδεδίειν, imperat. δέδιθι, ab inusitato δέδιμι.
Rogo Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. 1. ἐδεήθην, à δεέομαι, δεῦμαι.
Suscipio Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. 1. med. ἐδεξάμην.
Ligo Δέω, δήσω, δέδεκα, aor. 1. ἔδησα, præt. pass. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.
Doceo Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω, à διδάχω, aor. 1. ἐδίδαξα.
Aufugio Διδράσκω & διαδιδράσκω, A. 1. διέδραν & ἀπέδραν.
Existimo Δοκέω, ῶ, fut. δόξω, à δόκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δεδόκηκα, à δοκέω, δοκήσω.

Facio

Facio	Δρείω, ῶ, fut. δρείσω, præter. δέδρακα, aorist. 1. ἔδρασα.
Subeo	Δυώω, & δύω, & δῦμι, fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν, & ἀνέδυν.
Possum	Δύναμαι, δύνασαι, & δύνῃ, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. pass. δεδύνημαι, aor. 1. ἐδυνάσθην, seu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην, seu ἠδυνήθην, à δυνάω.

E

Sino	Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, aor. 1. εἴασα.
Cucurri	Εδραμον, à τρέχω, δραμοῦμαι, aor. 2. ἔδραμον, à δρέμω.
Edo	Εδω vel ἐσθίω, præt. ἐδήδοκα.
Volo	Εθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.
Solitus sũ	Εθω, præt. med. εἴωθα, pro εἶθα, per pleonasm. ω.
Excito	Εγείρω, fut. ἐγερῶ, aor. 1. ἤγειρα.
Infundo	Εγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω, aor. 1. ἐνέχεα, & ἐνέχευα, Æolicé.
Polliceor	Εγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, aor. 1. ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.
Scio	Εἴδω, fut. εἴσω, & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, plusq. ᾔδειν, aor. 2. εἶδον, poët. ἴδον sine ε, præt. infin. εἰδέναι, partic. εἰδὼς, pro εἰδηκέναι, & εἰδηκώς.
Dixi	Εἶπα, aor. 1. & εἶπον, aor. 2. ab inusitato ἔπω.
Abigo	Ελαύνω, fut. ἐλάσω, ab ἐλάω, præt. ἤλακα, At. ἐλήλακα, aor. 1 ἤλασα, perf. pass. ἤλαμαι, At. ἐλήλαμαι, aor. 1. ἠλάθην, particip. ἐλαθείς.
Venio	Ερχομαι, vel ἐλεύθω inusit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἤλυθα, At. ἐλήλυθα, aor. 2 ἤλυθον & ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε, per Syncopen.
Operor	Εργάζομαι, per. pass. εἴργασμαι. part. εἰργασμένος aor. 1. εἰργάσθην, fut. 1. med. ἐργάσομαι, aor. 1. εἰργασάμην.
Facio	Εργω, præt. med ἔργα & ἔοργα, plusq; ἐώργειν.
Facio	Ερδω, fut. ἔρξω, vide ῥέζω.
Dico	Ερέω, absolutum futur. ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἴρηκα,

pass.

passf. εἴρημαι, aor. 1. passf. ἐῤῥήθην, partic. ῥηθεὶς, Imperf. act. εἶρον.

Interrogo Ἔρομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2. ἠρόμην.

Sortitus sum Ἔμμορα, præt. met. à μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Incendo Ἐμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Ἐμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἴω, & ἴω, fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, plusq; ᾔειν.

Speravi Ἔολπα, ab ἔλπω, præt. med. ἤλπα & ἔολπα.

Pereo Ἐῤῥω, fut. ἐῤῥήσω.

Invenio Εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, præt. εὕρηκα, aor. 2. εὗρον, ab εὑρέω, εὑρῶ.

Habeo Ἔχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, à σχέω, ῶ, inusit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζευγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, per. ἔζευχα.

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. sing. ζῇ, pro ζᾷ.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζόω, perf. ἔζωκα, perf. passf. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Læter Ἥδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, aor. 2. ἥσθην, med. ἡσάμην.

Iveram Ἤειν, ἤεις, ἤει, præt. plusq. ab εἴω.

Tristavit Ἤκαχεν, ab ἄχω.

Inclino Ἠμύω, fut. ἠμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα. aor. 1. ἔθαψα, perf. passf. τέθαμμαι, aor. 2. ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω, à θελέω, aorist. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι, perf. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ion. τέθνεα, Bœot. τέθνεικα & τέθνεια, ex quo τεθνεῶς, τεθνειῶς & τεθνηῶς, P. pro τεθνηκῶς, Infin. τεθνάναι, aor. 2. ἔθανον.

Pervenio

I

Pervenio Ἱκνέομαι, ἧμαι, fut. ἵξομαι, aor. 2. ἱκόμην ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.
Placo Ἱλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.
Volo Ἵπταμαι, fut. πτήσομαι, præt. πέπταμαι, aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infin. πτάσθαι & πτέσθαι, partic. πτάμενος.
Eundum Ἰτέον, & Pleonasmo ἰτητέον, ab εἶμι vado, præt. act. esset εἶκα, pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato ἰτέον.

K

Sedeo Καθέζω, καθέζομαι, fut. 2. καθεδοῦμαι.
Sedeo Κάθημαι, fut. καθήσομαι.
Demitto Καθίημι, aor. 1. καθῆκα.
Purgo Καθαίρω, aor. 1. ἐκάθηρα.
Voco Καλέω, fut. καλέσω & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync, pro κεκάληκα.
Laboro Κάμνω & κάμω, fut. καμοῦμαι, aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.
Tondeo Κείρω, fut. κερῶ, aor. 1. ἔκειρα, perf. κέκαρκα.
Misceo Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κεράσω, & Sync. κράσω, perf. κέκρακα, Infin. κεκρᾶσθαι per Sync.
Clango Κλάζω, fut. κλάγξω, à κλάγγω, aor. 1. ἔκλαγξα, perf. κέκλαγκα, aor. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκληγα à κλήγω.
Fleo Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαυήσω à κλαυέω inusitato, aor. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.
Audio Κλῦμι à κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα, imperf. & aor. 2. ἔκλυον, imper. κλῦθι, particip. κλύς, κλυόντος.
Saturo Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορήσω, aor. 1. ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα à κορέω, perf. med. κέκορα.
Clamo Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκραγα, aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα, fut. 2. κραγῶ, aor. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suspendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, per. κεκρέμακα, pass. κεκρέμασμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2. κατέδαρθον, à καταδάρθω.

Abscondo Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.

Sum Κύρω, fut. κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, partic. κύρσας, Æolica sunt : est quoque κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, Infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι, à κληρόω, ῶ, perfect. med. λέλογχα, quasi à λέγχω, præt. act. λέλαχα, Atticè εἴληχα, aor. 2. ἔλαχον à λήχω, fut. λήξω.

Capio Λαμβάνω, fut. λήψομαι à λήβω, unde aor. 2. ἔλαβον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω, perf. med. λέληθα, aor. 2. ἔλαθον, perf. pass. λέλησμαι, aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.

M

Insanio Μαίνομαι, fut. μανῦμαι, præt. med. μέμηνα, aor. 2. ἐμάνην.

Disco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2. ἔμαθον à μήθω.

Pugno Μάχομαι, fut. μαχῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι à μαχέομαι inusit. aor. med. ἐμαχεσάμην.

Curo Μέλω, fut. μελήσω à μέλεω, aorist. 2 ἔμελον, perf. med. μέμηλα, poëticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut. μνήσομαι, præt. μέμνημαι à μνάω, plusquam. ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. 1. ἔμεινα, perfect. μεμένηκα, à μενέω inusitato.

Misceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἐμίγην à μίγω inusitato.

Abstergo Μοργνύω, fut. μόρξω.

N

Nuo Νέω, fut. νεύσω.

Pasco Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1. ἐξυνῆκα & ξυνέηκα, Atticé.

Lacero Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo Ὄζω, fut. ὄσω, præt. med. ὦδα, & Atticè ὄδωδα.

Eo Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2. med. ᾠχόμην.

Puto Οἴομαι & οἶμαι, ὄιει, ὄιεται, fut. οἰήσομαι, aor. 1. ᾠήθην, imperf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.

Juro Ὀμνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμόσω & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα, Atticè ὀμώμοκα.

Ululo Ὀλολύζω, fut. ὀλολύξω.

Abstergo Ὀμόργνυμι, fut. ὀμόρξω.

Debeo Ὀφείλω, fut. ὀφειλήσω, & ὄφλω ὀφλήσω, per. ὤφληκα, aor. 2. ὤφελον, Sync. ὦφλον.

Inquino Ὀνόω, fut. ὀνόσω.

Perdo vel Ὀλλύω sive ὄλλυμι, perf. med. ὦλα, Atticè ὄλωλα,

Pereo Aorist. 2. ὦλον, med. ὠλόμην.

Video Ὁράω, fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα.

Moveo Ὄρω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, præt. med. ὦρα, Atticè ὄρωρα.

Π

Patior Πάσχω, fut. πείσομαι à πείθω, perf. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον à πήθω.

Acquiro Πάομαι, ῶμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.

Populor Πέρθω, aor. 2. ἔπαρθον & ἔπραθον.

Sum vel fio. Πέλω, verbum poëticum, imperf. ἔπελον, & ἔπλε, augmento remoto πέλε, Ionicè πέλεσκον, imperfect. paff. ἐπελόμην, ἐπέλε, & Ion. ἐπέλεο, Sync. ἔπλε & ἔπλεο, Dor. ἔπλευ, eras; tertia persona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλῃ, πέλεται.

Extendo Πεταννύω, fut. πετάσω, præt. πεπέτακα, & per Sync.

Sync. πέπλακα, unde pass. præt. πέπλαμαι, à πεπλέω inusit.

Coquo Πέπτω, fut. πέψω, à verbo Poët. πέπτω.

Figo Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. pass. ἐπάγην à πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπινον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, passivum πέπωμαι, à πόω πῶμι inusitato, aor. 2. ἔπιον.

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα ab antiquo πτόω, aor. 2. ἔπεσον.

Fingo Πλάττω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio Πλήττω, aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus, ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πράττω, fut. πράσω, præt. πέπρακα: nam πράττω, ξω, facio.

Projicio Προΐεμαι, aor. 1. med. προηκάμην.

Volo Πτάω, aor. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metathesi ἔρξω, aor. 1. ἔρξα.

Fluo Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐῤῥύηκα, aor. 2. pass. ἐῤῥύην, à ῥυέω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔῤῥωγα, aor. 2. pass. ἐῤῥάγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔῤῥωμαι, Imperat. ἔῤῥωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω & σβέννυμι, fut. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2. pass. ἔσβην, à σβῆμι inusitato.

Concitor Σεύω, aor. 1. ἔσευα, pass. σεύομαι, præt. ἔσσυμαι, aor. 1. pass. ἐσύθην.

Putresco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. 2. ἐσάπην.

Vello Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo

Libo Σπένδω, fut. σπείσω à σπείδω inusitato, aorist. 1. ἔσπεισα.
Stillo Στάζω, & σαλάζω, fut. στάξω & σαλάξω.
Gemo Στένω & στενάζω, fut. στενάξω.
Pungo Στίζω, fut. στίξω.
Privo Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα.
Sterno Στορεννύω & στρέννυμι, fut. στορέσω, aor. 1. ἐστόρεσα, à στορέω.
Sterno Στρωννύω & στρώννυμι, fut. στρώσω, aor. 1. ἔστρωσα.
Cohibeo Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχον, unde imper. σχές, σχέτω, à σχῆμι.

T

Extendo Τανύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.
Seco Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω à τμήγω, aor. 2. ἔταμον
Fabrico Τεύχω, aor. 2. ἔτυχον.
liquefacio Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα.
Pario Τίκτω, fut. τέξω, aor. 2. ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.
Solvo Τίνω vel τίω, fut. τίσω.
Vulnero Τιτρώσκω, ἐτίβωσκον, fut. βώσω, aor. 1. ἔβωσα, præt. τέτρωκα, à τρόω, ῶ.
Perforo Τιτράω. fut. τρήσω à τράω.
Tolero Τλάω, fut. τλήσω, aor. 2. ἔτλην à τλῆμι.
Nutrio Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέτροφα, pass. τέθραμμαι, aor. 2. ἐτράφην.
Curro Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δρέμω.
Timeo Τρέω, fut. τρέσω.
Comedo Τρώγω, fut. φαγοῦμαι, aor. 2. ἔφαγον, à φάγω.
Sum, Sortior, Nanciscor Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύχηκα à τυχέω, aor. 2. ἔτυχον.

Υ

Pluit Ὕει, fut. ὕσει, aor. 1. ὗσεν.
Sustineo Ὑπέχω, fut. ὑφέξω, præt. ὑπέσχηκα, aor. 2. ὑπέσχον.
Promitto Ὑπισχνοῦμαι, fut. ὑποσχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor. 2. ὑπεσχόμην.
Dormito Ὑπνώττω, fut. ὑπνώσω.

Dico

Φ

Dico	Φάσκω, imperfect. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero	Φέρω, Fut. οἴσω, ab οἴω, præt. ἐνήνοχα, Aor. 1. ἤνεγκα, Aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.
Fugio	Φεύγω, fut. φεύξομαι & ῦμαι, præt. med. πέφυγα, Aorist. 1. ἔφυγον.
Aio	Φημὶ, fut. φήσω, aorist. 1. ἔφησα, aorist. 2. ἔφην, Infinit. φάναι.
Prævenio	Φθάνω, ἔφθανον, fut. φθάσω à φθάω, præt. ἔφθακα, aorist. 1. ἔφθασα, & aorist. 2. ἔφθην à φθῆμι, participium φθάς.
Tabesco	Φθίνω, fut. φθίσω à φθίω.
Corrumpo	Φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.
Cruento	Φοινίκω & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo	Φρίττω, fut. φρίξω, præt. πέφρικα.
Produco	Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aorist. 2. ἔφυν à φῦμι.

X

Gaudeo	Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aorist. 2. paff. ἐχάρην.
Sævio	Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπηνα.
Dehisco	Χάσκω, fut. χανῦμαι, præt. med. κέχηνα, aor. 2. ἔχανον à χαίνω.
Fundo	Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aor. 1. ἔχεα, Infinit. χέαι.
Coloro	Χρωννύω & χρώννυμι, fut. χρώσω, præt. paff. κέχρωσμαι.
Fundo	Χωώω, à χόω, fut. χώσω.
Obruo aggere	Χωννύω & χώννυμι, fut. χώσω à χώω inusitato.

Ω

Pello	Ὤθω & ὠθέω, fut. ὤσω & ὠθήσω, aorist. 1. ἔωσα, præt. ἔωσμαι.
Emo	Ὠνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι, & ἐώνημαι Atticè, unde ἐωνημένος.
Concitavi	Ὦρσα, ab ὀρύω, fut. ὀρύσω, aorist. 1. ὤρυσα, & per Sync. ὦρσα vel ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, Æolicè.

ADVER-

ADVERBIUM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc; aut derivativum in στι, ut ἑλληνιστὶ Græcè, ῥωμαϊστὶ Latinè; item in δον, ut κυνηδὸν caninè; in ην, ut κρύβδην secretò; in ει, ut πανσυδεὶ, omnino, prorsus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως: ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè; τῶν ὀξέων, ὀξέως, acutè.

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ, notæ sunt ad locū; θεν, θε, de loco; θι, σι, χοῦ, χῆ, in loco: ut οὐρανόνδε ad cœlum; οὐρανόθε de cœlo; πάντοθι, πανταχοῦ, πανταχῆ, ubiq; ubivis. ἀει, ἐρι, ἀγα, βρι, δα, ζα, βου, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earū adaugent significata: ut δῆλος manifestus, ἀρίδηλος vel ἐρίδηλος valdè manifestus: νη & νε in cōpositione privāt. εὖ facilitatem, δυς difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα in compositis privat, conjungit & auget; ut χάρις gratia, ἄχαρις ingratus, πάντες omnes, ἅπαντες omnes simul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpe adverbiascunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ; καὶ, & τε, que, ἠδὲ, poëticè, atque, καὶ μέντοι, atque, καὶ μὴν καὶ, quinetiam; καίτοι καὶ, atque adeo, καὶ γὰρ ἂν, rursus etiam, ἠμὲν, ἠδὲ poëticè, tum tum.

Connexivæ seu conditionales; εἰ cū compos. ἐὰν, ἂν, ἤν, κε si; εἴπερ, εἰδὴ, εἰ δή περ, siquidem; ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, ἐπεὶ οὖν, ἐπεὶ ἦν, si, cum, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui; εἴγ' οὖν, si saltem; εἰ δ' ἄρα sin verò.

Discretivæ; μὲν, quidem; δὲ, verò; γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, sed, verùm; μέντοι, sanè, sed; μέντοι γε, μέντοι γε, nimirum, tamen; δέγε, δέπου, δέποι, autem; δὲ, δὴ, porrò, autem.

Adversativæ; καίπερ, εἰ καὶ, κἂν, κἂν εἰ, etsi.

Redditivæ; ὅμως, δήπου, γε δήπου, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ οὖν, at enim, sed tamen, atqui, at verò; καίτοι, καίτοιγε, atque, sed quanquam.

Dis-

Disjunctivæ; ἢ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ αὖ, γάρ που, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim; οὐ γὰρ ἀλλὰ, enimverò; ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, οὕνεκα, poëticè, quid, quod; ἐπεὶ, postquam; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, poëticè, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: οὖν, ἄρα, τοιδὴ, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, οὔκουν, τοίνυν, καὶ δὴ, τοὔνεκα, poëticè, quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num? μῶν, nunquid?

Potentiales: ut ἂν, κε, vel κεν.

Expletivæ, quæ nihil significant, sed carmen explent: ῥα, θην, νυ, που, τοι, περ, πω, ἄρ, κἀν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim.

- Monosyllabæ sex:
  - ἐν, & Poëticè ἐνὶ, *in.*
  - εἰς, & Atticè ἐς, *ad, in.*
  - ἐκ, *ex,* ante consonantem
  - ἐξ, *ex,* ante vocalem.
  - σὺν, *cum.*
  - πρὸ, *ante.*
  - πρὸς, *ad, à, coram.*
- Dissyllabæ duodecim:
  - ἀνὰ, *per.*
  - κατὰ, *secundum, contra.*
  - διὰ, *propter, per.*
  - μετὰ, *cum, post.*
  - παρὰ, *à, apud, contra.*
  - ἀντὶ, *pro.*
  - ἐπὶ, *in, super, propter, ad.*
  - περὶ, *de, circa.*
  - ἀμφὶ, *de, circum.*
  - ἀπὸ, *à,* vel *sub.*
  - ὑπὸ, *sub.*
  - ὑπὲρ, *super, pro, supra.*

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & personâ : ut, Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε, *Sæpe etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina : ut, τῷ ἀργυρίῳ ὑπακούεται πάντα, *Pecuniæ obediunt omnia.*

Ἄμφω & δύω, quamvis dualia, sæpe junguntur plurali : *Aristoph.* ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν, *ex utrisq; falsis. Isoc.* δύω ποιοῦ καιροὺς τοῦ λέγειν, *duo loquendi tempora constitue.*

Regula.

Genitivus per Antiptôsin ponitur loco Nominativi Atticè : ut, εἴθε μοι τούτου γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum substantivo casu, genere & numero consentit : ut, χρηστὸς ἀνὴρ ἐστι κοινὸν ἀγαθὸν, *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit : ut, κόσμιος γυνὴ, *Ornata mulier;* Ἱππότα Νέστωρ, *Eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in ος desinentia ferè communiter accipiuntur : ut, ποινὴ ἀδικίας ἀκόλουθος, *Pœna injustitiæ comes est.*

Adjectiva sæpe permutant suum Substantivum in genitivum : ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpe usurpantur Substantiva pro Adjectivis: ut, μάγος τέχνη, *ars magica*; τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, *Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere, numero & personâ: ut, χάριν οἶδα τῆς τιμῆς ἧ με τιμᾶτε, *gratias ago pro honore quo me honoratis. Halicar.*

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu ponuntur: ut, χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, *utor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur Genitivus sæpe per Eclipsin in nominibus propriis: ut, Νηλεὺς ὁ Κόδρου, subaudi υἱὸς· εἰς ᾅδου, *ad inferos*, subaudi οἶκον: & per defectum vocis ἕνεκα, ut, μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem.*

Genitivus per se positus est abominantis: ut, τῆς ἀναιδείας, *O impudentiam!*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia: ut, ὀξὺ *celeriter*, καλὰ *pulchrè*, τὰ πρῶτα *primùm*, τὰ ἀρχαῖα *olim*, μέτρια *mediocriter*, ἀλυπότατα *lætissimé.*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, Genitivum adsciscunt: ut, δυσέρως τῆς δόξης, *Gloriæ perditè cupidus*; ἄπειρος πραγμάτων, *rerum imperitus.*

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & superlativa, genitivo gaudent: ut, ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodq; animalium.*

Comparativa cùm exponuntur per quàm genitivum

vum adſciſcunt: ut, τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενεώτερον ἄλλο, *Nihil vanius curioſitate.*

Nomina etiam quæ ſuperlativorum naturam induunt gaudent genitivo: ut, ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*; Δῖα θεάων, *Diva dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, ſimilitudo, diſſimilitudo, contrarietas, &c. ſignificantur, in dativum tranſeunt: ut, φίλος σοι, *amicus tibi*; ἐναντίος νόμῳ, *adverſus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σὺν & ὁμοῦ compoſita: ut, σύντροφος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ ſimilitudinem ſignificant etiam genitivo gaudent: ut, ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accuſativus poſt Adjectiva.

Adjectiva, ſi ſubintelligitur κατὰ, accuſativum regunt: ut, πατρίδα Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ*; Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφὸς, *Nemo hominum in omnibus ſapiens eſt.*

Conſtructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco poſſeſſivi ponitur: ut, πατήρ μου, pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque conſtruuntur in loco adverbiorum: ut, ταῦτά τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde*; ταύτῃ, *hoc pacto*; ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus poſt Verbum.

Verba ſubſtantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa Poëtica, πέλω, πέλομαι, τελέθω κυρῶ, *ſum*, item verba vocandi paſſiva, & verba geſtûs, utrinq; nominativū expetunt: Κακῶν ἐπικάλυμμά ἐστιν ὁ πλοῦτος, *Malorum operculum ſunt divitiæ.*

Observatio.

Verbo τυγχάνω eleganter postponitur participium ὢν cum alio nominativo: ut, Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens.* Sin participium sequatur, omittitur ὢν, ut, Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat.*

Observatio.

Mutatur nominativus post verbum in genit. ut, Κροῖσός ἐστι τῶν πλουσίων, i. πλούσιος, *Crœsus est dives.*

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirādi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperādi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut, τῆς ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auspicamur.*

Verba sensus gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensus accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus, ut, ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè Accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut, ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *Veteres sequor.*

Quodvis etiam Verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis: ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significati-

ficationem habentia, ut νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν, ταυτόν ἐστι, *Mortuum curare, & senem erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut ἐπιλείπει μοι καί με τόδε, *hoc mihi deest*; ἄρχει τῆς πόλεως καὶ τῇ πόλει, *præest civitati*; λοιδορῶ σοι καὶ σε, *convicior tibi*; προσκυνῶ τῷ Θεῷ καὶ τὸν Θεὸν, *adoro Deum*: cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione, ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur*. Genitivus verò iste nonnunquam in Dativum vertitur, ut πεποίηταί μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut, πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut Μωρῷ οὐ πιστεύεται τὴν ἀρχὴν, quia dicimus, Μωρῷ οὐ πιστεύομεν τὴν ἀρχὴν, *Stulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passivè sæpe significant, & passivam habent constructionem, ut ἀπαλλάττω ὑπὸ σοῦ, *liberor à te*: sic τελῶ, *censeor*, ἀναλαμβάνω, *recreor*, ἀνακάμπτω, *reflector*, ῥίπτω, *jactor*, συνάπτω, *conjungor*, ἀσκῶ, *exerceor*, κρύπτω, *occultor*.

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigũt
- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσήκει, *opus est*.
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, *fieri potest*.
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρόσεστι, γίγνεται, πρέπει.
- Accusativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet*.

 Gerundi-

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel sine articulo: ut, λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*; καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*; ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo*; πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum*, vel *oratu*; ποιεῖν αἰσχρὸν, *factu inhonestum*.

Cum significatur necessitas, utuntur Græci Adverbiis positionis, quæ regunt plerunque Dativum vel Accusativum: ut, ἰτέον μοι, *eundum est mihi*. Sæpe regunt casus suorum verborum: ut, μνημονευτέον Θεοῦ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum Verborum: ut, ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum: ut, τόξων δὲ εἰδὼς, pro εἰδήμων, *arcuum peritus*.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerunque verò in Verbis perseverandi & desistendi: ut, ἀγαπῶν με διατέλει, *persevera me amare*; οὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere*; μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidisse*.

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in
- Exponendo, ut ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Jesus*.
- Demonstrando, ut ὁ ποιητὴς, i.e. *summus Poeta*, pro Homero.
- Distinguendo, ut κύων ὁ οὐρανοῦ, οὐχ ὁ γῆς, *canis ille cœlestis, non terrestris, Diogenes*.

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut, τὸ φρονεῖν, *sapientia*; τοῦ φρονεῖν, *sapientiæ*; ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia*.

Item Adverbium cum articulo fit adjectivum: ut, τὰ ἔξω, *externa*; οἱ πέλας, *vicini*; τῷ πλησίον, *vicino*.

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, παρὰ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum, vel comitatū: ut οἱ περὶ ἱερὰ, *sacerdotes*; οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici*; οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis*; οἱ κατ' ἀγορὰν, *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo: ut, τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimū*.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem: ut, τὰ μητρὸς, *facultates matris*; τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus: ut, οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter: ut, τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis: ut, τὸ ἄνθρωπος, id est, *hæc dictio ἄνθρωπος*, τὸ γυνὴ, *hæc vox γυνή*.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentiùs in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo: ut, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte diéq;*; εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλην ἡμέραν.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione: ut, ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρετανίαν.

Aliquando usurpant Adverbia:
- in θι & σι pro in loco ut οὐρανόθι, *in cœlo*, Ἀθήνησι, *Athenis*.
- in χοῦ & χῇ, ut πανταχοῦ, *ubique*, πανταχῇ, *ubivis*.
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum, ut οἶκαδε, *domum*, οὐρανόσε, *in cœlum*, Ἀθήναζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis, genitivum post se recipiunt.

Ἅμα & ὁμοῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accusativo gaudent: *μὰ Δία, non per Jovem*; *νὴ Δία, ita per Jovem.*

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo & vocativo: & est admirantis, vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo construitur, & est vocantis, vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio, ut τῆς τύχης, pro ὦ τῆς τύχης, *O fortunam!*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὕτω ante consonantes, οὕτως & οὑτωσὶν ante vocales locum habet.

Optandi particulæ, αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter. Imperfect. ὤφειλον, seu ὄφειλον, & Aor. 2. ὤφελον, sive ὄφελον, sequente Infinitivo, ut Ἤλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι, *Venisti ex pugna, utinam ibi periisses.*

Ἕως pro quamdiu gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν Subjunctivo, ὁπόταν Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut ἰδίᾳ, *privatè*, δημοσίᾳ, *publicè*; sic & ἀρχὴν & τὴν ἀρχὴν, *in principio prorsus.*

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν & ἂν pro *licet*; ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Ὅτι *quòd* gaudet Indicativo, & aliquando Optativo & Subjunctivo : sic διότι, καθότι.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo.

Ἐφ᾽ ᾧ *ob quod, propter quod,* Indicativo & Infinitivo.

Ὡς & ὥστε Subjunctivis & Infinitivis inserviunt.

Εἰ præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἂν potest præponi & postponi: cum accipitur	δυνητικῶς, omnibus modis inservit nisi Imperativo.
	Indefinitè, Subjunctivo construitur, aliquando Optativo.

Ἂν sæpissimè redundat, aliquando deest.

Ἂν præteritis perfectis, nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt,	Sex monosyllabæ,	quæ serviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accusativo.
	Duodecim dissyllabæ,	

Ἐν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, *in domo.* Sed per Eclipsin genitivo, ἐν ᾅδου, subaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis.*

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, *injicio.*

Εἰς, & ἐς Atticè, *in*, accusativo, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo.*

Composita *in* cùm accusativi significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio.*

Ἐξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πράγματα, *ex otio negotium.*

Composita auget, ἐκπίνω, *ebibo* : & idem significat quod ἔξω, *extra,* ut ἐκβάλλω, *ejicio.*

Σὺν & ξὺν Atticè semper cum dativo, σὺν Θεῷ, *cum Deo.*

Composita conjungit, ut συμβάλλω, *conjicio.*

Περὶ

Πρὸς cū genitivo *à*, ut πρὸς Θεοῦ; *officium*, οὐ πρὸς φιλοσόφου, *non est Philosophi*; *coram*, πρὸς ἐπισκόπου; jurandi quoque est nota, ut πρὸς χαρίτων, *per Gratias*.

Cum accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad scholam*; & *adversum*, ut πρὸς Ῥωμαίους, *contra Romanos*.

Composita significat *ad*, ut προσκαλῶ, *advoco*.

Πρὸ *ante*, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, *præ foribus*.

Composita *præ* significat, ut προβάλλω, *præpono*.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitivo *à*, ut παρὰ κυρίου, *à Domino*; *excellentiam*, παρὰ πάντων τυγχάνει, *omnes excellit*; *Contrarium*, παρὰ λόγου, *contra rationem*.

Dativo juncta *prope* vel *juxta*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος.

Cum accusativo *motum ad rem*, ut παρὰ σε; *immoratione in aliqua re*, παρὰ τὰ μαθηματικὰ, *in studiis mathematicis*; item *præter*, παρὰ πρέπον, *præter decorum*.

Composita *minuit*, παράσημος ῥήτωρ, *malæ monetæ*, i. e. *adulterinus*, *orator*. Significat & *comparationem*, παραβάλλω, *confero*. *Contrarium* quoq;, παράνομος, *iniquus*. Et *prope*, παρακολουθῶ, *proximè sequor*.

Ἀνὰ *per* cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, *per exercitum*. Sed Poëticè cum dativo.

Composita *re* significat, ut ἀνατρέχω, *recurro*.

Διὰ cum genitivo *per*, ut διὰ βίου, *per vitam*; *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, *cum gladiis*; *Potentiam*, ut δι' ἑαυτοῦ, *suis viribus*.

Accusativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, *propter timorem*.

Composita *dis* significat, ut διαρτᾷν, *dividere*.

Κατὰ cum genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, *contra Christianos*; *de*, ut κατὰ σπουδαίων, *de studiosis*; *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, *per Deos*; *præ*, ut κατὰ χειρὸς, *præ manibus*; *supra*, ut κατὰ πετρῶν, *supra petras*.

Accusativo *secundùm*, ut κατὰ τύπον, *ad exemplar*; *pro*, ut κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Com-

Composita *deorsum* significat, ut *καταβαίνω, descendo.*

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετὰ *φίλων*, *cum amicis*; cum dativo poëticè *inter*, μετὰ *πρώτοισιν*, *inter primos.*

Accusativo *post*, ut μετὰ τὸν *πόλεμον συμμαχία*, *post bellum auxilium.*

Composita *mutationem* significat, ut *μεταφέρω*, *transfero.*

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut *ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ*, *mala pro bonis reddere.*

Composita *contra* significat, ut ἀντιστρέφω, *inverto.*

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*; *præ*, περὶ ἁπάντων, *præ omnibus.*

Accusativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo est circa terribilia.*

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Composita *circum* significat, ut περιπατέω, *obambulo*; item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venustus*, περιγίνομαι, *præsto.*

Ἐπὶ cũ genitivo *in* vel *circa*, ut, βοῦς ἐπὶ γλώττης, *bos in lingua*; *super*, ut ἐφ᾽ ἵππου, *super equo.*

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*; *in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate*; *super*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*; *post*, ut ἐπὶ τούτοις, *post hæc.*

Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*; *propter*, ἐπὶ τοῦτο; *contra*, ἐπ᾽ ἐμὲ *adversus me.*

Composita *in* seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, *inscribo*; item *serò*, ut ἐπιμυθέομαι, *post factum consulo.*

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de astris.*

Cum dativo *pro* poëticè significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆϊ, *pro Vlysse.*

Cum accusativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum.*

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio.*

Ἀπὸ

Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, *à capite*; ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio*.

Composita *auget*, ut ἀποτείνω, *extendo*. *Contrarium significat*, ut εὔχομαι, *precor*, ἀπεύχομαι, *imprecor*. *Exemplū etiam significat* ἀπὸ, ut ἀπογράφω, *describo*.

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπου, *sub sinu*: *propter*, ὑπὸ αἰδοῦς, *propter pudorem*.

Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, *sub pelle leoninâ simia*.

Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, *subter terram*.

Composita *diminutionem* notat, ut ὑποδείδω, *subvereor*: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, *aurum nequam*.

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἡμῶν, *pro nobis*: *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, *de umbra asini*: *supra*, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, *supra hortos mons est*.

Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, *supra hominem sapit*: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, *præter fatum*.

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω, *defendo*: *augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, *nimis insanio*.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut ἐμβλέψας πέρι, tonúsque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔν pro ἔνεστι, *licet*; ἔπι pro ἔπεστι, *inest*, *adest*; πέρι pro περίεστι, *supra modum*, *superest*: sic ἄνα, *surge*, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpe præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κατὰ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemq; genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco Imperativi usurpatur

patur per Enallagen modi, ut,

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
Semper optimè te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut μισανθρώπου.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in έος, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κτείνω & τρέφω, si activè capiuntur, acuunt penultimã, ut μητροκτόνος, matricida; passivè, antepenultimã, ut μητρόκτονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέεις ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιεέτω ποιείτω.

Αι & οι diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἴκοι domi excipitur: nam οἶκοι sunt ædes, ab οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium

- Si acutus sit in ultima syllaba,
  - Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεός, θεοῦ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut θεόν, θεοί, θεούς.
- Si accentus erit in penultima, ubiq; manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cum ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Genit.

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, ut, μακάρειος μακαρείων.

In quinta declinatione

- Acutus in ultima recti, erit in penultima obliquorum, ut, τριὰς, τριάδος, τριάδι: sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut, σωτὴρ σωτῆρος.
- Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima sit brevis, at circumflexus mutatur in acutum, ut, βῆμα, βήματος, μάρτυρ, μάρτυρος.
- Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps, ut ἐπίγραμμα ἐπιγράμματος· sed cum ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut ἐπιγραμμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo & dativo singulari & dativo plurali in ultima, ut τοῦ χειρὸς, τῇ χειρὶ, τοῖς χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χειροῖν, χειρῶν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali penultima circumflectitur, si sit naturâ longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia θεὶς, θέντος, θέντι; ὢν, ὄντος, ὄντι: *item genitivos*, παίδων, Τρώων, πάντων, δᾴδων, δμώων, φώτων, *luminum; nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic* πᾶσι *à* πᾶν: *item* τίς *interrogativum tonum habet in priore per omnes casus: sed* τὶς *indefinitum & encliticum tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, εἰ, ὡς.

Encli-

Encliticæ Dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedētis finalem syllabam, eam acuens, ut ἤκουσά τινος.

Dictiones encliticæ sunt in

- Nomine, τὶς *quidam*, indefinitum, sed τίς interrogativum acuitur in prima.
- Pronomine, μοῦ, μοὶ, μὲ; σοῦ, σοὶ, σὲ; οὗ, οἷ, ἕ. *Post præpositiones autem, ἕνεκα vel εἵνεκα, & disjunctionem ἢ, non inclinant.*
- Verbis, εἰμὶ & φημὶ in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari.
- Adverbiis, ποτὲ, ποθὲ, πȣ̀, πω, πως, πῃ, indefinitis habentibus accentū in ultima. *Hæc interrogativa in pēultima habēt accentū, & nō inclināt.*
- Conjunctiones duæ copulativæ, κε, τε, expletivæ innumeræ, ῥα, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, id est, transferunt accentum suum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet vel

- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultima existente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt vero accentum encliticæ dictiones, cū præcedens habet vel

- Acutū in pēultima, ut λόγος σȣ
- Circumflexum in ultima, ut ὁρῶ σε.
- Acutū in ultima, ut ἀγαθόν τι.

Verbum ἐστὶ

- Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediatè adverbiis, οὐκ, ὡς, καὶ, εἰ, ἀλλὰ, & τοῦτο.
- Amittit accentum post dictionē quæ vel acuitur vel circūflectitur in ultima, ut ἑρμῆς ἐστὶ.
- Retinet tonū in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut λόγος ἐστὶ, φοῖνιξ ἐστὶ.
- Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultimâ existente brevi, ut φαῦλός ἐστι; vel acuitur in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figura

Figura Dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut πεταγὼν pro ταγὼν, à τάζω, *apprehendo*; σμικρὸς, *parvus*, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*; ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut εὕρεμεν pro εὑρήσαμεν, *inveni*; ἐγένατο pro ἐγεννήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cum medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, *domus*; Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunus*; βεῖ pro βειαρί.

Paragoge.

Paragoge est cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλαδὶ pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα.

Meta-

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus: ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω; ἔπραθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vasto*; ἔδρακον, pro ἔδαρκον, à δέρκω, *video*; κρατερὸς, pro καρτερὸς, *fortis*; κάρτος, pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alterā in diversis dictionibus, ut τά 'μά pro τὰ ἐμά, *mea*; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα; θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentū*; ὦ 'τᾶν, pro ὦ ἔταν ab ἔτης, *O amice* vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρός; ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia, sive de Carminum ratione.

QUid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hîc tantum meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus, longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis & Cæsura.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus,

Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.

O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut,

Παρ' μὲν οἱ ὥρεια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.

Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ὦ 'γαθὲ, *O bone*, ὦ 'ναξ, *O rex*, ὦ 'νθρωπος, *O homo*; pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπος.

Συνίζησις { Synecphonesis est duarum syllaba-
Σύζευξις { rum in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut, πάϊς pro παῖς, ἐΰφρων pro εὔφρων.

Cæsura est cum post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compositione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regulâ.
Dialecto.	Exẽplo seu authoritate

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

σ tamen aliquando eliditur nullâ positione factâ. Aratus

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζει πολύφωνος κορώνη.

Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum,

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur, ut ante πλ, κλ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum,

Αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι.
Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum cor-

corripitur, nisi producatur licentiâ Poeticâ. Licentiâ enim cũ ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μῦσα; cum penultima naturâ longa accentum acutũ habeat, anceps quæ est in ultima producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ρος & ος purum, fœmininum ejus longum est in ultima, ut ἅγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut, πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut, ἐβόαε, ἐβόα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η longum est.
Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
Ionicum breve est in penultimis præteritorũ, & in tertiis personis pluralibus passivis, τετύφαται; & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verum α Ionicè interpositum verbis in αω, longâ syllabâ antecedente, producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut τιθέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut, νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ καὶ ἡ ἀέναος, *perennis*, ab ἀεὶ *semper*, primâ brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut, ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut, ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ

etiam ζα, ἀει, ἐει, βει, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μουσάων.

A Incrementum quintæ declinationis breve est in:
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, corpus, κρέας, caro, νέκταρ, nectar; excipe ψάρ, ψαρός, sturnus.
- Fœmininis & Masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, Pallas, ὁ μέλας, niger; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος, & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, adulator.
- Masculinis & fœmininis in ρ & λς, ut ὁ μάκαρ, beatus; ἡ ἅλς, mare.

Genitivus in αος longus est, quod patet ex accentu, ut Τιτὰν, Τιτᾶνος: præter τάλανος & μέλανος. Genitivus in αος, à nominibus in αυς, brevis est, ut ναῦς navis, ναός; & nominibus quæ Syncopen patiuntur, sic πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevia sunt.

Incrementum.

I. Incrementum
- breve est in:
  - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
  - Fœmininis & masculinis Barytonis in ιος, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
  - Fœmininis acutitonis in ίδος, ut ἡ πατρὶς, πατρίδος.
- longū est in:
  - Fœmininis & masculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, & δελφὶν, δελφῖνος, ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
  - Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶν, θινὸς, littus; ἡ ῥὶν, nasus; ἡ ἶνυελῖς, fibra; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, leo; λῖς, λιτὸς, linteum; sed Δὶς, Διὸς, Jupiter, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, avis, penultimâ longâ, & συκνήμιδες passim apud Homerum.

I incre-

I incrementum nominum in ιξ & ιψ, in quamplurimis breve est, ut θρὶξ, τριχὸς, *capillus*; ὁ χέρνιψ, χέρνιϐος, *pollubrum*.

Υ incrementum.

Υ incrementum breve est à
- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυὸς.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.
- Paroxytonis, oxytonis & circũflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *testis*

Nomina in υν, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκυν, φόρκυνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ, χάλυϐος, *Chalybs*.

Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*; γὺψ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti; ut κρίνω, *judico*, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, syllabâ κρι ubique longâ.

Verba in ύνω producunt penultimam in præsenti & imperfecto, ut μολύνω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum ex Verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant Aorist. prim. in quarta conjugatione penultimas α. ι, vel υ habere breves, cùm sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, nisi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in præteritis.

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo primo,

πo, brevis quoq; est in præterito perfecto, activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo.*

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus,

Ουκ ἀγαθόν· κῆρες δ' παρεστήκασι μέλαιναι.

Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. α. in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubiq;, & in singulari imperativi, ut ἵστατον, ἱστάτην, ἵστασαν, ἕστατον, ἵσταμαι, ἐστάθην, σταθείς.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in duali & plurali: & in toto passivo & medio corripitur.

In Imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μευ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαρία.

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; καλιά, *nidus*; ὁρμιά, *linea piscatoris.*

I breve est in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis substantivis, ut βίος, βίοτος, *vita.*
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus.*
- Illis item quæ tempus significant, ut ἐαρινός, *vernus*; θερινός, *æstivus.*

Υ in

Υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in υνη & υτης υ corripitur, ut, γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademq; optima, certissima, & facillima, quam Poëtarum lectio multò faciliùs quam regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut, ἡ τράπεζα, *mensa*, item μοῦσα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur:
- Nomina in εα, ut, θέα, *spectaculum*, in δα & θα, in εια à verbis in εύω, ut προφητεία, & in ια, præter Δία, μία, πότνια.
- Polysyllaba in αια, ut, παλαιά, cum adjectivis in εια.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut, χαρά, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut, τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut, ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut, ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut, τοῦ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut, τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur:
- Πᾶν, nisi in compositis; nomina masculina in αν, ut, Τιτὰν, & Adverbia, ut, πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*.
- Αν primæ, ut, Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut, φιλίαν.

Αρ finita corripiuntur, ut, νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, *cæterùm*, ἄφαρ.

Monosyllabæ κὰρ, ψὰρ, producuntur.

Ας finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μέσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Corripiuntur { Fœminina in ας, ut λαμπὰς; masculina, ut ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*. Item adverbia, ut ἑκὰς, ἄρτεμας. Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας. }

Ι finita brevia sunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur { Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ὁυτοσί. Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα. Item κεῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ. }

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔειν, μὶν, νὶν, τὶν, τεῒν; & syllabæ quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἐστιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔεις ἔειδος, τυραννὶς τυραννίδος, δὶς, τρὶς, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur { Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς & κληῒς. Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum. }

Υ finita corripiuntur, ut σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur { Τὺ & adverbia fictitia ὖ, & γρύ. Nomina literarum, ut μῦ, νῦ. Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ. }

Υν finita corripiuntur, ut πολὺν, βραδὺν, σὺν, πίνυν, conjunctio.

Pro-

Producuntur
- Circumflexa, νῦν, *nunc*, μῦν, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ υς in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piscis*.
- Primæ personæ verborum in μι, ut ἐζεύγνυμι.

Υρ finita longa sunt, ut ὁ ψίθυρ, *susurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In υς desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς, *gravis*, κόρυς, *galea*.

Producuntur
- Κῶμυς κώμυθος, *fasciculus*, ἄρκυς, ἄγλις, & monosyllaba, ut μῦς.
- Participia in υς, ut ζευγνύς.
- Quæ declinantur per ος purum, ut ἰλὺς; sed in ἰχθύσυ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodãmodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti; aut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, ἀθάνατος, πριαμίδης, primam syllabam, quæ per se brevis est extendunt. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα.

Mars, Mars, homicîda, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

Systole (i.e. contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur, ut,

Φαιήκων μηδ' ἔτω φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.

Ectasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut, Δὸς μὴ ὀδυσῆα πτολίπορθον οἴκαδ' ἱκέσθαι.

Synecphonesis, de qua supra in scansione.

Catalexis, (i.e. terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut, μάρτυρες σοφώτατοι, Pindar.

Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur, ut,

Ζεῦ, παῖ γὰρ ὧραι, Pindar.

Hypercatalexis, (i. e. superabundans terminatio) quâ syllaba super justam dispositionem superabundat, ut, Ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον.

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cum Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut, Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

Dialysis (id est dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut,

οὐδ' ἀπίθησέ νιν, ἀλ-
λ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θορών.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentiū, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: præter quas suam Dialectum & Idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ: quæ omnes, quod ad terminationes partiū orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cùm tanta sit varietas, ut regulis cōprehendi vix possit, singularū proprietates insigniores breviter propōere sufficiat.

Attici mutant σ in ξ, ut ξὺν pro σὺν; σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα; σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir*; & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt
- η pro α, φιλίη pro φιλία, *amicitia*.
- ε pro α, γελέω pro γελάω, *rideo*.
- & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, *seco*.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς, π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι pro ἀφαιρεῦμαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant
- α
  - pro η, ut φάμα pro φήμη, *fama*.
  - pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, *premo*: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
  - pro ω, ut μουσᾶν pro μουσῶν, *musarum*. πρᾶτος pro πρῶτος, *primus*.
  - pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, *claves*.
- η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
- ω pro ου, ut μῶσα pro μοῦσα, *musa*; & pro ε, ut ὥνεκα pro ἕνεκα, *propterea*.
- αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam*.
- ευ pro ου, ut ἀλεῦμαι pro ἀλοῦμαι, *saliam*.
- οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω; σ pro θ, ut σεὸς pro θεὸς; κ pro τ, ut πόκα, ὅκα, pro πότε & ὅτε, *aliquando*; & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille*.

Æoles utuntur
- ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puellus*.
- & contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor*.
- ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*.
- αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, *bonas*.

Ex consonātibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi*; & β ante ρ, ut βράκος pro ῥάκος, *cento*. Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς; & aspirationem rejiciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος;

ἤλιος atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω; χέῤῥες pro χεῖρες.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides; Sophocles & Æschylus in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

Nom. Gen. Dat. Acc.	Nom. Gen. Voc.	Nom. Gen. Dat. Acc.
Com. ὁ, τοῦ, τῷ, τόν.	τώ, τοῖν, τώ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τούς.
τοῖο Ion. & Att.	τοῖιν Ion. τὶ Dor.	τοῖσι I. A. P.
τῶ & τεῦ Dor.		τὼς Dor.
τέο Poet.		
Com. ἡ, τῆς, τῇ, τήν.	τά, ταῖν, τά.	αἱ, τῶν, ταῖς, τάς.
ἁ, τᾶς, τᾷ, τᾶν, Dor.		ταὶ, τᾶν, Dor.
		τάων Æ. τῆς & τῇσι P.
		ταῖσι A. I. Æ.
Cor. τό, τοῦ, τῷ, τό.	τὼ τοῖν, τώ.	τά, τῶν, τοῖς, τά.
τοῖο Ion & Att.	τοῖιν Ion.	τάων Æ. τοῖσι I. A.P.
τῶ & τεῦ Dor.		
τέο Poet.		

Articulus Subjunctivus.

N. G. D. A.	N. G.	N. G. D. A.
Com. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν.	ὥ, οἷν.	οἵ, ὧν, οἷς, οὕς.
ὃ P. ὅτου, ὅτῳ, A.		ὁτέων, ὁτέοισι, Ion.
ὅτευ D. ὅτεο, P.		
ὁτέω, Ion.		
ὅττεο, Æol.		
τοῦ, τῷ, τόν, I. D.		
Com. ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν.	ἅ, αἷν.	αἵ, ὧν, αἷς, ἅς.
τῆς, τῇ, τήν, I.		
ἁ, τᾶς, τᾷ, τὰν, D.		

Prima

Prima *D*eclinatio.

	Sing. N. G. *D*. A. V.	*D*ual. N. G.	Plural. N. G. *D*. A. V.
Com.	ας, ȣ, ᾳ, αν, α.	α. αιν.	αι, ῶν, αις, αι, αι.
	ης, ȣ, ῃ, ην, η.		

ης, εω, ῃ, ην, & εα, — έων, ῃς & ῃσι, εας, Ion.
ας, α ᾳ, αν, — ᾶν, αισι Dor.
αο Æ. — άων Æ.
ω per Crasin ex εω Poët.

Secunda *D*eclinatio.

	N. G. *D*. A. V.	N. G.	N. G. *D*. A. V.
Com.	α, ης, ῃ, αν, α.	α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας, α.
	η, ης, ῃ, ην, η		

η, ης, ῃ, ην. — έων, ῃς & ῃσι, I. P.
α, ας, ᾳ, αν. — ᾶν, αισι, Dor.
άων, Æ.

Tertia *D*eclinatio.

	N. G. *D*. A. V.	N. G.	N. G. *D*. A. V.
Com.	ος, ȣ, ῳ, ον, ε.	ω, οιν.	οι, ων, οις, ȣς, οι.
	ον, ον.		α, α, α.

οιο, Ion. — οῖιν Poet. — οισι Ion.
ω Dor. — ως & ος Dor.

Quarta *D*eclinatio.

	N. G. *D*. A. V.	N. G	N. G. *D*. A. V.
Com.	ως, ω, ῳ, ων, ως.	ω, ῳν.	ω, ων, ῳς, ως, ω.
	ων, ων.		ω, ω, ω.

ωο & ῳο, Poet.

Quinta *D*eclinatio simplicium.

	N. G. *D*. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	α, ι, υ.		
	ω, ν, ρ. ος, ι, α.	ε, οιν.	ες, ων, σι, ας, ες.
	σ, ξ, ψ. υ.		α, ξι, α, α.
			ψι.

εσσι & εσι, Poet.
αις in Masc. in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio contractorum.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. A. G. D. V.	Plural. N. G. D. A. V.
Com.	ης, εος, εϊ, εα, ες.	εε, έοιν, εε.	εες, έων, εσι, εας, εες.
	ες, ους, ει, η, ες.	η, οῖν, η.	εις, ῶν, εις, εις.
	ος, ος, ος.		εα, εα, εα.
			η, η, η.

ᾶς Æ. & D. ην At. ης At. εσσι I. P.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ις, ιος, ιϊ, ιν, ι.	ιε, ίοιν, ιε.	ιες, ίων, ισι, ιας, ιες.
Neu.	ι, ι, ι.		ια, ια, ια.

εος, εϊ, I. εως ει, A. εε, έοιν, εε, εες, εων, εσι, εας, εες, I.
ηος, ηϊ Poet. η, η, εις, εις, εις, A.

ϊ, Att. εως, εϊ, ει, ιε, έων, ιε, η, η, ια, ι, εα, η, ια, ια; ι, ι; εα, εα, A.; η, η, A.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	εὺς, έος, έϊ, έα, εῦ	έε, έοιν, έε.	έες, έων, εῦσι, έας, έες.
	ει,		εῖς, εῖς, εῖς.

ᾶς, Æ. έως, At. εὺς, At.
ῆος, ῆι, ῆα, ῆε, ήοιν, ῆε, ῆες, ήων, ήεσσι, ῆας, ῆες, I.
εῖος, Ion. ῆσι.
εῦς, Dor. ῆ, Poet. έσι, Poet.
ηος, Æ. ειος, Æ. ῖος, B.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ὼ, όος, όϊ, όα, οῖ.	ὼ, οῖν, ώ.	οὶ, ῶν, οῖς, ὺς, οί.
	ὼς, οῦς, οῖ, ώ.		

ῶς, Æ. ῶν, Æol. ες, *Met apl. apud Poet.*
ῦν, Ion.
ὼ, At.

Quinta

Quinta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
Com.	ας, αντος, αντι, αντα, ας	αντε, άντοιν, αντε	αντα, άντων, ασι, αντα, αντα
	αος, αϊ,	αε, άοιν, αε,	αα, άων, αα, αας
	ως, ᾳ	α, ῷν,	α, α, ῶν, α, α.

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ per Aph.	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νὼ	νῷν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέοθεν ἐμέθεν ἐμοῖο	ἔμοιγε							
Dor.	ἐγώνη ἐγὼν ἔγωγα	ἐμεῦ	ἐμὶν		ἄμμε		ἅμες ἄμμες	ἁμῶν ἁμέων	ἁμῖν	ἁμᾶς
Æol.	ἔγῶν	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἄμμων ἀμμέων	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμας
Ion.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Poet.		ἐμεῖο			νῶϊ	νῶϊν		ἡμείων	ἡμὶν	
Bœot.	ἰώγα ἰώνγα									

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G.D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accus.
Com.	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σφὼ	σφῷν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς.
Dor.	Τὺ Τύγα Τύνη	σεῦ τεῦ τεοῖο	τοὶ	τὲ τὺ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας.
Æol.		σεῦ τεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὐμμῶν ὐμμέων	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας.
Ion.		σοῖο σέο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
Poët.		σεῖο σέοθεν σέθεν	τὶν, τεῒν		σφῶϊ	σφῶϊν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμίν.	

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom.	Gen. ȣ̃	Dat. οἷ	Acc. ἓ	N.A. σφὲ	G.D. σφὶν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν	Dat. σφίσι	Accus. σφᾶς
Dor.		ἑȣ̃		* μὶν νὶν			σφὲς			σφὲ
Æol.		ἐῦ								
Ion.		ἕο		ἑὲ			σφέες	σφέων	σφὶν	σφέας
Poët.		εἷο ἕθεν ἕοθεν			σφωὲ σφεὲ	σφωῒν		σφείων	σφὶ σφὶν	σφὲ

* *μὶν pro ejus, ipsius, vel illius, indeclinabile, & significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.*

Com.	Maſ.	Fœm.	Neut.
	Σὸς	σὴ	σὸν.
Dor.	τεὸς	τεὰ	τεόν.
Com.	ὃς	ἣ	ὃν.
Poet.	ἑὸς	ἑὴ	ἑόν.

τῆνος pro ἐκεῖνος D.

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον; Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poet. ἁμὴ, ἁμόν· ὑμὸς, ὑμὴ, ſeu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον· σφὸς, σφὴ, ſeu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον· ὅδε & ἐκεῖνος, κεῖνος, Æol.

Attici cum rem præſentem quaſi digito indicant, addunt ι in fine, ut ὁὑτοσὶ, τουτουῒ, τουτονὶ, in neutro verò τουτοῒ, & ſæpiùs τουτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ; ſic ἐκεινοσὶ, ἐκεινουῒ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ ſyllabæ horum pronominum interponunt ε, ut ὅδε, τουτέου, τουτέῳ, Duali, τουτέω, τουτέοιν, Plur. τουτέων, τουτέοισι, τουτέους: ſic αὐτέη, ταυτέης· ſic αὐτὸς, αὐτέου, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compoſitis, ut ἐμαυτέου, ἐμαυτέῳ, & ἐμωυτέου, ἐμωυτέῳ; σεαυτέου, σεωυτέῳ, ἑωυτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε.		ομες, οντι, Dor.

	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ετον, έτην.	ομεν, ετε, ον.
Aoriſt. 2.	σκον, σκες, σκε, ſine augmento, I. & P. τύπτον & τύπτεσκον, &c.		σκομεν, σκον, Ion. & P. οσαν, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ιῶ, ιεῖς, ιεῖ.	ιεῖτον, ιεῖτον.	ιεῖμεν, ιεῖτε, ιοῦσι. At.

à verbis in ίζω pluſquam diſſyllabis.

ῶ, εῖς, εῖ. εῖτον, εῖτον. { οῦμες / εῦμες } εῖτε { οῦντι / εῦντι } B.

έω, έεις, έει, Ion. & Poet, in verbis quintæ conjugat.

Aoriſt.

Sing. Dual. Plural.
Aorist. α. α, ας, ε. ατον, άτην. αμεν, ατε, αν.
ασκον, ασκες, ασκε I. P. Æ. αμες, Dor ασκον, Ion.
ασαν, Bœot.

Sing. Dual. Plural.
Præter. α, ας, ε. ατον, ατον. αμεν, ατε, ασι,
αμες, αντι. Dor.
αν, Bœot.
αα, αας, αε. άατον, άατον. άαμεν, άατε, άασι. I. in quibusd.

Sing. Dual. Plural.
Plusq. ειν, εις, ει. ειτον, είτην. ειμεν, ειτε, εισαν.
ην, η, At. & Dor. ειμες, D. εσαν, A. & I.
εα, εε, Ion.

Sing. Dual. Plural.
Futur. β. ῶ, εῖς, εῖ. εῖτον, εῖτον. οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
οῦμες, οῦντι, εῦντι, Dor.
έω, έεις, έει. έετον, έετον. έομεν, έετε, έουσι. Ion.

Modus Imperativus.

Sing. Dual. Plural.
Præs. & ε, έτω. ετον, έτων. ετε, έτωσαν.
Præt. όντων, Att.
Aorist. α. ον, άτω. ατον, άτων. ατε, άτωσαν.
άντων, Att.
Aorist. β. ε. έτω. ετον, έτων. ετε, έτωσαν.
ον, Ion. όντων, Att.

Modus Optativus.

Præs. Præ. Sing. Dual. Plural.
Aor. β. fut. οιμι, οις, οι. οιτον, οίτην. οιμεν, οιτε, οιεν.
α. & β. οιμες, Dor.
Aor. α. αιμι, αις, αι. αιτον, αίτην. αιμεν, αιτε, αιεν.
εια, ειας, ειε. είαμεν, είατε, ειαν. Æ.
αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ.	ητον, ητον.	ωμεν, ητε, ωσι.
ησι, I.		ωμες, ωντι D.

Modus Infinitivus.

Præs.Fut.α. ειν. Perf.έναι. Aor.α.αι. Aor. β & Fut. β.εῖν.
έμεν I. έμεν I. έμεν I. έειν, έμεν I.
έμεναι A.D. έμεναι D & A. έμεναι A.D. έμεναι A.D.
εν D. εν D.
έμμεναι P.

Participia.

Præsens. ων, ουσα, ον. Perf. ὼς, ῦια, ὸς.
οισα D. ὼν Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.
ὼς, ῶσα, ὼς A.
Aorist. α. ας, ασα, αν. Fut. β. ῶν, οῦσα, οῦν.
αις, αισα, αιν, Æ. έων, έουσα, έον, I.
Aorist. β. ὼν, οῦσα, όν. Fut. α. ων, ουσα, ον.
οῖσα D. οισα D.

Dialecti in voce Passiva.

Præsens. ομαι, ῃ, εται. ‖ όμεθον, εσθον, εσθον. ‖ όμεθα, εσθε, ονται.
εαι I. & ει A. όμεσθα, D. I.
όμεθεν Æ.
Imperf. όμην, ου, ετο. ‖ όμεθον, εσθον, εσθην. ‖ μεθα, εσθε, οντο.
εο I. όμεσθα, D.
ευ D.
σκου, σκετο. σκοντο P. Æ.
Aorist. β. ην, ης, η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησαν.
Fut. β. & εν B.
Pau-p. Fut. ομαι, ῃ, εται ‖ μεθον, εσθον, εσθον ‖ μεθα, εσθε, ονται.
εαι I. όμεσθα D.
Præ.p. μαι, σαι, ται ‖ μεθον, σθον, σθον. ‖ μεθα, σθε, ται vel μένοι εἰσί.
μεσθα D. αται Ion.
Plusq. μην, σο, το. ‖ μεθον, σθον, σθην. ‖ μεθα, σθε, το vel μένοι ἦσαν.
μεσθα Dor. ατο Ion.
Aorist. α. θην, θης, θη. ‖ θητον, θήτην. ‖ θημεν, θητε, θησαν.
θεν B.

Fut. α. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται. || θησόμεθον, θήσεσθον, σθον. || θησόμεθα, εσθε, σονται.
θήσεαι, Ion. μεσθα, D.

Imperativus.

Præsens ου, έσθω. || εσθον, έσθων. || εσθε, έσθωσαν.
εο, Ion. έσθων, Att.
ῶ, Dor. Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Præs. Fut. *Optativus.* (οιντο.
α. Fut. β. & οίμην, οιο, οιτο. || οίμεθον, οισθον, οίσθην. || οίμεθα, οισθε,
Pau. p. Fut. οίμεσθα, D. οίατο, I. & P.
Aor. α. είην, είης, είη. || είητον, ήτην. || είημεν, ητε, ησαν.
& β. εῖμεν, εῖτε, εῖεν, Sync.
εῖμες, D.

Subjunctivus.

Præsens ωμαι, ῃ, ηται. || ώμεθον, ησθον, ησθον || ώμεθα ησθε, ωνται.
ηαι, I. ώμεσθα, Dor.
Aor. α. & β. ῶ, ῇς, ῇ. || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶμες, Dor. ῶντι, Dor.
έω, έῃς, έῃσι. || έητον, έητον. || έωμεν, έητε, έωσι, Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & β. ῆναι. ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in voce Media.

Aorist. α. άμην, ω, ατο. || άμεθον, ασθον, άσθην. || άμεθα, ασθε, αντο.
αο Ion. μεσθα, Dor.
α Dor.
Aorist. β. όμην ου, ετο. || όμεθον, εσθον, έσθην. || όμεθα εσθε, οντο.
εο Ion. μεσθα Dor.
Futur. α. ομαι, ῃ, εται. || όμεθον, εσθον, εσθον. || όμεθα, εσθε, ονται.
ῦμαι, ῇ, ῆται. Dor.
εῦμαι D. εαι Ion.
Fut. β. οῦμαι, ῇ, εῖται. || ούμεθον, εῖσθον, εῖσθον. || ούμεθα, εῖσθε, οῦνται.
ηαι Ion.
Par. Fut. β. τυπούμενος, τυπεύμενος, D. & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω. || ασθον, άσθων. || ασθε, άσθωσαν.
άσθων Att.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti Verborum Contractorum.

Præſ. 1. έω, ῶ, εῖς, εῖ. || εῖτον, εῖτον. || ȣ̃μεν, εῖτε, ȣ̃σι.
Conjug. εῦμες, D. ευ̃ντι & ȣ̃ντι. D. εῦντι, Æ.
Præſ. 2. άω, ῶ, ᾷς, ᾷ. || ᾶτον, ᾶτον. || ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶς, ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. ῶμες, ῆτε, ῶντι, Dor.
όω, άᾳς, άᾳ. όωμεν, άατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Ion.
Præſ. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. || ȣ̃τον, ȣ̃τον. || ȣ̃μεν, ȣ̃τε, ȣ̃σι.
ȣ̃μες, ȣ̃ντι, D.
Imperf. 1. ȣν, εις, ει. || εῖτον, είτην. || ȣ̃μεν, εῖτε, ουῦ.
εσκον, εσκες, εσκε, P. I. ευ̃ν, Dor.
Imperf. 2. ων, ας, α. || ᾶτον, άτην. || ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ῆτον, ήτην, Dor.
ασκον, &c. I.
αα, P.
Imperf. 3. ȣν, ȣς, ȣ. || ȣ̃τον, ȣ́την. || ȣ̃μεν, ȣ̃τε, ȣν.
οσκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præſ. 1. ει, είτω. || εῖτον, είτων. || εῖτε, είτωσαν.
όυντων, Att.
Præſ. 2. α, άτω. || ᾶτον, άτων. || ᾶτε, άτωσαν.
αα, Poët. άντων, Att.
Præſ. 3. ȣ, ȣ́τω. | ȣ̃τον, ȣ́των. | ȣ̃τε, ȣ́τωσαν.

Optativus.

Præſ. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. | οῖτον, οίτην. | οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν, A.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.
Præſ. 2. ῷμι, ῷς, ῷ. || ῷτον, ῴτην. || ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
ῴην, ῴης, ῴη. ῴητον, ῳήτην. ῴημεν, ῴητε, ῴησαν, Dor.
Præſ. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. || οῖτον, οίτην. || οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν, A.
ῴην, ῴης, ῴη, D.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ, ῇς, ῇ. || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῄσι, Ion. ῶντι, Dor.

Præſ.

Præs. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. || ᾶτον, ᾶτον. || ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. ῆτε, ῶντι, Dor.
Præs. 3. ῶ, οῖς, οῖ. || ῶτον, ῶτον. || ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præs. 1. εῖν, έμεναι, Att. εν, Dor. ην & εις, Æol. ήμεναι, Poët.
Præs. 2. ᾶν, άμεναι, At. ην, Dor. αις, Æol. άειν, Po. ήμεναι, Po.
Præs. 3. ῦν, ήμεναι, At. οῖς & οῖν, Æol. ευῦ, Dor. όμμεναι, Po.

Desunt Voces Passiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præs. 1. ημι, ης, ησι. || ετον, ετον. || εμεν, ετε, εῖσι.
Conjug. ητι, Dor. έαμεν, Ion. εντι, Dor.
έασι, Ion.
ητον, ητον. ημεν, ητε, εντι, D.
Præs. 2. ημι, ης, ησι. || ατον, ατον. || αμεν, ατε, ᾶσι.
ατι, D. άντι, D.
έασι, I.
Præs. 3. ωμι, ως, ωσι. || οτον, οτον. || ομεν, οτε, οῦσι.
ωτι, D. ωντι, D.
όασι, I.
Præs. 4. υμι, υς, υσι. || υτον, υτον. || υμεν, υτε, ῦσι.
υντι, D.
ύασι, I.
Imperf. & ην, ης, η. || ετον, έτην. || εμεν, ετε, εσαν.
Aor. 2. 1. εα, I. εε, I. 'εν, B.
ουν, εις, ει.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
Imperf. & ην, ης, η. || ατον, άτην. || αμεν, ατε, ασαν.
Aor. 2. 2. ασκον, σκες, σκε, P. & I. αν, B.
ων, ας, α, At.
Imperf. & ων, ως, ω. || οτον, ότην. || ομεν, οτε, οσαν.
Aor. 2. 3. σκον, σκες, σκε, P. & I. ον, B.
ων, ους, ου.
Imperf. & υν, υς, υ. || υτον, ύτην. || υμεν, υτε, υσαν.
Aor. 2. 4. υσκον, &c. Ion.

Perf. 2. ἕστακα. ἕστα I.
Aor. β. 2. ἔστην, ης, η. || ητον, ήτην. || ημεν, ητε, ησαν.
στάσκον I. ἔσταν B.
Fut. α. 2. στήσω. στασῶ D.

Imperativus.

Præf. 1. ετι, έτω. Aor. β. ἐς, έτω. || ετον, έτων. || ετε, έτωσαν.
α D.
η Æ. P.
ει, ειτω, A.
Præf. 2. αθι, άτω. || ατον, άτων. || ατε, άτωσαν.
η A. α D.
Præf. 3. οθι, ότω Aor. δὸς, ότω. || οτον, ότων. || οτε, ότωσαν,
ου A. contract. ωθι P.
οι D.
Præf. 4. υθι, ύτω. || υτον, ύτων. || υτε, ύτωσαν.

Optativus.

Pr. 1. είην, είης, είη. || είητον, ειήτην. || είημεν, είητε, είησαν.
& per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν.
Pr. 2. αίην, αίης, αίη. || αίητον, αιήτην. || αίημεν, αίητε, αίησαν.
ήην, ήης, ήη P. αἶμεν, αἶτε, αἶεν, per Sync.
Pr. 3. οίην, οίης, οίη.
ῴην, ῴης, ῴη. Att. οἶμεν, οἶτε, οἶεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præf. 1. ῶ, ῇς, ῇ. || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.
Præf. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. || ᾶτον, ᾶτον. || ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έῃς, &c. Ion.
Præf. 3. ῶ, ῷς, ῷ. || ῶτον, ῶτον. || ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.
ώω, ώῃς, ώῃ P.

Infinitivus.

Præf. 1. έναι. Aorist. 2. εἶναι.
έμεναι D. ἔμεναι D.
έμεν Ion. ἔμεν Ion.
Præf. 2. άναι Aorist. 2. ῆναι. ήμεναι D. ῆμεν Ion.
άμεναι D. άμεν Ion.

Perf.

Perf. ἑςακέναι, & ἑςάναι per Sync. Ion.
Præſ. 3. ὄναι. Aoriſt. 2. ὦναι
ὀμθῳαι A. & D. ὀμθῳαι A. D.
ὀμθῳ Ion. ὀμθῳ Ion.
Præſ. 4. ῦναι.
ὑμθῳαι A. D.
ὑμθῳ Ion.

Dialecti Vocis Paſſivæ Verborum in μι.

Præſ. 1. εμαι, εσαι, εται.
conjug. ῃ Att.
εαι Ion.
Præſ. 2. αμαι, ασαι, αται || άμεθον, ασθον, ασθον || άμεθα, ασθε, (ανται.
conjug. ῃ Att.
εαι I. εαται I.
Imperf. 1. ἑμην, εσο, ετο.
ἥμην, &c. Æ. εο I.
ε D.
ȣ A.
Imperf. 2. ἁμην, ασο, ατο. 3. Plur. ἱςέατο I.
αο I.
ω A.
Imperf. 3. ὁμην, οσο, οτο.
ȣ A.

Imperativus.

Præſ. in 1. εσο, έσθω. Præſ. in 2. ασο, άσθω.
ȣ A. ω A.
εο I. αο I.
ε D.
Præſ. in 3. οσο, vel ȣ Att. όσθω.
οι D.

Dialecti Vocis Mediæ.

Aor. 2. 1. ἑμην, εσο, ετο. Aor. 2. 3. ὁμην, οσο, οτο.
εο I. ȣ A.
ȣ A.
ε D.
Fut. α. 2. ςήσομαι. ςασεῦμαι D.

Impera-

Imperativus.

Aorist. 6. 1. εσο, έσθω
εο, I.
ε, A.
ω, D.

Aor. 6. 3. όσο, όσθω.
ε, A.

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti: scilicet οθεν & οθε pro θεν & θε; & contrà in Adverbiis localibus, ut ὄπισθεν, ὄπιθεν, *retro*; βαβαιὰξ *papæ*, pro βαβαί; μόγις *vix*, pro μόλις; δὴ pro δέ, Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, *hîc*; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro πότε, *quando*; ὅκα & ὅκκα pro ὅτε, *aliquando*; μὰν pro μὴν, *quidem*; αἰὲς pro αἰεὶ, *semper*; ἐνδὲ pro ἔνδον, *intus*; κάλως pro καλῶς; αἴκα pro αἴκαν, *si*; ἔμπροσθεν pro ἔμπροσθεν; ἄλλοτα pro ἄλλοτε, Doricè.

In præpositione inveniuntur ἐνὶ, ἔνι, εἰν *pro* ἐν; ἀπαὶ *pro* ἀπὸ; παραὶ *pro* παρὰ; καταὶ *pro* κατὰ; ὑπαὶ *pro* ὑπὸ, *Poëticè*; ποτὶ *pro* πρὸς, πὰρ *pro* παρὰ, *Doricè*; ἀμπὶ *pro* ἀμφὶ, ζὰ *pro* διὰ *in compositione, ut* ζαβάλλειν *pro* διαβάλλειν, calumniare, *Æolicé*.

Huc minimè pertinent (cū varietas non sit in terminatione) illa, πώμαλα *pro* οὐδαμῶς, nequaquam, ἀμηγέπη, quodammodo, *quæ sunt propriæ voces Atticorum; ut* κάρτα admodum, ἀνακῶς sedulò, ἐπισρεφέως dolosè, ἐκτοπίως absurdè, *sunt Ionum*; ἦμος & τῆμος, cum & tum, *Doricorum*: τόφρα, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλη, alibi, *pro* ἀλλαχοῦ, ἀλλαχόσε; ἄντα contra, *pro* ἐναντίον; ἄντην coram, *pro* ἐνώπιον; πάρος ante, *pro* ἔμπροσθεν; ἀντικρὺ è regione, *pro* ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, *atque ejusmodi alia, quæ sunt Poëtica.*

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.

Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Pri-

Primitiva, si non omnia, saltem præcipua, Græcæ linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci possunt.

Per. I. Sursinum collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus Etymologiis quam plurimis, quæ Asteriscis notantur.

A

Ἄζω, exhalo, à sono quem inter exhalandum edimus.

Ἀάσκω, noceo, lædo.

Ἀβάσκανος, non invidus, benevolus.

Ἀβολέω, ῶ, i. Ἀντιβολέω, occurro, obvius fio.

Ἅβρα sive ἄβρα, ἡ, ancilla, famula.

Ἀβύρβηλος, vanus, inanis.

Ἁβρὸς, mollis, delicatus.

Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, fasciculus fili.

* Ἀγαθὸς, bonus, quasi ἀγαστὸς, admirandus.

Ἄγαν, nimis, immodicé.

Ἀγανακτέω, doleo, affligor.

Ἀγαπάω, diligo, amo.

Ἀγάπη, ἡ, charitas, dilectio.

Ἀγάω, demiror, invideo.

Ἀγάλλω, orno, insignio.

Ἄγγαροι, Regum nuncii.

Ἀγγέλλω, nuncio.

A

Ἄγγος, τὸ, nomen generale, vas.

Ἀγείρω, ago, congrego.

Ἀγορὰ, ἡ, forum.

Ἄγυρις, εως, ἡ, idem.

Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè boum.

Ἄγκιστρον, τὸ, hamus.

Ἄγκος, τὸ, vallis.

Ἀγκύλη, jaculi genus.

Ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua consilia animo agitans.

Ἄγκυρα, ἡ, anchora.

Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus, sive cubitum, locus curvaturæ.

Ἀγκαὶ, ulnæ, plur. num.

Ἀγκάλη, ἡ, ulna.

Ἀγκοίνη, idem.

Ἀγοστέω, immundus & sordidus sum.

Ἀγοστὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.

* Ἀγρὸς, ὁ, ager, rus, ab Ἀρῶ, aro.

Ἀγρίζο-

ʼΑγείζομαι, irritor.
Ἄγρα, ἡ, captura, venatio.
Ἄγρευον, τὸ, rete, ſeu reticulum.
Ἄγχι ſive ἄγχου, propè, juxta.
Ἄγχω, ſtrangulo, ſuffoco.
Ἄγω, duco, affero, veho.
ʼΑγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
Ἄγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω inuſit. frango, rumpo.
ʼΑκτὴ, ῆς. ἡ, litus.
ʼΑκτὶν, ῖνος, ἡ, radius ſolis.
Ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
ʼΑγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, ſolennes ludi.
ʼΑγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.
ʼΑδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.
Ἄεθλος, ὁ, certamen, labor.
*Ἄεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intenſivo, & ἐθέλω, volo; vel ex τλῶ, tolero.
ʼΑεὶ, αἰεὶ, *, αἰὲν, ſemper, quaſi ἀεὶ ὄν.
Ἄει, i. ζήτει, quære, in Imperat.
ʼΑείδω, cano, carmine celebro.
Ἄδω, canto.
Ἄζα, ἡ, fuligo, cinis & pulvis.
ʼΑζηὸς αἰζηὸς, juvenis, quaſi ἀεὶ ζέων, ſemper fervens.
Ἄγος, τὸ, res venerationem habens; & ſcelus, piaculum.
Ἅγιος, ſanctus.
* ʼΑὴρ, ἀέρος, aër, ab ἄω, ſpiro.
*ʼΑθήνη & ʼΑθηνᾶ, & ʼΑθηνάα, Minerva, quaſi ἄθηλος lacte non nutrita.
ʼΑθρέω, video, cerno, conſidero.
ʼΑθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut denſus, frequens.
Αἰ pro εἰ, ſi.
Αἶ vel αἶ, hei, heu, eheu.
ʼΑιάζω, lugeo.
Αἴγλη, fulgor, ſplendor, nitor
* Αἰδὼς, όος, ἡ, veneratio, pudor, ab α & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.
Αἴθω, uro, incendo, accendo, interdum ardeo, fulgeo; unde αἰθὴρ æther.
Αἴλουρος, catus, felis.
*Αἷμα, ατος, ſanguis, cruor, ab αἴθω.
Αἷμος, dumus.
Αἱμύλος, blandus, feſtivus, circumſpectus.
ʼΑινὸς, gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum fabuloſum, aut proverbialis ſermo. Item laus.
Αἲξ, ἡ, capra, & ὁ Αἲξ, caper: Item

Item signum cœleste, avis.
Αἰόλ☉, varius, variegatus.
Αἰονάω, aspergo, perfundo.
Αἰπὺς, altus, excelsus.
Ἄρω, apto.
Αἱρέω, capio, invado, eligo, antepono.
Αἴρω, tollo, elevo, offero.
Ἀείρω, i. εἰς ἀέρα αἴρω, erigo, attollo; item affero, prabeo; etiam necto, copulo.
Ἄρσις, elevatio, sublatio, erectio.
Ἀῤῥιχ☉, loculus, arcula, crumena.
Ἄρτ☉, panis, ex ἄρω, offero.
* Αἶσα, parca, fatum, quasi ἀεὶ οὖσα.
Αἰσιμόω, insumo, impendo.
Αἰσθάνομαι, sentio, de sensu corporis.
Ἀΐσσω, ruo, irruo, prosilio.
Ἀΐττω, prosilio, subsulto.
Αἴσυλ☉, iniquus, nefarius.
Αἶσχ☉, ε☉, τὸ, turpitudo, fœditas.
Αἴτης, mendicus.
Αἰτέω, peto, postulo.
Αἴτι☉, αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei, qui, vel quæ, vel quod in causa est.
Αἰχμὴ, ῆς, cuspis, mucro.
Αἶψα, statim, celeriter.
Ἀΐω, Poët. audio.
Ἄκατ☉, ἡ, genus navigii actuarii.
Ἀκέομαι, sano, medeor.
Ἄκ☉, medicina.
Ἀκὴ, cuspis, acies.
Ἀκμὴ, cuspis, acies, summum incrementum.
Ἄκανθα, spina.
Ἄκαν☉ & ἄκαινα, idem.
Ἄκανθ☉, ἡ, herba spinosa.
Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco mulier quæ ad speculum cum imagine sua solebat confabulari; à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, simulo nolle, simulatè recuso.
Ἀκόλουθ☉, pedissequus, comes.
Ἀκούω, audio, auribus percipio.
Ἀκροάομαι, audio, intelligo.
Ἄκρος, summus, extremus.
Ἀλάομαι, vagor, erro.
Ἀλαζὼν, όν☉, jactator, gloriosus.
Ἀλδέω, augeo, augmentum do.
Ἀλέα, locus apricus & sole calens, calor, tepor.
Ἀλέγω. curo, rationem habeo alicujus.
Ἄλγ☉, ε☉, τὸ, dolor.
Ἀλείφω, ungo, lino.
Ἀλέω, έσω, molo.

Ἀλέω,

'Αλέω vel ἀλέομαι, vito, caveo.
'Αληθὴς, verus.
"Αλης, five ῾Αλὴς, condensus, confertus.
"Αλις, fatis, abunde.
῾Αλίσκω, capio.
'Αλκὴ, robur, vires.
'Αλλὰ, fed.
"Αλλος, alius.
'Αλλᾶς, ἄντος, farciminis genus.
"Αλλομαι, falio, falto.
"Αλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ὁ "Αλς, fal.
"Αλες, fal, fales, fermonis lepos, convictus.
"Αλσος, εος, τὸ, lucus.
'Αλύται, lictores.
"Αλφω vel 'Αλφάνω, invenio.
"Αλφος, albus.
'Αλώπηξ, ἡ, vulpes.
"Αμα, fimul, unà cum.
"Αμαξα, currus, plauftrum.
'Αμάω, meto, ex quo infinit. voc. paff. ἀμᾶσθαι.
"Αμη, falx mefforia, etiã ligo.
* 'Αμάρα & 'Αμάρη, aquæ-ductus, fulcus, παρὰ τὸ ἄμη αἴρεσθαι, quod ligone fiat.
῾Αμαρτάνω, aberro, pecco: ex ῾Αμαρτέω.
'Αμαυρὸς obfcurus, etiam inanis, ignobilis.
'Αμείβω, muto, permuto, alterno & tranfeo.
'Αμέργω, exfugo, ex quo Μόργνυμι & 'Ομόργνυμι, abftergo, exprimo.
'Αμέλγω, mulgeo.
"Αμιλλα, certamen, contentio
"Αμμος, ἡ, arena; Ψάμμος idem.
'Αμνὸς, agnus.
'Αμόργη, herba quædam purpurea.
'Αμὸς, Doricè, unus, unus aliquis.
"Αμπελος, ἡ, vitis, vinea.
"Αμπυξ, catena, funiculus auratus, quo fparfæ in equorum frontibus comæ colliguntur: etiam rota.
'Αμυδρὸς, obfcurus.
* 'Αμύμων, inculpatus, quafi ἄμωμος, fine reprehenfione.
'Αμύνω, auxilior, defendo.
'Αμφὶ, circa.
"Αν, fi.
'Ανὰ, per, cum.
* 'Ανάγκη, neceffitas, ab ἀνάσσω, quia imperat.
'Αναλίσκω, abfumo.
* "Αναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex fuper alios.
* "Ανεμος, ventus, ab ἄω, (fpiro.
"Ανθηρον, fummitas, feu cacumen; & fluviorum labra, feu aggeres.
'Ανέδην, quafi ἀναίδην, impu-

impudenter, licenter.
"Ανδ, ſine, abſque.
'Ανεψιὸς, cōſobrinus, patruelis, fratris vel ſororis filius.
'Ανέω, perpurgo.
'Ανέω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.
* 'Ανὴρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.
'Ανήνωρ, Poët. non virilis.
*"Ανθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quòd citò creſcat.
"Ανθραξ, carbo, ulcus.
'Ανθρήνη, crabro, veſpa.
*"Ανθρωπος, homo, ab ἄνω ἀθρεῖν, quia ſurſum vultum tollit.
* 'Ανία, mœror, ex ἰῶ, ſano.
"Αντα, Poët. coram, palam.
'Αντάω obvius fio, occurro.
'Αντὶ, pro.
'Αντίος, adverſus, ex adverſo
"Αντλος vel ἄντλον, & ἀντλία, ſentina.
"Αντρον, antrum.
"Αντυξ, υγος, ἡ, Poët. ambitus circumferentia.
'Ανύω, Poët. ἀνύτω & ἀνύτῳ, Orator. perficio, perago.
"Ανω, ſupra, ſurſum.
'Ανώγω, jubeo, ſuadeo, inſtigo
'Αξίνη, aſcia, ſecuris.
"Αξιος, dignus.
"Αορ vel ἄορ, ρος, τὸ, enſis.
"Απαξ, ſemel.
'Απατάω, decipio, ſeduco.
'Απαυρέω, eripio, aufero.
'Απειλὴ, comminatio, minæ.
'Απλόος, ἁπλοῦς, ſimplex.
'Απὸ, ab vel abs.
* 'Απόλλων, quaſi ἀπολύων, quia malis liberat.
"Απτω, necto, alligo.
'Απαλὸς, tener, delicatus.
"Απτω, accendo.
* 'Απρὶξ, firmiter, ἀπρίω.
"Αρα, utique, profecto, itaque.
'Αρὰ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.
*"Αριστον, prandium, quòd non niſi Deos precati veteres ad prandiū accederent.
"Αρης, Mars.
* 'Αρετὴ, virtus, quaſi ἐρατὴ, amabilis.
"Αραβος, ſtrepitus.
'Αράσσω, amputo, abſcindo, etiam mulgeo, ut 'Αμέλγω: ῥάσσω, item & ῥήσσω, frango, rumpo.
ῥάκος, εος, τὸ, lacera veſtis.
'Αραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀράχνης, araneus.
'Αργὸς, οῦ, albus, candidus.
'Αργῆς, ῆτος, idem.
*"Αργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quòd candidum.
"Αρδω, irrigo, potum præbeo.
'Αρκέω, arceo, ſufficio, duro, permaneo.
"Αρκιος, ſufficiens.

*"Ἄρκτος vel ἄρκος, ursus vel ursa, ab ἀρκῶ.
"Ἄρκυς, rete.
'Ἀρνέομαι, recuso, nego.
'Ἀρόω, ώσω, aro.
'Ἅρπη, falx.
"Ἄῤῥην, ἄρσην, mas.
"Ἄρνυμαι, capio, recipio.
'Ἀρτηρία, spiritûs semita, arteria.
"Ἄρτι, modò, paulò anté.
'Ἀρχὴ, principium, exordium
'Ὑπάρχω, initium do, sum.
"Ἄρω, apto, congruo.
"Ἄρθρον, artus, articulus.
'Ἀρτάω, appendo, suspendo.
"Ἄρτιος, integer, incolumis.
'Ἀρτύνω & ἀρτύω, apparo, adorno.
'Ἀρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.
'Ἁρμὸς, apta commissura, compages, coagmentatio.
"Ἄρωμα, odoramentum, aroma.
'Ἀσελγὴς, έος, petulans, improbus.
"Ἄσις, ἡ, limus.
"Ἄσβολος, & ἀσβόλη, fuligo.
'Ἀσκέω, exerceo,
'Ἀσκὸς, utris, saccus.
'Ἀσπάζομαι, amplector, amplexor.
'Ἀσπὶς, ἡ, clypeus rotund[us] ut cyclopis oculus.
'Ἀσπίζω, defendo.
* 'Ἀστὴρ, stella, quasi ἄστατος semper in motu.
"Ἄστυ, τὸ, urbs.
"Ἄσωτος, qui servari nequit.
'Ἀταλὸς, tener, de ætate.
'Ἀτάω, lædo, noceo.
'Ἀτάσθαλος, improbus.
"Ἄτη, noxa, damnum, clades.
'Ἀτρεκὴς, verus, certus.
"Ἄτος pro ἄατος, insatiabili[s]
'Ἀτύζω, terreo, & perturbo.
Αὖ, rursus, retro.
'Αὐγὴ, splendor, lux.
*"Ἄρτεμις, Diana, quasi ἀ[ε]ρο τέμνουσα, quia aëra scindit.
'Αὐχὴν, ένος, cervix.
"Αὔω & ἀΰω, clamo.
'Ἀφελὴς, έος, simplex, integer.
'Ἀφύω, haurio.
'Ἀφρὸς, spuma.
'Ἀφροδίτη, Venus, quia ex spuma nata.
'Ἀχλὺς, caligo.
"Ἄχος, τὸ, dolor, mœror.
"Ἄω, flo, spiro.
'Αὐλὸς, tibia.
'Αὐλὴ, area, locus apertus.
*"Αὔω, flo, splendeo, fulgeo; unde ἠὼς, aurora.

Βάζω

BΑ'ζω, Poet. loquor.
Βακχὸς, furore percitus.
Βαβάζω, inarticulatè loquor
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βαίνω, ex Βάω, eo, gradior.
Πρόβατον, pecus.
Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Ἀμβλὺς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo, immergo.
Βάρβαρος, barbarus, inusitatâ pronunciatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανος, ἡ, lapis index.
* Βασιλεὺς, Rex, quasi βάσις λαῦ, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi φάεσι καίνω, oculis occîdo.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus, sentis.
Βαῦνος, fornax, caminus.
Βδάλλω, mulgeo, sugo.
Βδέω, flatum ventris emitto.
Βδόλος, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, stabilis, firmus.
Βεμβέω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
Βηλὸς, limen domûs.
Βὴξ, ἡ, tussis.

Βία, vis, virtus, robur.
Βῖκος, urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus; ex Βία.
Βλὰξ, ὁ, abjectus præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάβω.
Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλεσὸς, cui membra sunt resoluta, propriè τραυλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὴ, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηθέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βορὰ, pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè βῶς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.
Βρόχθος, guttur.
Βρῦγμα, id quod tuſſiendo expuitur.
Βρίθω, ingraveſco, ſum gravis
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quaſi ῥοτὸς, à ῥοὴ, fluxus, quod nihil ſit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, ſtrideo dentibus.
Βρύω, ſcateo, abundo.
Βύβλος, ἡ, papyrus.
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, burſa.
Βύω, obturo, obſtruo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba.
* Βωμὸς, baſis, ara, ex βαίνω.

Γ

ΓΑῖα, & αἶα, Poët. tellus. γῆ in proſa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut à γάλαξ, lac.
Γαλέη, & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item ſplendor.
Γαργαρεὼν, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ἡ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶπος, merces, ſarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus ſum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γέρων, quaſi γῆν ὁρῶν, quia terram ſpectat.
Γεραιὸς, ſenex, ſenilis.
Γέρανος, ἡ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, guſto, deguſto.
* Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ' ὕδρῦ, terra ſuper aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, υος, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γινώσκω, cognoſco.
Γλάφω, cavo, fodio, ſcalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκος, εος, muſtum.
Γλυκὺς, έος, dulcis.
Γλάμη, ſeu γλήμη, idē quod λήμη, unde Γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.
Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω, & γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος, & γυνὸς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, terribilis.
Γράφω, ſcribo, inſculpo.
* Γρῖπος & γρῖφος, rete: etiam con.

convivalis quæſtio ænigmatica, ab ἀγρεύω, vel ἀγρεὺς, piſcator.

Γρύω, ἐσθίω, comedo.

Γρῦ vel γρῦ, ſordes quæ ſunt ſub ungue.

Γρυπὸς, qui naſo vel roſtro eſt adunco

* Γρώνη, caverna, ex γρέω.

Γύα & γύα, arvum, via, foſſa.

Γυῖον, membrum.

Γυιόω, membra frango.

Γυιὸς, claudus. mutilus.

Γύαλον, cavitas.

Ἐγγύη, ſponſio ex promiſſo.

Ἔγγυος, præs.

Γυμνὸς, nudus.

* Γυνὴ, ακὸς, mulier: quaſi γονὴ, quia parit.

Γυρὸς, curvus, rotundus.

Γωνία, angulus.

Δ

ΔΑείω & δαίω, diſco, doceor, intelligo.

Δαίω & δαίομαι, divido.

δαὶς, τὸς, ἡ, epulum.

δαῖς, ἴδος, ἡ, fax.

Δαίω, comburo, incendo.

Δάκνω, à δήκω, mordeo.

Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δάμνημι, etiam inuſit. δέμω, unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occido.

Δάνος, τὸ, donum, munus.

Δάπεδον, pavimentum, ſolum.

Δάπτω, voro, dilanio.

Δαρθάνω, dormio, à δαρθῶ.

Δασὺς, denſus, confitus.

Δάφνη, laurus.

Δὲ, autem, vero.

Δεῖ, oportet.

Δέομαι, & δεύομαι, egeo, indigeo.

Δείδω, timeo, metuo.

Δείελος, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus, veſpertinus.

Δείκνυμι, à δείκω, oſtendo.

Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit ſermo, ut ὁ δεῖνα.

Δεῖναι & δῖναι, aquarum vortices.

* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.

Δεῖπνον, cœna.

Δέκα, decem.

Δέλτα, literæ nomen.

Δελφὺς, ύος, ἡ, uterus.

Δέμω, extruo, ædifico.

Δένδρον, arbor.

Δέννος, probrum, contumelia.

Δέρκω, video, aſpicio.

Δέρας, τὸ, pellis, corium.

Δέρω, excorio.

Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
δεῦτε, huc agite.
Δεύτερος, secundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, suscipio.
δεξιά, dextera manus.
δοχὸς, ὁ καὶ ἡ, capax: δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δή, sané: δηλαδή, videlicet.
Δηλέω, lædo decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi δεσμὸς, à δέω.
Δήν, δηρὸν, & δηθὰ, diu.
Διά, per.
Δίαιτα, vitæ institutū, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω, do, dono.
* Διηνεκής, έος, continuus, perpetuus: fortè ex διὰ, ἀνὰ, & ἔχω.
Δίκη, jus, justitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
δίδυμος, geminus, duplex.
δίκερος, δίκρους, bifidus.
Δὶς, διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, sitis.
Δίω, δίομαι, expello, abigo.

Δοίδυξ, ὁ, pistillum.
Δοκέω, videor; ut δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ἡ, opinio: δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὸς, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut δεῖπνον.
* Δοῦλος, servus, à δόλος, quia servi astuti.
Δοῦπος, sonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράττω & δράσσω, prehendo.
Δράω facio, ago.
Δρέμω, curro.
[illegible]πω, decerpo, colligo.
[illegible]ω, fugio.
[illegible]έω, inusit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in sapore.
Δορξ, κὸς, capra sylvestris, dama.
Δρόσος, ἡ, ros.
Δρῦς, ἡ, quercus.
Δύναμαι, possum.
Δύνω, & δύω, & δύομαι, & δῦμι, subeo.
Δύο, & Poet. δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio: cùm duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E

E, ἒ, dolentis adverbium. Ἔλεγος, lamentatio, Elegiacum

legiacum carmen.
Ἐλελεῦ, acclamatio bellica.
Ἕ, se, pronomen.
* Ἔαρ, ver; ab ἕω, mitto, quòd tunc terra emittit omnia.
Ἐάω, sino, permitto.
Ἐγείρω, expergefacio, excito.
Ἔδω, edo.
Ἔσθω & ἐσθίω, idem.
Ἕζομαι, sedeo.
ἵζω, sedere facio.
ἱδρύω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, volo.
* Ἐσθλὸς, bonus; quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, sponte malus.
Ἔθος, εος, τὸ, mos, consuetudo.
Εἰ, si: ἐὰν, idem.
Εἴδω, video.
εἶδος, facies.
ἀΐδης & ᾅδης, orcus, tartarus.
ἄϊς, ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, scio.
Εἴκω, similis sum.
εἰκὼν, ἡ, imago.
ἕκηλος, quietus.
ἑκὼν, volens.
Εἴκω, cedo, non repugno.
Εἰλέω ήσω, & εἴλω, coarcto, concludo.
εἰλέω, verso, volvo.

Εἶλαρ, ρος, τὸ, propugnaculũ.
Εἰμὶ, sum; Εἶμι, eo, & ibo.
ἴτυς, υος, circumferentia & umbo.
Εἴρω, necto.
Εἴρω, dico, interrogo, nuncio.
εἴρων, dissimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς, ad.
Εἷς, unus; μία, una; ἓν, unum.
* ἄφενος, divitiæ redditus propriè unius anni.
Εἶτα, postea, deinde, tum.
Ἐκτὸς, extra, exterius, extrinsecus.
ἔξω, extra, foras.
Ἕκαστος, quisque.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατὸν, centum.
Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω, ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.
Ἔλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
Ἔλεος, ὁ καὶ τὸ, misericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, mensa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἐλεύθω, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
Ἕλη, calor solaris.
ἑλάνη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.
Σέλας, fulgor, lumen.
῾Ελίσσω vel ἑλίττω, volvo, verso.
῞Ελκω, traho.
῞Ελωρ, ωρος, τὸ, captura.
῾Ελώριον, idem.
῞Ελλην, Hellen, à quo Græcus.
῞Ελος, τὸ, palus.
* ᾿Ελπὶς, ίδος, spes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.
᾿Εμέω, vomo.
᾿Εναίρω, occîdo, spolio, corrumpo.
῞Εναρα, τὰ, spolia, exuviæ.
* ᾿Εναργὴς, clarus, evidens: ab ἀργὸς, i. albus.
᾿Εν, ἐνὶ & εἰν Poët. in.
῞Ενθα, hic.
῞Ενδον, intus.
᾿Εντὸς, intus, intra.
* ᾿Ειρήνη, pax, quod εἴρει εἰς ἓν, in unum connectit.
῎Ειρος, lana, quod connectitur.
῞Ενεκα, propter, causâ.
῞Ενη, trigesima dies mensis.
᾿Ενιαυτὸς, οῦ, annus.
᾿Εννέα, novem.
᾿Ενυὼ, ἡ, Enyo, Bellona, dea bellica.
᾿Ενόω, concutio, agito.
῾Εξῆς, deinceps.
῾Εορτὴ, ῆς, festum, festus dies.
᾿Επεὶ, postquam.
᾿Επείγω, urgeo, impello.
᾿Επὶ, super, in, &c.
᾿Επίκουρος, auxiliator.
᾿Επιπολῆς, in superficie, in summitate.
᾿Επιτήδειος, idoneus.
῞Επω, operor, tracto.
῎Επω, dico.
* ᾿Εράω, amo, ab ὁράω, video; ab aspectu nascitur amor.
῎Ερανος, collatitia cœna.
῎Εργον, opus, factum, res.
᾿Αργαλέος, difficilis, molestus.
᾿Εργάω, operor.
῞Εργω, unde ἐέργω, εἴργω, includo, figo, contineo.
᾿Ερείδω, firmo, fulcio.
᾿Ερείκω, frango, contundo.
᾿Ερίκω, idem.
᾿Ερέπτω, edo, vescor, de brutis.
᾿Ερεύγω, ructo, eructo.
᾿Ερέσσω vel ἐρέττω, remigo.
῎Ερευθος, rubor.
᾿Ερευνάω, indago, inquiro.

᾿Ερε-

Ἐρέφω, tego, tectum impono.
Ἔρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.
Ἐρέθω, irrito, lacesso.
Ἔρημος, ὁ, & ἐρημαῖος, desertus, solus.
Ἔρις, contentio, concertatio.
Ἐριννὺς, ύος, ἡ, Erinnys, furia.
* Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ, vel εἴρω, dico.
Ἕρπω, serpo, repo, repto.
* Ἔρση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω rigo.
Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio.
Ἐρύω, traho.
εἰρύω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, custodio, tueor.
Ἔρχομαι, venio, eo.
Ἑσπερος, vesper, hesperus.
Ἑστία, focus, lar.
Ἐτάζω, examino, scrutor.
Ἑταῖρος, sodalis.
* Ἐτεὸς, verus, ex εἰμὶ, sum.
Ἕτερος, alter.
Ἔτι, adhuc, etiam.
Ἕτοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.
Ἔτος, εος, τὸ, annus.
Εὖ, bene, recté.
* Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, bene pono:
Εὐθηνέω, prosperâ fortunâ utor.
Εὐμαρὴς, έος, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς ῥᾴδιος, εὔκολος.
Εὐνὴ, cubile.
Εὑρίσκω, invenio.
Εὐρὺς, latus, amplus.
Εὔχομαι, precor.
Ἔχθος, τὸ, odium.
Ἔχω, habeo, possideo.
Ἴσχω & σχέθω, habeo.
Ὀχεὺς, έως, retinaculum.
Ὀχὴ, cibus: εὐωχία, convivium.
Ὄχθη, ripa.
Ἔσχατος, ultimus, postremus.
Ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
Ἐσχάρα, focus.
Ἔγχος, εος, τὸ, hasta.
Ἀέξω, augeo, accumulo.
Ἕψω, coquo, elixo.
Ἕω, ἕννυμι, induo.
Ἑανὸς, indutu pulcher.
Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z

ZÁω & Ζώω, vivo.
* Ζεὺς, Jupiter, à ζάω, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζειὰ, ὄλυρα, hordeum.
Ζεύγνυω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.
* Ζέω, ferveo, à ſono literæ ζ to ſeeth.
Ζῆλος, æmulatio.
Ζημία, damnum, jactura.
Ζητέω, ῶ, quæro.
Ζόφος, caligo.
Ζύμη, fermentum, farina ſubacta
Ζωμὸς, jus, jus eſculentum.
Ζωννύω, Ζώννυμι, à Ζώω, fut. ζώσω, cingo.
Ζωρὸς, merus, meracus.

H

"H Vel, aut, ſive, an, quam.
Ἦ, certè, profectò.
Ἥβη, pubes, pubertas.
Ἡγέομαι, duco, præeo.
Ἤδη, jam.
ἠδὲ, &, atque.
Ἡδὺς, jucũdus, ſuavis, dulcis.
Ἁδέω, placeo, gratificor.
Αὐθάδης, εος, ſibi placens, arrogans, ſuperbus, ſibi pulcher.
Ἄδην, abunde, ad ſatietatem uſque.
Ἄδω, ſatio, expleo.
Ἥδω, ſuavitate afficio, delecto, oblecto.
Ἕδνα & Ἔεδνα, τὰ, munera quæ ſponſus dat ſponſæ, ut dos; unde ἄεδνος, i. e. Ἀπροικος, indotata.
Ἠθέω, colo, per colum mitto, ſacello, ab ἐθέω & ἐθίζω, to ſtrain liquour.
Ἥκω, venio.
Ἠκὴ, idem quod ἀκὴ, acies.
ἥκιστος, minimus.
Ἠλίθα, fruſtra, in vanum.
Ἡλίκος, quantus.
* Ἥλιος, ſol: quaſi δῆλος, clarus.
Ἠλύγη, id eſt, σκιὰ, σκότος, umbra.
Ἡμέρα, dies.
Ἥμερος, manſuetus.
Ἦμος, quum, quando: cui reſpondet τῆμος, tum.
Ἡνία & Ἡνίον, habena.
Ἡνίκα, quum, quando.
Ἧπαρ, hepar, jecur.
Ἤπειρος, ἡ, terra continens.
Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.
* Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.
Ἠρέμα, quietè.
* Ἥρως, heros, ſemideus; ab ἀρετὴ, virtus.
Ἥσσων, ἥττων, minor; uſitatius in neutro genere ἧττον.
Ἥσυχος, quietus.
* Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.
* Ἠὼς, aurora, ab ἄω, ſplendeo.
Ἦχος, ὁ, ſonus.

Θαάσσω,

Θάσσω, sedeo.

* Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia salsū.

Θάλλω, vireo, floreo.

Θάλπω, foveo.

Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.

Θαμὰ, crebro, frequenter.

Θάπτω, sepelio, inhumo.

* Θάρσος, τὸ, audacia, animi præsentia, à θέρω, calefacio.

Θεάομαι, specto.

Θαυμάζω, miror, admiror.

Θέλγω, mulceo.

* Θεὸς, ὁ καὶ ἡ, Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.

Θεωρὸς, oraculi consultor.

Θεράπων, minister, servus.

Θέρω, calefacio, medeor.

Θέρομαι, calefio, uror.

Θέρος, τὸ, æstas.

Θέω, θέσσομαι, curro.

Θοὸς, velox.

Θήγω, acuo, exacuo.

Θηλὴ papilla.

Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.

Θήπω, stupeo, admiror.

Θὴρ, ὁ, fera, bellua.

Θὴς, ητὸς, ὁ, operarius.

Θίασος, chorus mulierum Baccho aut Bonæ Deæ operantium.

Θίγω, tango, attingo.

Θὶν, vel θὶς, ὁ vel ἡ, littus, cumulus.

Θλάω, contundo, elido.

* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.

Θραύω, frango, tero.

Θνήσκω, morior, ex θνάω.

Θοίνη, epulum, convivium.

Θολὸς, sordes turbidæ.

Θόρω vel θορέω, salio, insilio.

Θράσσω & θράττω, perturbo.

Θράω, sedeo.

Θρέω, tumultuando clamo.

Θρύλλος, susurrus, rumor.

Θόρυβος, tumultus, turbæ.

Θρῆνος, luctus, planctus.

Θρᾷξ, θρῆξ Poët. Thrax.

Θρησκεία, cultus deorum, superstitio: etiam vera religio.

Θρὶξ, χὸς, ἡ, pilus, capillus.

βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.

Θριγκὸς, pinna, seu corona murorum, & quasi capillus.

Θρίον & θρῖον, ficûs folium, folium generaliter, & edulium.

Θρύπτω, frango.

Θυγάτηρ, filia.

* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.

Θύρα, janua, ostium.

Ἀθύρω, ludo, lusito.

Θύω, macto, sacrifico.

Θύω & θυώω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θώπτω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώραξ, thorax, pectus.

I

'IΑ'ομαι, medeor, sano.
'Ιαύω, commoror.
* 'Ενιαυτὸς, tempus longum; annus, qui in se volvitur.
Ἴδιος, peculiaris.
* Ἱδρὼς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἱέω, jaceo, mitto, immitto.
ἵημι, jaceo, jaculor.
ἔνεμα, infusum.
ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
ἐφετμὴ, mandatum, jussum.
'Ιὸς, missile, sagitta.
Ἶος, solus, unus.
Ἴον, viola.
'Ιάλλω, mitto.
'Ιάπτω, idem.
ἧλος, clavus.
Ἑσμὸς, examen, apum congregatio.
'Ιθὺς, rectus, directus.
'Ικμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἱκανὸς, idoneus.
Ἥκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus, vel hilaris.
* Ἴλλος, oculus, ab ἰλλεῖν, volvere.
* 'Ιλὺς, limus, lutum, ab ἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
'Ιξὸς, viscum.
'Ιοὺ, hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ καὶ ἡ, equus, equa, ab Ἵπταμαι, volo.
Ἵπταμαι, volo, as.
Πέτομαι, & πέταμαι, idem.
Ἴπτω sive ἴπω, noceo, lædo.
ἶπος, muscipula: etiam officina fullonis.
ἶπος, pressura, onus.
ἰπύω, premo.
ἰπνὸς, furnus, caminus.
Ἶς, ἰνὸς, fibra, ex quo vis.
Ἴσος vel ἶσος, æqualis, par.
Ἥμισυς, εος, υς, dimidius.
Ἵστημι, ἱστάω & ἱστάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm.
Στατὴρ, stater, pondus 4. drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στῦλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter statuo.
Ἱστὸς, οῦ, malus navis.

Ἴσχις,

Ἰσχὶς, lumbus, unde ἰσχίον, coxa.
Ἰσχὺς, robur, vires.
Ἰταλὸς, taurus, bos, vitulus.
Ἴτης, ου, temerarius, audax.
Ἴυγξ, mulier venefica.
Ἶφι, validè, fortiter.
Ἰχθὺς, piscis.
Ἴχνος, τὸ, vestigium.
Ἰχὼρ, tenuis & aquosa humiditas.

K

KΑ'Βος, mensuræ frumentaceæ genus, unde κάϐη cibus.
Καγχάζω, cachinnor, effusè rideo.
Κάδος & Κάδδος, cadus.
Καθαίρω, purgo, mundo.
Καινὸς, novus.
Καιρὸς, occasio, opportũitas.
Καῖρος, licium.
Καιρόω, stamen connecto.
Κάλαμος, calamus, arundo.
Καλάμη, stipula, culmus.
Καλέω, voco, accerso.
Κᾶλον, lignum.
Κάλαθος, calathus, quasillum.
* Καλὸς, pulcher, formosus, à καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.
* Κάλος & κάλως, ω vel ωος, rudens, funis nauticus, à χαλάω, ῶ, laxo, demitto.
Καλύπτω, tego, abscondo.
Κάλχη, flos, vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, caminus: etiam ignis.
Κάμνω, lassesco, deficio.
Κάμπτω & κνάμπτω & γνάμπτω, flecto.
* Ἄγναμπτος, non flexilis, rigidus.
Γνάθος, & γναθμὸς, ὁ, mala, maxilla.
Κανθὸς, oculi angulus, hirquus.
Κάνθων, ωνος, asinus.
Κάννη vel κάννα, vel κάνα, storea, teges, matta.
Κάπρος, aper.
Κάπτω, comedo, avidè comedo.
* Καπνὸς, fumus, à κάπω, spiro.
Κάρηνον, caput, vertex, summitas.
Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.
Κεραυνὸς, asper.
Κάρος, sopor cum gravedine.
Καρύα, nux arbor, juglans.
Καρύκη, intritum, conditura.
* Κραιπάλη, crapula, παρὰ τὸ κάρα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς,

Καρπὸς, junctura manûs cum cubito, id est, cum duobus ossibus, quorũ uni nomen est πῆχυς, alteri κερκίς.
Καρπὸς, fructus de stirpibus.
Κάρφω, sicco, arefacio.
Κάσις, frater, soror, consobrinus.
* Κακὸς, malus, à χάζω, fugio, quia mali fugiendi.
Κατὰ, adversus, in.
Καυλὸς, caulis, scapus, thyrsus.
Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.
Καρδία & κραδία, idem.
Κράτος, τὸ, robur.
Κείρω, tondeo, scindo,
Κορμὸς, truncus.
Κόρος, satietas.
Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.
* Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.
Νωχελὴς, tardus.
Κέλω, jubeo, hortor.
Κενὸς, vacuus, inanis.
Κεντέω, pungo, stimulo.
Κέραμος, terra figularis.
Κεραμεὺς, figulus.
Κέρας, cornu.
Κεράννυμι, à Κεράω, misceo.
Κεραυνὸς, fulmen.
Κέρδος, τὸ, lucrum, quæstus, dolus.
Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius.
Κέρκος, cauda.
Κέρχω, exaspero.
Κεύθω, occulto, abscondo,
Κεφαλὴ, caput.
Κέω, inusit. ex quo κεῖμαι, jaceo, situs sum.
Κέω & κείω, κεάζω, findo.
Κέω & κείω, & κάω & καίω, uro, incendo.
Κηδέω, curo, curam gero.
Κηκίω, salio, cum saltu sursum feror.
Κηλέω, mulceo, permulceo.
* Κὴρ, ἡ, sors, fatum, à κείρω, scindo.
Κηρὸς, cera.
Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κήρυξ, piscis buccinum.
Κηρύσσω, prædico.
Κῆτος, εος, τὸ, cetos, seu cetus.
Κίβδης, lutum, ut πηλός.
Κιθάρα, cithara.
* Κίνδυνος, periculum, quasi κινῶν ὀδύνας, movens dolores.
Κινέω, moveo.
Κίσσα, pica.
Κισσάω, fastidio laboro.
Κισσὸς & κιττὸς, hedera.
Κίστη, ης, cistula, capsula.
Κιχέω, & κιχάνω, & κίχημι, invenio, assequor.
Κίω, vado, eo.
Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς

κῶς, columna.
Κλαίω vel κλάω, lacrymor, fleo.
κλάδος, ramus.
Κλάω, frango, & κολέω.
κλάζω, clamo.
* Κλείω, claudo, quasi κα-λύπτω.
Κλέπτω, furor.
Κλῆρος, ὁ, fors.
Κλίνω, reclino, inclino.
Κλίμαξ, ἡ, scala, gradus.
Κλόνος, ὁ, motus, tumultus.
Κλύζω, abluo, eluo.
Κλύω, audio.
Κλέος & κλεῖος, τὸ, fama, rumor.
Κληδὼν, & κληηδὼν, idem.
Κλώθω, neo.
Κνάω, & κνέω, & κνῆμι, idem quod κόπτω, scindo.
κνήθω, scalpo, frico.
κνίζω, seco, rado.
κνύω, idem.
Κνηκὸς, ὁ, flavus, rutilus, luteus.
Κνήμη, tibia, crus.
Κόβαλος, i. πανοῦργος, κακοῦργος, στωμύλος, λάλος, ποθοστής, ἀπατεὼν, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impostor.
Κοῖλος, cavus.
Κοινὸς, communis.
Κοίρανος, princeps, dominus.
Κολάζω, punio, castigo.
Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, i. τροφὴ, cibus.
Κόλαξ, adulator, assentator.
Κολούω, amputo, trunco.
Κόλπος, sinus, gremium.
Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs aquas subeo.
Κολωνὸς, tumulus, collis.
Κομέω, curo, curam gero.
κομίζω, idem: etiam porto, fero.
κόμη, coma, compta cæsaries.
κομψὸς, scitus, elegans.
Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura quâ digitus flectitur.
Κόνις, ἡ, pulvis.
Κονέω, festino, curro.
διάκονος, Minister.
Κόπρος, ὁ καὶ ἡ, stercus, fimus.
Κόπτω, scindo, seco.
Κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.
Κορέω, verro, purgo.
κόρος, puer, juvenculus, & novellum germen.
κορίζομαι, blandior.
Κόρος vel κορὸς, niger.
κόραξ, corvus.
Κόρυς, υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine alauda.
Κορύνη, clava.

Κορυφὴ, vertex.

*Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est ἐπιμελοῦμαι, curo.

* Κότος, ira vetus, à κεῖται, quia mente reposita.

Κοτύλη, vas cavum, cavitas.

Κοῦφος, levis.

Κράδη, ramus ficulnus.

* Κραίνω, & κραιαίνω, impero, efficio, perficio, secundum Etymolog. à κάρα.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine seu radio pulso.

Κρεμάω, suspendo.

Κρημνὸς, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κρίζω, strideo.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

Κρηπὶς, ἡ, basis, fundamentum.

Κρίνω, secerno, iudico.

Κριὸς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, subtegmen.

κροκὶς, ἡ, idem: etiam floccus, seu filum in veste prominens.

κροκάλη, calculus litoralis.

Κρόκος, vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρούω, pulso.

κρότος, pulsus.

κρόταφος, tempus, *the temples of the head.*

κρουνὸς, scatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abscondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, comparo.

κτῆνος, τὸ, jumentum.

Κτεὶς, ενὸς, pecten, pubes.

Κτίζω, condo, creo, fabrico.

Κτῶ, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος sive κυανὸς color cæruleus, seu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, navem rego.

Κύβος, tessera.

* Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει δέος, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κύω, uterum gesto, osculor.

Κυκάω, misceo.

κῦμα, fluctus.

Κυλέω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circulus.

Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.

Κύμβος, cavus recessus: unde κύμβη, cymba.

Κύπτω, pronus sum, demitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

Κῦφος,

Κῦφος, gibbus, vas concavum.
Κυρτὸς, curvus, gibbosus.
* Κῦρος, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύριος.
Κύρω, incido.
κυρῶ, contingo, & sum.
Κυσὸς, ὖ, πυγὴ, αἰδοῖον.
Κύτος, εος, τὸ, omne quod cavum est.
* Κύων, νὸς, ὁ καὶ ἡ, canis, à κύω, quia amat dominum.
Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.
Κῶλον, membrũ, specialiter pes.
Κωλύω, impedio.
Κῶμα, somnus profundus.
* Κῶμος, compotatio convivalis, ex qua incidit aliquis in κῶμα.
* Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.
Κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina : unde comœdia.
* Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.
Κῶνος, conus, turbo, meta.
Κώπη, remus.
Κώρυκος, pera, saccus coriaceus.
Κῶς, ovinum vellus.
Κωτίλλω, fabulor, garrio.
Κωφὸς, surdus.

Λ

ΛΑ, auget in compositione.
Λᾶας, lapis, saxum.
* Λάβρος, nimium vorax, quasi λίαν βορός.
Λαγαρὸς, laxus, gracilis.
Λάγνης & λάγνος, libidinosus, lascivus.
Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω inusitat.
Λάχος, εος, sors.
* Λαγωὸς, lepus, à λα & ὖς, i. longis auribus.
Λάζομαι, prehendo, arripio.
λάζυμαι, idem.
λάζω autem injurius sum, ex quo fortè Latinè, Lascivus.
Λαικάζω, decipio, & scortor.
Λαιμὸς, guttur, gula.
Λάκκος, fossa, fovea.
Λαλέω, loquor.
Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.
Λάμπω, luceo, splendeo.
Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.
* Λὰξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω, F. verbi λήγω, desino.
* Λαὸς, turba, populus, à λᾶας, lapis.
Λάπτω, lambendo bibo.
Λαπάζω, evacuo.
Λαφύσσω, avidè deglutio.

Εἰλα.

Εἰλαπίνη, epulum, convivium opiparums compotatio.
Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.
Λάτρις, ὁ καὶ ἡ, servus, serva; famulus, famula, ancilla.
Λαύω, fruor, pro quo ἀπολαύω, à, λάω. unde λαιμός
Λαχαίνω, fodio.
Λάχανον, olus.
Λάχνη, lanugo, pili molles.
Λέγω, lego, colligo, deligo, numero, percenseo.
λέγομαι etiam differo, loquor.
λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.
Λεία, præda, corpora quæ capta sunt.
Ληΐζω, prædor.
Λεῖον, λήϊον seu λαῖον, seges, triticeæ fruges.
Λείβω, libo, i. σπένδω.
Εἴβω, idem.
λέβης, lebes.
λειμῶν, ῶνος, pratum, locus irriguus, εἰς ὃν ὕδωρ λείβεται.
λίβω, idem quod λείβω.
λὶψ, petra, unde aqua stillat.
Λεῖος, lævis.
Λείπω, linquo.
* Νωλεμὴς, à νὼ, privativa partic. & λείπω, indesinens, assiduus.
Λείχω, lambo, lingo.
λιχανὸς, index digitus quòd eum in obsonia immissum lingimus.
Λέπω, decortico.
λεπτὸς, tenuis.
λεπρὸς, scaber, asper.
Λέσχη, sermocinatio, confabulatio.
Λευγαλέος, perniciosus, difficilis, gravis: etiam malus.
Λεύσσω, Poët. video, aspicio.
λευκὸς, albus, candidus.
Λέχος, ε(ο)ς, τὸ, lectus.
Λέων, οντος, leo.
Λήγω, cesso, desino.
Λῆδος, εος, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.
Λήθω, lateo.
* Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα, perpetravit, id est, non oblivîscenda: etiam furia, diabolus.
λανθάνω, idem quod λήθω.
λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius oblivîscor.
Λήϊτος, i. δημόσιος, publicus.
Ληκέω, sono, plaudo.
* Λῆμα, præsens seu virilis animus, à λῶ, volo.
* Λῆμμα, quod accipitur, assumptum, à λαμβάνω.
Λήμη, gramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Λ*η*νὸς, lacus torcularii preli.
Λῆν@, ,ε@, τὸ, lana.
* Λῆρ@ vel λῆρει, nugæ, ineptiæ, à λα & ἐρῶ, i. valde dico.
Λιάζω, agito, jacto, turbo.
Λίαν & λίην, valde, admodum.
* Λιμὴν, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, stagnum, palus.
Λίγγω, strideo, seu strido.
Λιγὺς, stridulus, jucundus, dulcis.
Λικμὸς, ventilabrum.
Λίθ@, lapis.
* Λιμὸς, fames, esuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ Dor.
Λίνον, linum.
Λίπ@, τὸ, pinguedo, adeps.
Λῖς, ὁ, leo, accusat. λῖν, leonem.
Λίσσομαι, supplico, precor. λιτὴ, supplicatio.
Λιτὸς, simplex, nudus, vilis, tenuis, non exquisitè elaboratus.
Λόγχη, i. λῆξις, μερὶς, sors, portio: etiam lancea.
Λοίδορ@, conviciator, maledicus.
* Λοιμὸς, pestis, à λείπομαι, deficio.
Λοίσθιος & λοῖσθος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorsum in anteriora inclinant.
Λέω, lavo.
* Λόφ@, cervix in jumentis, seu ea pars colli cui jugum imponitur, à λέπω.
Λωφάω, respiro, interquiesco.
Λόχος, cohors: etiam insidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimiùm humidus, difficilis, funestus, tristis, exitiosus.
Λύζω, singultio, singulto.
Λύθρον, cruor, pulverulentus sanguis, pulvis sanguine mixtus.
Λύκ@, lupus.
* Λῦμα, purgamentum, sordes: quasi λεῦμα, ex λέομαι, lavor.
Λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, molestia, à λύω, quia solvit corpus.
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia dissolvit rationem.
Λύχν@, lucerna, lumen.
Λύω, solvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
*Αλυσις, εως, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λώϊςος & λῷς@,optimus, à λῶ, λῇς, λῇ, volo.

M

MAζὸς, mamma.
Μαςὸς, Doricè, idem: etiam lævis, glaber, depilis.
μαςδίω, quæro,vestigo; ut pueri mammam.
* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.
μάνης, ου, servus, famulus.
* μάκαρ, beatus, quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.
Μάλα, valde, multúm.
Μαλάσσω, mollio.
Μάλθα, cera emollita.
* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.
Μανθάνω, disco.
Μάντις, vates, divinus.
Μαραίνω, marcescere facio.
Μάργ@, ὁ, insanus, stolidus.
Μαρμαίρω, resplendeo.
Μάρπτω, capio, corripio.
Μασάομαι, mando, manduco.
Μάσσω, pinso; etiam abstergo.
Μαγδὶς, pistor.
Μάζα, maza, panis genus.
Μάγειρ@, coquus.
Μάςιξ, ἡ, flagrum, scutica.
Μάτlw, frustra, in vanum.
Μαχάλη, axilla, ala, armus.
Μάχη, pugna, prælium.
Μάχλ@, libidinosus, lascivus.
Μάω, vehementer cupio, quæro.
μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.
μήτηρ, mater.
* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα, canens.
* Μετέωρ@, sublimis, à μετὰ ἀείρω.
Μεγαίρω, invideo.
Μέγαρον, domus.
Μέγας, magnus.
Μέδω, impero.
Μέθυ, vinum, temetum.
Μειδιάω, vel έω, rideo, subrideo.
Μεῖον, minus.
Μείρω, divido, partior.
μόρ@, portio, fatum.
μοῖρα, pars, sors, conditio.
μέρ@, ε@, τὸ, pars.
μέτρον, modus, mensura.
μέριμνα, cura, sollicitudo.
μερμαίρω & μερμέρω,curo, anxiè, curiosè cogito.
μέρδω,privo; & intueor,obtueor.
Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.
Μέλαθρον, domus.
Μέλας, niger, ater.
Μέλδω, liquefacio, consumo.

Μελεδαίνω, ἐπιμέλομαι, curo.
Μέλει, imperson. curæ est.
Ἀμέλει, adverb. atqui, certè, ne cures.
Μελία & μελίη, fraxinus arbor.
Μέλι mel.
Μελίσσω, mellitum reddo.
μέλισσα, apis.
Μέλλω, futurus sum.
Μέλος, τὸ, membrum : etiam carmen.
Μέλπω, canto, ludo.
Μέμφομαι, cō queror, accuso.
Μὲν, quidem.
Μένω, maneo, permaneo.
Μένος, εος, τὸ, animi ardor quidam, seu impetus: etiam robur.
Μενεαίνω, cupio vehemēter.
Μέσος, medius.
Μεστὸς, plenus, refertus.
Μετὰ, cum, unà cum, post.
Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.
Μεταξὺ, inter, in medio.
Μέχρι vel μέχρις, usque ad.
Μὴ, ne, nec, non, nequaquam.
Μῆκος, τὸ, longitudo.
Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium.
Μηλέα, malus, arbor : μῆλον, malum, pomum.
Μῆλον, ovis, pecus.
* Μὴν, νὸς, ὁ, mensis, à μήνη, luna.
Μήνη, luna.
* Μῆνις, ira permanens, à μένω, maneo.
Μηνύω, indico, significo.
Μηρὸς, femur, femen.
Μηρύω, revolvo, rumino.
Μῆτις, ιδος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.
Μηχανὴ, artificium.
Μιαίνω, inquino, contamino.
Μίγω, inusit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus, μιγνύω, & μίγνυμι, misceo.
Μίγα, mixtim.
Μικρὸς, parvus.
Μιμέομαι, imitor.
Μινύθω, minuo.
Μιστύλλω, in minutas partes seco.
Μισθὸς, merces.
Μίσος, εος, τὸ, odium.
Μίτος, licium.
Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriā reduco.
Μόγις, vix, ægré.
μόγος, labor, ærumna.
Μοιχὸς, mœchus, adulter.
Μολέω, venio, advenio.
μολίσκω, idem.
Μόλιβδος, plumbum.
Μόλις, vix, idem quod μόγις.
Μολύνω, polluo, contamino.
Μόνος, solus, unus, unicus.
Μορμὼ, οῦς, mulier horrendâ facie,

facie, ut strix fuisse dicitur: & sumitur pro larva & terriculo.

Μόρφη, forma.

μορφνὸς, obscurus, tenebrosus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, molestia.

Μυδάω, humore putresco.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, consilium; à μυέω, doceo.

Μυῖα, musca.

Μυκάομαι, mugeo.

Μυκὸς & μύδος, surdus.

Μύλη, mola.

Μυλλὸν, i. κυλλὸν, curvum.

Μύριοι, decies mille; μυρίοι, infiniti.

Μῦρμος & μύρμηξ, formica.

Μύρομαι fleo, lamentor.

Μῦς, υὸς, mus.

μύστρον & μυστίλη, panis excavatus, buccea panis cava.

Μυχὸς, penetrale, recessus.

Μύζω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto, qualis est gementium: etiam sugo.

μυκτὴρ, naris.

μυτὶς, ίδος, nasus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μῦσος, scelus, ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ instituo, præsertim eâ quæ ad res sacras pertinet.

Μυστήριον, sacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum, à μολ[...]

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehensio.

Μῶν, num, numquid, utrùm.

* Μωρὸς, & Atticè Μῶρος, stultus, fatuus, quasi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

NAὶ, næ, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάκη, ης, & νάκος, εος, vellus.

* Ναὸς, templum, à ναίω, quasi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo piscis.

ναρκάω, torpeo.

Ναύω, flo, mano.

* Ναῦς, αὸς, navis, à νέω, no.

* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & εἴκω.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, irascor.

Νέμω, tribuo, distribuo: etiam possideo; & pasco, administro.

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, distributio, pastus.
*Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus & pascuus, nemus.
*Νέος, novus, à νέω, venio.
νέον, nuper.
νεάζω, juvenesco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νεύω, nuo, annuo.
* Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ & φάος.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νέω & νοςῶ, eo, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω, & νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
* Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
* Νῆςις, jejunus, ex νὴ & σῖτος.
Νήφω, sobrius sum.
* Νικάω, vinco, supero, à νὴ & εἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίφω, ningo.
Νόθος, nothus, spurius.
* Νόος, ὗς, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius.
Νόσος, ἡ, morbus.
Νοςέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & Νόσφιν, seorsim.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, sponsa, nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox, à νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυςάζω, dormito, propriè dormito capite nutans.
* Νωθὴς, έος, tardus, à νὼ privat. & θέω.
Νωμάω, moveo, agito, verso; interdum etiam vibro.
Νῶκαρ, torpor.
Νῶτος, dorsum, νῶτα in plurali.

Ξ

ΞΑίνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quasi ἄνθος.
Ξένος, peregrinus, hospes.
* Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes, & piscis.
Ξιφίζω, manu in altum sublatâ fulto.
Ξυθὸς, idem quod Ξανθὸς, flavus,

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.

Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticé.

O

Oαρ, ἡ, idem quod ὄαρ, uxor, conjux: unde ὀαρίζω, colloquor, confabulor.

*Ὄγκος, tumor, & moles: & magnitudo, amplitudo.

*Ὄγκη, angulus, seu uncus.

*Ὁδὸς, ἡ, via.

* Ὀδοὺς, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.

* Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.

Ὀδύρομαι, ploro, gemo.

*Ὄζος, nodus, ramus arboris.

*Ὄζω, oleo.

*Ὄθη, cura, ratio.

Ὀθέω, & Ὀθάζω, curo.

Οἷ, adverb. quo, ubi.

ὅπη, idem.

Οἴγω, οἰγνύω, aperio.

Ὀϊζὺς, ἡ, ærumna, miseria.

οἶτος, idem, ab οἶ, hei.

Οἰδέω, vel οἰδάω, tumeo.

Οἶκος, domus.

*Ἀπροικος, dotis expers, indotata.

Οἶκτος, misericordia.

Οἶμος, via, semita.

Οἰμώζω, ploro, ejulo.

* Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.

Οἷος, qualis: & οἶος, solus.

*Ὄκεις, idem quod ἄκεις, cacumen.

Οἶς, οἰὸς, & ὄϊς, ὄϊος, ovis.

Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.

Οἰστράω, & οἰστρέω, œstro agitor.

Οἴχομαι, abeo, proficiscor.

Οἴω, & ὀΐω, existimo, puto, opinor.

Οἰωνὸς, avis; propriè de majoribus & carnivoris.

Ὀκλάζω, in genua procumbo.

*Ὄκνος, pigritia.

* Ὄλβος, beatitudo & opes: quasi ὅλος βίος, integra vita.

Ὀλίγος, paucus.

*Ὄλισθος, lapsus.

*Ὄλλυμι, sive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.

Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.

*Ὅλος, totus.

οὖλος, sanus, & crispus; item noxius.

* Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὀλοῶς φύρομαι.

* Ὄλυμπος, Olympus, mons Thessaliæ; sumitur & pro cœlo, quasi ὁλόλαμπρος, totus lucidus.

Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.

* Ὄμβρος, imber, pluvia, quasi

quasi ὁμόῤῥοος, simul defluens.

*Ὅμηρος, obses, & ὅμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν, significante, ἀκολουθεῖν.

Ὅμηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni, Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

Ὄμνυμι & ὀμνύω, juro; ex ὀμόω, ῶ, inusit. Fut. ὀμόσω.

Ὁμὸς, similis, & idem.

Ὅμιλος, cœtus, multitudo.

Ὀμφαλὸς, umbilicus.

Ὄμφαξ, ὁ καὶ ἡ, uva acerba.

Ὄναρ, somnium, insomnium.

Ὄνημι, juvo, prosum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

Ὄνος, asinus.

Ὄνομα, nomen.

Ὄνυξ, unguis, úngula.

Ὀξὺς, acutus.

ὀξὺ, mucro, acumen.

ὄξος, τὸ, acetum.

Ὀπάζω, persequor, præbeo.

Ὀπηδάω, & ὀπηδέω, comitor.

*Ὄπις, ultio, vindicta, quâ Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω, vel ἕπομαι.

ὄπιθεν, à tergo.

Ὅπλον, ὅπλα, arma.

ὁπλότερος, junior.

Ὀπὸς, succus, humor.

Ὁπότε, quando: ὅπου, ubi.

Ὀπτάω, torreo, asso.

Ὄπτω, video, aspicio.

ὤψ, ὠπὸς, oculus, aspectus, vultus.

* Ὀφθαλμὸς, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θάλαμος, cubiculum visus.

Ὀπυίω, conjugem habeo.

Ὀπώρα, autumnus.

Ὁράω, video, cerno.

* Ὀργὴ, ira, ab ὀρέγω.

ὀργάω, impatienter appeto.

ὄργια, sacra Liberi.

Ὀρέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.

ὀρέγομαι, appeto.

Ὀρθὸς, rectus, porrectus.

Ὄρθρος, tempus matutinum.

Ὁρμὴ, impetus.

Ὄρνις, θος, ὁ & ἡ, avis, ales.

Ὄρος, τὸ, mons.

Ὅρος, ὁ, terminus, limes.

Ὀῤῥὸς, serum lactis.

ὄῤῥος, pars corporis.

Ὀρταλὶς, pullastra, gallina.

Ὀρύσσω, fodio.

Ὀρφανὸς, orbus, pupillus.

*Ὄρφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

Ὀρχέομαι, salto, tripudio.

Ὄρχις, testiculus, testis.

Ὄρω, (ex quo Latinè orior) excito, concito.

Ὄτλος, ærumna, labor.

Οὖρος, ventus secundus: etiam custos, inspector.

ὄρος, alveus.
῞Ος, qui, ῞Οστις, quicunq;.
οὗ, ubi, ὅτε, quando.
῞Οσιος, ſanctus, juſtus.
᾿Οστέον, ὀστοῦν, os.
῎Οστρακον, teſta.
῎Οσσα, vox.
* ᾿Οσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & ἐυφραίνομαι, quâ voce includitur etiam vox ῥὶν, naris.
᾿Οτρύνω, incito, adhortor.
᾿Ου, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, non.
Οὖθαρ, τὸ, uber, propriè in belluis.
Οὐρὰ, cauda.
* Οὐρανὸς, cœlum, quaſi ὁρανὸς, quod ſit viſui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ὠτὸς, auris.
οὖας, ατος, τὸ, idem.
Οὐτάω, vulnero, ictum infero
Οὗτος, hic.
᾿Οφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem: alias augeo, adaugeo, amplifico.
῎Οφις, ſerpens, anguis.
᾿Οφρὺς, ύος, ἡ, ſupercilium.
῎Οφρα, i. ἵνα, ὅπως, ut, quo.
᾿Οχετὸς, canalis, aquæductus.
᾿Οχεύω, admiſſarium admitto, quum de femineo ſexu dicitur.
῎Οχλος, turba, multitudo hominum.

ὀχλεύω & ὀχλέω, moveo.
῎Οχος, currus, vehiculum.
*῎Οψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
῎Οσσα, vox, fama.
᾿Οψὲ, ſerò, longo pòſt tempore.
῎Οψον, obſonium, omne id quo, præter panem, veſcimur.

Π

ΠΑῖς, δὸς, & πάϊς, άϊδος, ὁ καὶ ἡ, puer, vel puella.
* Παίζω, à παῖς, jocor, ludo.
Παίω, percutio, pulſo.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rurſus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, a, ab, apud, ad.
παρὲξ, παρὲκ, extra, foris.
Παράδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ καὶ ἡ, virgo.
Πάρος, adverb. Poet. antè, priús: idem quod πρὶν vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, inſpergo, conſpergo.
Πάσχω, quod ſumit ſua tempora à πένθομαι, patior, & ago, facio: etiam, accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.
Πα

Παταγέω, cum strepitu palpito, vehementer palpito.

* Πατὴρ, pater, senex, quasi παῖδας τηρῶν, i. servans pueros.

πατρωὸς, vitricus; πατρῷος, paternus.

Παῦρος, Poet. idem quod ὀλίγος, paucus.

Παύω, finem impono, desistere facio.

Παχὺς, crassus.

Πάω, possideo, acquiro.

Πέδη, pedica, compedes.

* Πέδον, solum, terra, à πᾶς, ποδὸς, pes.

Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

Πείθω, persuadeo.

Πίστις, fides.

Πείκω, pecto, carmino.

Πόκος, vellus.

Πεῖνα, fames, esuritio.

Πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.

Πείρω, transadigo, transfigo: & transeo, pertranseo.

πόρος, transitus, trajectus.

Ἀπορέω, ῶ, ad angustias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæsito; vel simpliciter hæsito, dubius animi sum.

Πορίζω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.

ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμὸς, fretum, sinus maris in angustias coarctati, quod facilè trajici potest.

Πέλας, propè, ut πλησίον, ἄγχι.

Πελάω & πελάζω, propinquo

* Πέλαγος, pelagus, à πέλας, & γῆς.

Ἄπλατος & Ἄπλητος, immensus, inaccessus.

Πέλεκυς, securis, bipennis.

Πελὸς, niger, fuscus.

Πέλτη, scutum brevius.

Πέλω & πέλομαι, Poët. sum.

Πέλωρ, ωρος, monstrum immane.

πελώριος, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

Πομπὴ, missio, deductio.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.

Πενέω, sum pauper, inops.

Πενία, πενίη, paupertas.

Πένθος, τὸ, luctus, mœror.

Πένω, πένομαι, studiosè aliquid facio.

Πόνος, labor, studium.

Πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è subtili stamine, cæteris vestibus superinjici solitum.

Πέπτω, coquo.

Πέρας,

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo; etiam vendo.
Πέρδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vasto.
Περὶ, de, propter, circa.
Περισσὸς, nimius.
Πέρκος, & περκνὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπερος, quasi πέρφορος, seu à περιφέρεσθαι, levis, temerarius, inanis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πεταννύω, πετάννυμι, pando, explico: πετάζω etiam tendo.
Πέταυρον, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήσσω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
Πάγος, collis, tumulus.
Πάγος, fixus, firmus.
Πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πηγὴ, fons, scatebra.
Πίδαξ, idem.
Πηλακισμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρεις.

Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πῆμα, damnum, exitium à πήθω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πήνη, idem: etiam pannus.
Πήρα & πήρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus, κερκίς.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πῖαρ, seu λίπος, pinguedo, seu pingue.
Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.
Πίνος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
Πιπίσκω & ποτίζω, potum prabeo.
Ποτὸς, potulentus.
Πότος, potatio, convivium.
Ποτὸν, aqua potui apta.
Πίπτω, cado, labor.
Πεσσὸς sive πεττὸς, calculus, scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, pix.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus arbor, quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agito.

Πλά-

Πλάγι@, obliquus, transversus.
Πλάνη, error, erratio.
Πλάξ, ακὸς, tabula ex lapide.
Πλάσσω, fingo.
Πλατὺς, έ@, ὁ, latus.
Πλέκω, plico, plecto, necto.
Πλέ@ & πλεῖ@, plenus.
Πλευρὰ, latus, & πλευραὶ, costæ.
Πλέω, πλεύσω, navigo.
Πλήθω, impleo, repleo.
Πίμπλημι, idem.
Πλήρης, ε@, plenus.
Πλὴν, præterquam
Πλημμελὴς, έ@, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.
Πλήσσω, percutio, ferio.
Πλίνθ@, ἡ, later.
Πλίσσω, sive Πλίσσομαι, gradior.
* Πλῦτ@, divitiæ, quasi πολύετ@, i. multis annis opes collectæ.
Πλυνῶ, lavo, de vestimentis; ut λέω, de corpore.
Πνέω, flo, spiro, respiro.
Πνίγω, suffoco, strangulo.
* Πόθ@, desiderium, à πείθω.
Πόα & ποίη, herba.
Ποιέω, facio, efficio, ago.
Ποικίλ@, varius.
* Ποιμὴν, pastor, propriè ovium, upilio; etiam dux, imperator; & generaliter quilibet curator: quasi in ποίῃ μένων.
Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.
Ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.
Ποῖ@, ποία, ποῖον, qualis & quale: interdum etiam quis.
οἷ@, qualis.
Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.
* Πόλεμ@, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.
Πολέω, verto, verso.
Πόλτ@, puls, pulmentum.
Πολιὸς, canus.
* Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.
Πολὺς, multus, numerosus.
* Πόντ@, pontus, mare, à πόν@, labor.
Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.
Πόποι, Dii, Papæ.
Πόρτις, vitulus, juvencus.
* Ποσειδῶν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.
Πόσθη, ἀκροπόσθιον, præputium.

Πόσ@,

Πόσ☉, quantus.
ὅσ☉, quantus.
τόσ☉, tantus.
* Ποταμὸς, fluvius, flumen, à ποτὸς, quod potabilem præbeat aquam.
* Πότμος, id est, μόρ☉, sors, fatum, à πέτω, cado.
Πότερ☉, uter.
Πότνιος, venerandus, augustus, à πέτω, cado.
Πὺς, ποδὸς, pes.
Πρᾶος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, stipes, stips.
Πρέπω, decorus sum, conspicuus sum, & excello.
Πρέσβυς, εως, ὁ, legatus.
Πρέσβυς, υος, ὁ, senex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρηνὴς, έος, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ἀγοράζω & ὠνῦμαι.
Πρὶν, priùs, anté.
Πρίω seu Πρίζω, serro, serrâ seco, vel findo, frendere dentibus.
Πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Προΐσσω, porrectâ manu præbeo, ex ἴσσω, præbeo.
προῖξ, ἡ, donum, dos.
Πρὸς, à, ab, prope, ad.
Πρόφασις, causa, occasio.
Πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis.
Πρύτανις, rector, administrator.
Πρωΐ, mane.
πρωΐ, idem.
Πρώρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, sternuo, sternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
* Πτερὸν, ala, à πέτομαι, volo, as.
πτέρυξ, γος, ἡ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτοέομαι, idem.
πτὼξ, ωκὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, tundo, decortico, pinso.
Πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πὺξ, pugnó.
Πυγμὴ, pugnus; etiam mensura sex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμαῖος, æquans seu explens πυγμὴν.
πύκα, idem quod πυκνῶς, densè, spissè: etiam prudenter.
Πτύω, spuo, excreo.
Πυγὴ, nates, pyga.
Πύθω, putrefacio.
Πυθὼ, ῦς, & πυθῶν, ῶνος, urb

urbs Phocidis, quæ & Delphi appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα aditus in domum. Latine Foris, seu Fores, Janua, Ostium, in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι, & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, rescisco, interrogo, quæro.

Πεῦσις, εος, ἡ, interrogatio. πύσεις, nuncii sermones.

πύστις, εος, ἡ, auditio, fama.

Πύος, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πύον, pus. πύελος, locus ubi lavatur, Balneatoria vasa.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυρεῖον & πυρεῖον, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

πυρά, rogus.

πυῤῥὸς, rufus, rutilus.

δίπυρος, qui secundò assatur.

πύργος, turris.

Πυρὴν, ῆνος, ὁ, nucleus, vel quod in pomo ligneum osseūve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύρηνον, instrumentum Chirurgicum; id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ καὶ ἡ, pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut πένθος: etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodο, qua via? ὅπως, ut.

P

*PA'Βδος, & ῥαβδὸς, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ρᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

Ραίω, profligo, perdo.

Ραπὶς, ίδος, ἡ, virga, & fortè ensis.

Ράπτω, suo, sarcino.

Ράχις, εος, ἡ, spina dorsi.

Ράχεις, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ραχία,

Ραχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.
Ῥέγχω vel ῥέγκω, sterto: factum per Onomatopœiam.
Ῥέζω, facio, etiam sacrifico.
Ῥέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.
Ῥέμβη, vagatio, erratio.
Ῥέπω, vergo, propendeo; propriè de statera.
Ῥόπαλον, clava.
Ῥέω, fluo, etiam fundo.
Ῥεῦμα, fluentum.
Ῥαίνω & ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.
Ῥαθάμιγξ, gutta.
Ῥόθος, undarum sonitus.
Ῥὶν, ινὸς, & ῥὶς, ἡ, nasus.
Ῥινὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, pellis, corium.
Βρότος, mortalis.
Βρότος, sanies.
Ῥίζα, ης, radix.
Ῥὴν, ηνὸς, ὁ, ovis.
Ῥῖγος, ους, τὸ, rigor, frigus vehemens.
Ῥίνη, ης, lima.
Ῥίπτω, projicio, præcipito.
Ῥόδον, rosa, Æol. Βρόδον.
Ῥοῖζος & ῥοῖβδος, stridor: *Rushing of waters.*
Ῥάζω, & ῥοίζω, latro.
Ῥούσιος, coccineus & flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, russeus sive russatus.
Ῥοφέω & ῥοφάω, sorbeo.
Ῥυθμὸς, numerus.
Ῥύπος, ὁ, sordes.
Ῥύπτω, sordes eluo.
Ῥώω, confirmo.
Ῥώμη, robur.
Ἔρρωμαι, valeo.
Ῥὼψ, ωπὸς, virgultum.
Ῥῶπος, merces parvi momenti.

Σ

ΣΑ'λος, salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλός.
Σάλπιγξ, ἡ, tuba, buccina.
Σάρξ, caro.
Σάττω, onero, onus impono.
Σαφὴς, manifestus, perspicuus.
Σβέννυμι seu σβεννύω, extinguo, comprimo.
Σέβω, veneror, adoro, colo.
* Σειρὰ, catena, aut funis, restis: etiam linea de progenie; & obex forium, ex εἴρω.
Σειρῶ, σειρόω & σειραίνω, & σειριάνω, desicco, arefacio; unde σείριος, Sirius stella, canicula.
Σείω, concutio, quasso, agito.

σείω,

σείω, ex quo σεύω, cieo.
σήθω, excutio, cribro.
σαίνω, caudam quatio.
σόω, ex quo Doricum ἀπέσσουα, unde illud, ἔῤῥει τὰ καλά, Μίνδαρος ἀπέσσυε, id est, ἀπῆλθε, τέθνηκε, periêre honesta, Mindarus interiit.
σαίρω, scopis purgo, verro.
Σηκὸς, stabulum, receptaculum.
Σῆμα, signum, nota, vexillum, sepulchrum. Ἄσημος, non signatus, ignobilis.
Σήπω, putrefacio.
Σῆρες, Seres populus, vel vermiculi qui nent sericum.
* Σῆτες, Dor. Σᾶτες, Atticè Τῆτες, hoc anno, quasi τῷ ἔτει.
Σὴς, τὸς, tinea.
Σθένω, valeo, possum.
Σιγάω, taceo, sileo.
* Σίδηρος, ferrum, à σίζω, strideo.
Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, saliva.
Σίζω, strideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.
Σίκυος, vel σικυὸς, ὁ, cucumis.
σικύα, cucurbita.
Σκιμαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.
Σκολιὸς, tortuosus, obliquus.
Σιμὸς, simus, qui pressis est naribus.
Σίνω, noceo, lædo.
* Σίνηπι, παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὦπας, i. quod lædat oculos, sinapi.
Σῖτος, frumentum, cibus.
Σιωπάω, sileo, taceo.
Σκάζω, claudico, ex σκάω.
σκαιὸς, lævus, sinister.
σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, distortus.
σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere: etiam lignum incurvum, quo tendicula seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal ipsam decipulam in se subitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω, salio, tripudio.
σκαρίζω, idem.
Σκάλλω, fodio, & dirumpo, findo.
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.
Σκεδάω, dissipo, dispergo.
Σκέλλω, exsicco, arefacio, ex σκλέω & σκλῆμι, inusit.
Σκέλος, crus.
Σκέπτομαι, circumspicio, despicio,

spicio, perpendo, visito.

Σκοπὸς, signum ad quod tela dirigunt sagittarii, scopus.

Σκέπτω, tego, operio.

Σκεῦος, εος, τὸ, vas, etiam instrumentum.

σκευάζω, instruo, orno.

Σκηνὴ, tabernaculum, tentorium; domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut simili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo; etiam prætexo, aliquâ ratione nitens; & fingo, simulo; etiam cado, decido, irruo: hinc σκηπτὸς, fulmen, quod in terram impetu violento illisum decumbit; illinc σκῆπτρον, baculus, sceptrum.

Σκιά, umbra.

Σκιρτάω, salto, exulto, subsilio.

Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σαυρὸς & χάραξ.

* Σκόρπιος, scorpius, à σκορπίζω, dispergo.

Σκότος ου, ὁ, vel τὸ, εος, tenebræ, caligo; sæpe de tenebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito.

Σκυθρωπάζω, sum vultu tetrico & mœsto, molestia vultu simulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, propriè canis.

Σκύμνος, catulus leonis.

Σκῦτος, τὸ, corium, pellis; etiam loreus funis, scutica.

Σκώληξ, ὁ, vermis.

Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliquem dicteriis.

Σμάω, sive σμέω, abstergo.

Σμίλη, scalper, seu scalprum scalper incisorius.

Σμιλεύω, scalpello amputo.

Σμύχω, attero, absumo, corrumpo, etiam uro.

σμυγερὸς, ærumnosus.

Σορὸς, ἡ, loculus, conditorium.

Σοφὸς, ὁ, sapiens, prudens.

Σπάθη, rudes seu rudicula gladius, ensis.

Σπανὸς, & σπάνιος, rarus.

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte distentus sum.

Σπάρτος, sive σπάρτον, spartum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio; in corpore humano quod convulsum est.

Σπεῖρα, spira, ἕλιξ, linea flexuosa orbes faciens in sese non redeuntes.

Σπει

Σπείρω, semino, sero.
Σπένδω, libo, sacrifico.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, festino.
σπουδὴ, festinatio, studium.
Σπῖλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viscera, præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, iecur, & similia, quæ in cæsis victimis aruspices considerabãt.
Σπλὴν, ηνὸς, splen, lien.
Σπόγγος, spongia.
Σποδὸς, ἡ, cinis.
Σπόνδυλος, spondylus, vertebra; sunt 24. ossa quibus tota ἡ ῥάχις constructa est.
Στάζω, stillo.
σάγμα, gutta.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa.
Στάχυς, υος, spica.
Στέαρ, τὸ, sebum sive sevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, sterilis, quæ non parit; carina navis; & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado, propriè ordine.
σοχάζομαι, collimo, & rectà ad scopum tendo: rationem habeo, & conjicio.
Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, caudex; etiam stirps.
σελεχόω, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam instruo, paro, & orno, exorno; propriè de corporis cultu.
Στενὸς, angustus, arctus.
σένω, gemo, suspiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, solidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orbo.
* Στέρνον, pectus, à σερεὸς.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηρίζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, stigmata inuro.
Στίλϐω, splendeo, luceo.
Στλεγγὶς, ίδος, strigil.
σλεγγίζω, strigili rado, seu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέτομα, scindo.
σόμαχος, stomachus.
Στορέω, sterno, solo æquo.
Στράγξ, γγὸς, gutta, seu stilla.
* Στρατὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, exercitus, à σεῤῥῶς ἵσασθαι, i. e. firmiter sto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
σρεϐλὸς, tortus.
σρέπτω, torqueo, verto.

στραγγὸς, obliquus: idem quod σκολιός.

Στρηνὴς, έος, asper: item acutus. At στρῆνος, luxus, fastus, deliciæ; unde στρηνιάω, lascivio.

* Στρουθὸς, passer, passerculus, ἀπὸ τῆ μετ᾽ οἴστρου θεῖν, viz. ad venerem; Avis est admodum veneri dedita: etiam ὄσπριον, leguminis species.

Στύραξ, ακος, cuspis teli: etiam arbor.

Στυγέω, F. στύξω, à στύγω, odio prosequor, odi.

Στυφελὸς, durus, asper.

στύπη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκῆ, ficus arbor.

Σῦκον, ficus fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Σὺν, Atticè Ξὺν, cū, unà cum.

Συρίσσω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σῦς, υὸς, ὁ vel ἡ, sus, porcus.

ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὕνις sive ὕννις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκος, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφὴν, ηνὸς, cuneus.

Σφὴξ, vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ῖδος, signum, sigillum.

Σφριγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, salio, pulso, eâ significatione qua arterias pulsare dicimus: & mico, palpito.

Σφῦρα, malleus, piscis marinus.

Σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, scarifico, scalpro aperio seu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem: etiam transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλιος, miser, scelestus, sævus.

Σχίζω, findo scindo, disseco.

Σχῖνος, ἡ, lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖνος, juncus, funis ex junco plexus; mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆνος, canalis, tubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς, sepulchrū animæ.

Σῶς, salvus, incolumis, sospes.

Σώω, servo, & concito.

Σῶκος,

Σῶνος, Mercurii epithetum, ex σάοικ☉, i. σώζων τοὺς οἴκους.

T

TAλάω, τλάω, τλῶ, suffero.

Τάλας, αν☉, miser, ærumnosus.

*Οἴμοι τάλας, hei mihi misero.

Ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμ☉, παρθένο☉, μελλονύμφη, Nuptiis apta, quòd puellæ usque ad nubilem ætatem lanificia exercere solerent.

Ταμίας, promus condus, dispensator eorum quæ promenda & condenda sunt, à τέμνω, distribuo.

* Ταπεινὸς, quasi πατεινὸς, depressus, humilis, non multùm à terra assurgens; cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppositum habet ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, superbus.

Τάπης, ητ☉, ὁ, tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

Τάρβ☉, τὸ, terror, metus.

τάρταρος, infernum.

Τάριχ☉, ου, vel ε☉, ὁ, vel τὸ, salsamentum.

Τάρχεα, inferiæ, justa.

τάρχαι, idem.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρ☉, taurus.

*Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τέγγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόν☉, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infesto.

τέρην, tener.

τεράμων, ον☉, mollis.

τραύω, vulnero, saucio.

τραυλὸς, blæsus, balbus.

τερέω, tero, attero, terebro.

τρύω, βύσκω & τρύχω, βυχόω, & βίβω, βόσκω, pro τρώω, idem.

τρώγω, edo, rodo: unde

* τράγος, ob voracitatem, caper, hircus.

* Τεῖχ☉, τὸ, murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam signum, prodigium, ostentum.

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι, existo, orior.

Τέλ☉, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, scindo, seco.

Τένθω sive τένθω, comedo, rodo, seu arrodo.

Τέρας, τὸ, signum, prodigium, monstrum.

Τερθρεὺς, έως, præstigiator, impostor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, ιγ@, cicada.
Τεύχω, fabrico, struo.
Τυγχάνω, sum, consequor.
* Τέφρα, cinis, cui σποδὸς & μαρίλη synonyma sunt, à τύφω, incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, sartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, servo, conservo, tueor.
Τιθασσὸς, cicur, mitis.
τιθασσεύω, cicuro.
Τιθὴ, nutrix, & mamma.
τιθεύω, nutrio.
Τίθημι, à τιθέω, pono, colloco, propono, compono, suppono, sumo, vendico, tribuo: aliquando facio, efficio.
θεσμὸς, lignorum strues: etiam θεσμοὶ, leges.
θέμις, lex, institutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλ@, i. κόπρος, stercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus?
Τὶς, aliquis, quispiam.
Τίω, honoro, magni æstimo.
τίομαι, ulciscor.
τιμωρία, ultio, vindicta.

ἐπιτίμιον, mulcta, pœna, etiam census.
* Τιτᾶνες & τιτῆνες, Dæmones quidam à Iove è cœlo sub terram detrusi, à τιταίνω, ulciscor.
Τοῖχ@, paries, murus, sed lateralis, seu transversarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax sum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπ@, locus.
ἄτοπος, locum non habens, absurdus.
* Τράπεζα, mensa; quasi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλ@, collum, cervix.
Τραχὺς, asper, confragosus; cui opponitur λεῖ@, lævis.
* Τρίγλη, mullus, quoniam τρὶς τίκτει τῷ ἔτους, ter parit in anno.
Τρίβω, tero absumo.
τρίβ@, ἡ, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
τρόφ@, ὁ, τὸ, alumnus.
θρόμβος, grumus, proprie rei in unam massam concretæ frustum.
Τρέχω, curro, propero.

Ἀναδρομὴ, Sublatio in altum.
τροχὸς, rota.
Τρέμω, trepido, tremo.
* Τρήρων, ἡ, columba, ἀπὸ τῆ τρεῖν, quòd ſit timida.
Τρίζω, ſtrido.
Τρύγη, δημητριακὸς καρπὸς, Cereales fruges.
τρυγάω, vindemio.
Τύλος, callus, ſeu callum: τύλοι quoq; ſuperciliorum pili.
Τύμβος, buſtum, ſepulchrum
Τύπτω, verbero, percutio.
* Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.
Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.
* Τυρὸς, caſeus, à τηρεῖν, quia eſt lac ſervatum.
Τυρόω & τυράζω, in caſeum cogo: etiam agito, turbo.
Τυτθὸς, ὁ καὶ ἡ, parvus.
Τυτθὸς, idem.
Τυφλὸς, cæcus.
Τύφω & τυφόω, fumum excito; unde τύφος, & τῦφος, fumus.
* Τύχη, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.
Τωθάζω, dicteriis ſeu conviciis inceſſo, irrideo, opprobriis mordeo.

Y

Ὑάκινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus, & gemmæ nomen.
Ὕαλος & ὕαλος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος, cryſtallus.
* Ὕβρις, injuria, ſed gravior, quaſi ὑπόβαρυς, admodum gravis.
Ὑγιὴς, έος, ſanus, bene valens, integræ valetudinis.
Ὑγρὸς, ὑγρῦ, humidus, madidus; interdū liquidus, fluidus: cui opponitur ξηρὸς, aridus, ſiccus.
Ὑδέω, celebro, canto.
Ὕμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.
Υἱὸς, filius, natus.
Ὑλάω, ῶ, latro, de canibus.
Ὕλη, materia, ſylva.
Ὑπὲρ, ſuper, pro, per.
* Ὕπατος, Conſul, quaſi ſupremus.
* Ὕπνος, ſomnus, quaſi λύπνος, quia ſolvit labores.
Ὑπὸ, à, ab, præ, per.
ὕστερος, poſterior.
Ὑπόδρα, torvè, torvis oculis.
Ὕπτιος, ſupinus, reſupinus.
Ὑφάω, & ὑφόω, texo.
Ὕψος, τὸ, altitudo, celſitudo.
Ὕω, pluo.
ὕδωρ, & ὕδας, τὸ, aqua, pluvia.

ἱδρῶς, ſudor.
ἶδος, ſudor: ſed denotat ſudorem ex æſtivo calore.

Φ

ΦΑ'γω, φήγω, edo, comedo.

Φαιδρὸς, hilaris, alacer.
Φάλα, ornamentum quoddam galeæ.
Φαλακρὸς, calvus.
Φάος & φῶς, τὸ, lux, lux ſolis.
Φάω, φαέθω, luceo: φαείνω & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.
* Φάρμακον, medicina, quaſi φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.
Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.
Φάτνη, præſepe, ſtabulum.
Φαῦλος, vilis: etiam malus, improbus.
Φαύλως, malè, difficulter.
Φάω, pro quo φημὶ, dico, aio.
Φράζω, dico, memoro, commemoro, expono. At φράζομαι, cogito.
Φάω & φάζω, occîdo.
Φένω & φονάω, idem.
Φέβομαι, fugio, metuo.
Φέγγος, τὸ, ſplendor, lux, lumen.
Φείδομαι, parco, ignoſco, miſereor.
Φελλὸς, ſuber.
Φέναξ, impoſtor: etiam deriſor.
Φενακίζω, decipio, fallo: & impono, fucum facio, illudo.
* Φέρβω, paſco, alo: quaſi φέρω βίον, fero victum.
* Φερνὴ, dos, & quæ ſponſæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.
Φέρω, F. οἴσω, ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέχω, Aoriſt. 1 & 2 ἤνεγκα, & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto; etiam aufero, rapio, & teneo, & refero; etiam pendo.
Εἰσφέρω, admitto intus.
Φεῦ, heu, eheu.
Φεύγω, fugio, fugam capio.
Φθέγγομαι, loquor, vel ſonum edo.
Φθέω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.
Φθίω & φθίνω, idem quod φθείρω, deficio, tabeſco.
φθεὶρ, ρὸς, pediculus.
*Φθόνος, invidia, invidentia: quaſi φόνος, cædes.
* Φιάλη, παρὰ τὸ πιεῖν ἄλις, quaſi πιάλη, phiala, poculum, patera.
Φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.
Φιμὸς vel φίμος, camus, fiſcella,

scella, capistrum.
Φλάω, contundo, contero.
Φλέγω, uro, incendo, inflammo.
Φλέω, nugor.
Φλύω, φλύζω, idem.
Φλύαρος, nugator.
Φλὲψ, βὸς, ἡ, vena.
Φλοιὸς, cortex.
* Φοῖβος, purus, Phœbus, sol: quasi φῶς βίου, lux vitæ.
Φοῖνιξ, ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui est è Phœnicia.
Φοιτάω, ventito, venio.
Φολὶς, ίδος, squama: sed qualis est serpentis.
Φόνος, cædes, à φένω.
Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.
* Φορμὸς, sporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.
* Φόρτος, onus, à φέρω.
Φράσσω & φράττω, sepio, munio.
Φράγμα, sepimentum.
Φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.
Φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.
Φρένες, præcordia, mentis sedes.
Φρονέω, mente sum præditus, sapio.
Φροντὶς, ἡ, cogitatio, cura.
Φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.
Φρίσσω & φρίττω, horreo, horresco.
* Φροῦδος, quasi πρόοδος, evanidus, qui abiit, disparuit.
Φρυάττομαι, fremo, de equo.
Φρύγω, φρύσσω & φρύττω, torreo.
Φρῦνος, rubeta, rana venenosa.
Φῦκος, εος, τὸ, alga, radicula qua se fucant mulieres, unde Fucus Latiné: etiam metalli genus.
Φυλάσσω, custodio, servo, caveo, vito.
Φυλὴ, tribus.
Φύλλον, folium, frons frondis.
Φύρω, misceo, inquino, fœdo.
Φυσάω, sufflo, inflo.
Φύω, gigno, produco: etiam nascor, ut φύομαι, orior, exorior, enascor.
Φύσις, enascentia, natura.
Φώγνυω & φώγνυμι, torreo, uro.
Φωλεὸς sive φωλεὰ, lustrum, antrum.
* Φωνὴ, vox; quasi φῶς νῦ, lux animi.
* Φὼρ, ωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.
Φὼρ, φωρὸς, sive φῶρος, ου, speculator, explorator.
Φωριαμὸς, scrinium, arcula.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.
Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

XA'ζω, vel potius χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.
Χαίνω, hisco, dehisco, ex χάω inusitato.
χάος, τὸ, hiatus, chaos.
χήμη, hiatus, oscitatio : etiam ostrei genus, & mensura liquidorum.
Χὴν, ηνὸς, ὁ καὶ ἡ, anser.
Χαίρω, lætor, gaudeo.
χαίρομαι, idem.
Χάρις, gratia, venustas, lepos, elegantia : etiam amicitia, beneficium, præmiū.
χάριτες, veneres.
Χαίτη, juba, propriè equi.
Χάλαζα, grando.
Χαλάω, laxo, remitto.
Χάλιξ, silex.
* Χάλις, merum, ἀπὸ τοῦ χαλᾷν ἶνας.
Χαλίκρατος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.
Χαλινὸς, habena, frænum.
Χαλέπτω, damno afficio ; etiam everto, labefacto.
Χαλεπὸς, perniciosus, noxius, gravis, molestus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, asper, sævus, immitis.
* Χαλκὸς, æs, ab ἀλκή.
Χαμαὶ, humi, in terra.
Χαράσσω & Χαράττω, sculpo, insculpo, inscribo, imprimo.
χάραξ, sulcus, fossa.
Χάρτης, charta ex papyro.
Χατέω, egeo, opus habeo.
Χαῦνος, laxus, fungosus.
Χέζω, caco.
Χεζανάγκη, cacandi necessitas.
Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.
* Χεὶρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.
Χείρων & χερείων, deterior, pejor.
* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quasi χεῖλεσιν ᾄδων, canens.
Χέλυς, ἡ, testudo : & instrumentum musicum, lyra, cithara, chelys.
Χέρρος sive Χέρσος, desertus incultúsque, asper : & substantivè pro χέρσος γῆ, solum sterile, desertum.
Χέω F. χέσω & χεύσω, fundo, effundo, diffundo.
Χοεὺς, έως, & χοῦς, οὸς, congius, mensura liquidorum.
Χοῦς, ὁ, etiam terra egesta : ἡ, aqualis, vas aquarium.
Χόω, & χώννυμι, F. χώσω, educo, aggerem duco.
* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν,

Χειμὼν, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.
Χύω & χωώω, idem quod χέω.
Χύτρ© & Χύτρα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.
χυλὸς, succus.
Χηλὴ, forfex, forceps.
Χῆρος, viduus.
Χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.
Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.
Χιλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum, propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.
* Χιὼν, όνος, ἡ, nix, à χέω.
Χλεύη, risus, seu derisio, illusio, ludibrium, cavillatio.
Χλιαίνω, tepefacio, calefacio; unde Χλαμὺς, ύδος, chlamys.
Χλίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.
Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium: unde χλοερὸς, viridis, herbaceus.
Χναύω, carpo, vellico.
Χοῖνιξ, ικος, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.
Χοῖρος, i. ὗς, σῦς porcus, sus.
Χολὴ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & siccus.

Χόνδρος, granum: etiam cartilago.
Χορδὴ, intestinū, chorda: seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda quâ arcus intenditur.
Χορὸς, chorus, vel chorea, tripudium, saltatio, tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.
* Χόρτ©, fœnum, herba virens, à κείρω, quòd resecatur.
Χράω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.
Χραίνω, polluo.
Χράομαι, utor.
χρῆμα, res.
χρήματα, pecuniæ.
Χρέ©, χρέυς, τὸ, & χρεῖ©, & χρέως, vel χρεῖως, debitum, mutuum, æs alienum: etiam χρέος, & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors: χρέος quoq; causa, vaticinium, oraculum.
Χρεῖ©, utilis.
Χρειὼ, Ion. χρεὼ, pro χρεία indigentia.
χρείω autem vaticinor.
χρὴ, oportet, opus est.
Χρήζω, egeo, volo, rogo.
Χρηΐζω, Poet. idem.
Χρίω, ungo, lino, seu inungo,

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, stimulo.

Χρόα, color.

Χρόω & χρώννυμι, coloro, tingo.

χρίζω, idem.

Χρὼς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

χρῦς, χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis spatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς, claudus, à κῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium, vel fundus.

Χώρα, itidem locus, solum, ager; etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiscor.

Χωρὶς, seorsum, separatim, etiam singulatim; unde χωρίζω, separo vel sejungo.

Ψ

ΨΑ'ω, tergo, abstergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo: etiam accedo, & appropinquo. ψαίω idem. ψήχω, idem.

Ψαίρω, etiam rado; & innato, attingo; & accelero, festino; & distraho, & dissolutus sum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

Ψαθάλλω & ψαλάσσω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, άδος, ros, stilla, gutta, quòd minutum sit.

Ψεκὰς, ἡ, idem; à ψάω.

Ψίθυρος, susurrus.

* Ψωμὸς, frustum rei esculentæ, quantum bucca possit semel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, frustro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falsum commentum.

Ψεύδης, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo suffragium fertur; etiam ipsum suffragium.

Ψίαθος, ἡ, storea, teges; peculiariter eæ tegetes quæ è junco aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.

Ψόφος, strepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, spiro.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus, cui opponitur

ponitur θάλπος, τὸ, æstus, seu calor.
Ψυχὴ, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.
Ψώρα, scabies, à Ψάω, scalpo.

Ω

Ω Pro fine, quod sit ultima litera.
Ὠβὴ, tribus, populi pars.
Ὠθέω, F. ὠθήσω & ὤσω, tanquam à them. ὤθω, trudo, pello.
ὠςίζω, idem.
ὤςης, impulsor.
Ὠκὺς, celer, velox, pernix.
Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.
Ὠλένη, cubitus, brachium, ulna.
Ὤμοι pro οἴμοι, hei mihi.
Ὠμὸς, crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti : & crudelis.
Ὦμος, humerus, quasi οἰσόμενος, quia sustinet onera.
Ὠνέομαι, ὤνμαι, emo, mercor, ut ἀγοράζω, πρίαμαι.
Ὠὸν, ovum, quasi οἶον, quod solum pariatur.
Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere ; etiam generaliter tempus.
Ὥρα, φροντὶς, cura.
Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.
Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.
ὥσπερ, quemadmodum.
ὥςε, ut, ita ut.
Ἕως & Εἵως, donec, usque dum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.
Ὠφελέω, juvo.
Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.
ὦχρος, pallor.
Ὤχρα, coloris genus.
Ὠχράω, palleo, pallidus sum, pallesco, pallidus fio.
Ὠχραίνω, pallefacio, pallidum reddo.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBUS
Mensium Græcorum.

QUod loci relictum est, ne vacuum relinqueretur, id placuit Mensium Græcorum nominibus implere, quod ipsum quoque fortè est nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omissis quæ de eorum diversa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione, (quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Steph.* in Appendicem ad suum Thesaurum retulit,) nomina tantùm duodecim mensium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi mensibus Latinorum respondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιὼν, Januarius, ex Gaza, aliis October, à γαμέω, quod eo mense festa aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιὼν, Februarius, ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter festum in honorem Dianæ venatricis celebrari solitum.

Μουνυχιὼν, Martius, à Μουνυχία, qui portus erat Atheniensium munitissimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanũ, in quo Deæ sacra eo mense celebrabantur.

Θαργηλιὼν, Aprilis, παρὰ τὰ θαργήλια, festum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas calor solis θέρων καὶ θάλπων τὴν γῆν produxerat, diis offerrentur.

Σκιροφοριὼν, Maius, quod eo mense σκιροφορεία festũm celebrabatur, quo umbraculũ ex arce Athenis

nis solenni pompa deferebatur, signumq; ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιὼν, Junius, qui mensis Primus erat Atticorum, anni initium, quem à solstitio æstivo inchoabant, à sacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιὼν, Julius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιὼν, Augustus, propter βοηδρόμια, festū quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones feliciter gestum.

Μαιμακτηριὼν, September, de nomine Jovis, qui μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum. Et sacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιὼν, October, à festo πυανεψίων, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριὼν, November, dictus quia ἀνθέων στερεῖ τὴν γῆν, floribus spoliat terram.

Ποσειδεὼν, December, quasi Neptunius, quòd esset Neptuno sacer, in eóque sacra illi fierent. In eodem quoque ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῶν μεγίστων, ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quanquam de iis non satis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in τρία δεχήμερα, id est, in tres decadas: primam vocant μηνὸς ἱσταμένου, sive ἀρχομένου· secundam μεσοῦντος μηνὸς, vel ἐπὶ δεκάδι: tertiam φθίνοντος μηνὸς, sive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiā ἐπὶ δεκάδι. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη seu τετρὰς, πέμπτη seu πεντὰς, & ita deinceps; nisi quod primi cujusq; mensis

mensis dies vocetur νεμηνία, quoniam in eo erat novilunium, lunâ menses auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur μέση, quod medium obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porrò discriminis est, quod in ἱσαμένου & μεσοῦντος μηνὸς diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἱσαμένου, secunda, tertia; & πρώτη, δευτέρα μεσοῦντος, undecima, duodecima: in φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini, δεκάτη, ἐννάτη φθίνοντος, vigesima prima, vigesima secunda & ita deinceps. De intercalationibus legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scripturæ compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solita.

αι	αι	γάρ	γάρ	δα	δα
αλ	αλ	γαυ	γαυ	δαι	δαι
αλλ	αλλ	γγ	γγ	δαν	δαν
ἀπο	ἀπο	γε	γε	δας	δας
αρ	αρ	γεν	γεν	δαυ	δαυ
ας	ας	γην	γην	δε	δε
αυ	αυ	γι	γι	δὲ	δὲ
αὐτῷ	αὐτῷ	γο	γο	δη	δη
αὐτοῦ	αὐτοῦ	γρ	γρ	δην	δην
γα	γα	γρι	γρι	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γυ	δο	δο
γαν	γαν	γων	γων	δρ	δρ
γαρ	γαρ	γω	γω	δυ	δυ

δω

δυν	δυν	μαι	μαι	πυ	πυ
δω	δω	μαν	μαν	πω	πω
ει	ει	μας	μας	ρα	ρα
εἶναι	εἶναι	μαυ	μαυ	ρι	ρι
ἐκ	ἐκ	με	με	σα	σα
ἐν	ἐν	μεθ	μεθ	σαι	σαι
ἐξ	ἐξ	μὲν	μὲν	σαν	σαν
ἐπι	ἐπι	μεν	μεν	σαρ	σαρ
ἐστι	ἐστι	μη	μη	σαυ	σαυ
ευ	ευ	μην	μην	σβ	σβ
ην	ην	μι	μι	σε	σε
ερ	ερ	μμ	μμ	σει	σει
θα	θα	μν	μν	ση	ση
θαι	θαι	μο	μο	σθ	σθ
θε	θε	μω	μω	σθα	σθα
θη	θη	μῶν	μῶν	σθαι	σθαι
θι	θι	οἶον	οἶον	σθε	σθε
θν	θν	ου	ου	σθη	σθη
θο	θο	οὗτος	οὗτος	σθι	σθι
θρ	θρ	πα	πα	σθο	σθο
θυ	θυ	παι	παι	σθω	σθω
θω	θω	παν	παν	σι	σι
κα	κα	παρα	παρα	σκ	σκ
καὶ	καὶ	πε	πε	σμ	σμ
κατὰ	κατὰ	περ	περ	σο	σο
καυ	καυ	περι	περι	σϖ	σϖ
κε	κε	πη	πη	σπα	σπα
κι	κι	πι	πι	σπαι	σπαι
κλ	κλ	πλ	πλ	σπε	σπε
κν	κν	πν	πν	σπει	σπει
κο	κο	πο	πο	σπη	σπη
κρ	κρ	πρ	πρ	σπι	σπι
κυ	κυ	πρα	πρα	σπο	σπο
κω	κω	προ	προ	σπυ	σπυ
λλ	λλ	πρω	πρω	σπω	σπω
μα	μα	πτ	πτ	σσ	σσ

σσα	σσα	σχυ	σχυ	ὑπὲρ	ὑπὲρ
σσαι	σσαι	σχυν	σχυν	ὑπο	ὑπο
σσε	σσε	σχω	σχω	υς	υς
σση	σση	σω	σω	υσι	υσι
σσι	σσι	τα	τα	χα	χα
σσο	σσο	ταν	ταν	χαι	χαι
σσυ	σσυ	ται	ται	χαν	χαν
σσω	σσω	ταῖς	ταῖς	χας	χας
ϛ	στ	τας	τας	χαυ	χαυ
στα	στα	ταυ	ταυ	χε	χε
σταν	σταν	τε	τε	χει	χει
στας	στας	τη	τη	χη	χη
σταυ	σταυ	την	την	χην	χην
στε	στε	τὴν	τὴν	χθ	χθ
στει	στει	τῆς	τῆς	χι	χι
στη	στη	τι	τι	χν	χν
στι	στι	το	το	χο	χο
στο	στο	τὸν	τὸν	χρ	χρ
στρ	στρ	τοῦ	τοῦ	χυ	χυ
στυ	στυ	τρ	τρ	χυν	χυν
στω	στω	τρι	τρι	χω	χω
συ	συ	τρο	τρο	ψα	ψα
σχ	σχ	ττ	ττ	ψαν	ψαν
σχα	σχα	τυ	τυ	ψας	ψας
σχε	σχε	τυν	τυν	ψαυ	ψαυ
σχει	σχει	τω	τω	ψε	ψε
σχη	σχη	τῷ	τῷ	ψει	ψει
σχην	σχην	των	των	ψη	ψη
σχι	σχι	υι	υι	ψι	ψι
σχο	σχο	υν	υν	ψο	ψο
σχρ	σχρ	ὑπ	ὑπ	ψω	ψω

τὸ το

FINIS.